

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
966
3. VII 1970.

ПЕТКОМ

ЗАКОПАЈМО
КАМЕНУ СЕКИРУ И
НАЈЕДИМО СЕ ОВЕ
ТОРТЕ ОД 12 ДИНО-
САУРУСОВИХ ЈАЈА!

БАШ ЈЕ
ЛЕПО
НАРАСЛА!

ПРЕЏИМО
СА РЕЧИ НА
ТОРТУ!

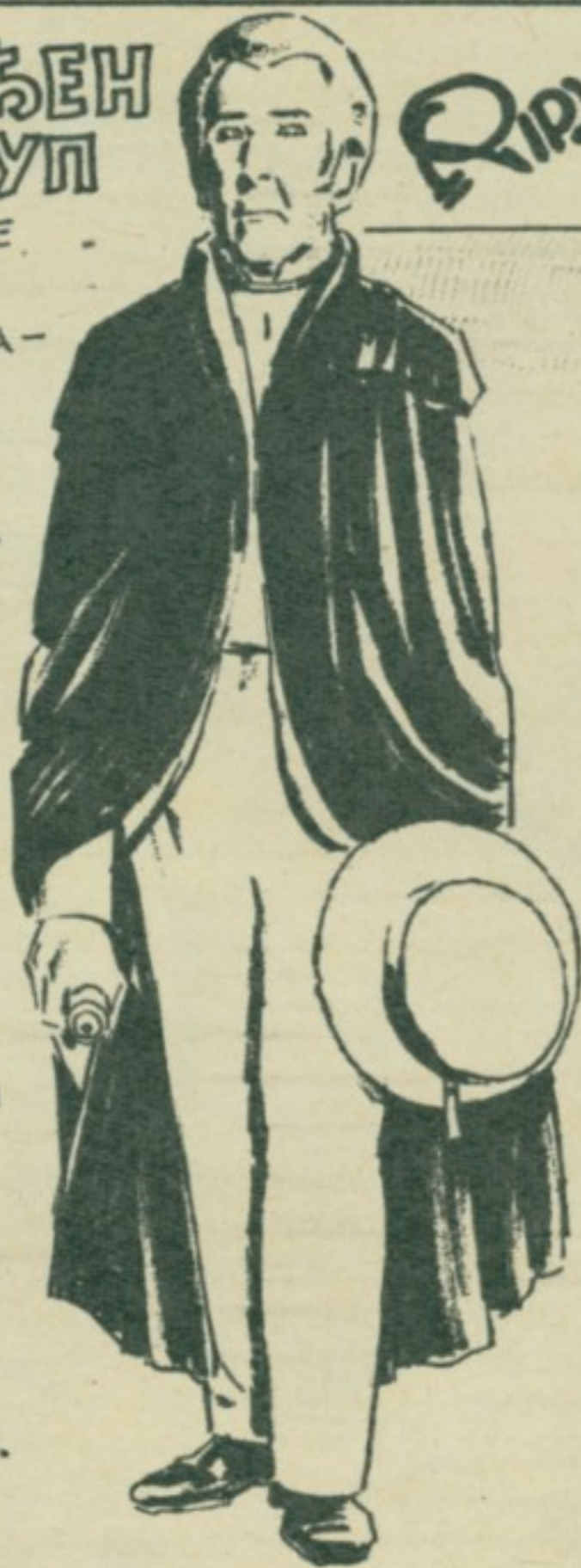
ДОГОДИЛО СЕ...

ПИОНИРСКИ ТИМ „ЦРВЕНЕ ЗВЕЗДЕ“ ПОБЕДИО РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ СА 4:2 (2:2). Репрезентација „Политикиног забавника“ на слици: тренер ЖАРКО НЕДЕЉКОВИЋ, ВЛАСТИМИР ДРАГИЋЕВИЋ, БОШКО МИЛАНКОВИЋ, ЖАРКО СТАНИМИРОВ, НЕНАД НИЋИФОРОВИЋ, ВЛАДИМИР КАШАНСКИ, ИВАН ЖМУКИЋ, НИКОЛА УБИПАРИП, НИКОЛАЈ ПЕЧНИК, ЈОВАН БУБОЊА, капитен ТИБОР ШУСТКА (стоје), ГОРАН НОВАКОВИЋ, МИШО ВАНЕК, НИКОЛА ЖМУКИЋ, ЖИВОРАД МИТИЋ, ИЛИЈА КУБУРОВИЋ, МОМЧИЛО ЈАНКОВИЋ, ПАВЕЛ СИКОРА и БОГДАН ПОПОВИЋ, одиграла је 21. јуна утакмицу против пионира „Црвене звезде“ и после живе, занимљиве и лепе игре изборила частан пораз од 4:2. Голове за репрезентацију „Забавника“ постигли су Мишо Ванек и Момчило Јанковић.

НАГРАЂЕН ПРЕСТУП

СА ВЕЛИКЕ СТАТУЕ КОЈА ЈЕ ПРЕДСТАВЉАЛА ЕНДРУА ЏЕКСОНА, ПРЕДСЕДНИКА СЈЕДИЊЕНИХ ДРЖАВА, МОРНАР СЈЕМЗУЕЛ ДЖУИ ОДБИО ЈЕ ГЛАВУ. ИАКО ЈЕ КОМАНДАНТ МОРНАРИЦЕ ЗАХТЕВАО СТРОГУ КАЗНУ, ЏЕКСОН ЈЕ НАГРАДИО КРИВИЦА ПОСТАВИВШИ ГА ЗА УПРАВНИКА ПОШТЕ У БОСТОНУ ЈЕР МУ СЕ СТАТУА НИКАД НИЈЕ СВИЉАЛА. (1834)

ВЕРОВАТИ ИЛИ НЕ!

ВИТЕЗ НА КОЊУ

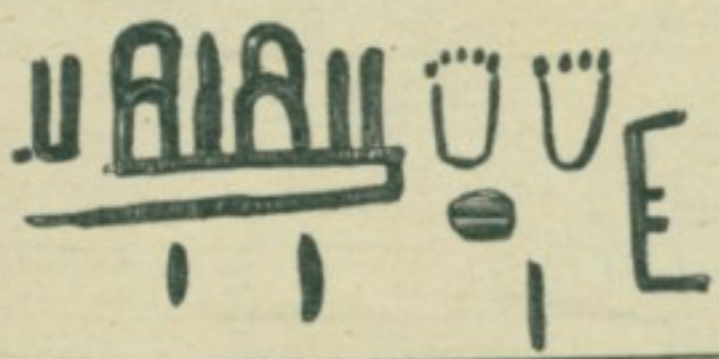
ЈЕДАН ЗИМЗЕЛЕНИ ГРМ У БАШТИ ЛАЕЛА ЛЕЈОНСКА ИЗ АЛЕКСАНДРИЈЕ, У АМЕРИЧКОЈ САВЕЗНОЈ ДРЖАВИ ВИРѢНИЈИ, ПОТКРЕСАН ЈЕ ТАКО ДА ЛИЦИ НА КОЊА С ЈАХАЧЕМ!

РИБА ВРАТИЛА ИЗГУЂЕНИ ПРСТЕН

ЕДВИЖ РЕРЕИ ИЗ ПАРИЗА ИЗГУБИЛА ЈЕ ПРСТЕН ДОК ЈЕ РАДИЛА У КУЊИЊИ А НАШЛА ГА ЈЕ ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ДАНА У РИБИ КОЈУ ЈЕ КУПИЛА НА ПИЈАЦИ.

ПРСТЕН ЈОЈ ЈЕ СКЛИЗНУО У КУЊИЊСКИ СЛИВНИК ОДАКЛЕ ЈЕ ДОСПЕО У РЕКУ ГДЕ ГА ЈЕ ПРОГУТАЛА РИБА КОЈУ ЈЕ, СРЕЊНИМ СЛУЧАЈЕМ, КУПИЛА ЕДВИЖ РЕРЕИ (1903)

ПРИСТУП ЗАБРАЊЕН

У ИСТОРИЈИ НАЂЕН ЈЕ У ПЕЊИНИ ПАСИЕГА У ШПАНИЈИ И ПОТИЦЕ ИЗ ВРЕМЕНА ПЕЊИНОГ ЧОВЕКА.

Лутинк е мирисан лубичице

(RANUNCULUS PALLASII) КОЈИ РАСТЕ НА АРКТИКУ ЈЕДИНА ЈЕ ВРСТА ЛУТИЊА КОЈИ МИРИШЕ.

МИЛОЗВУЧНИ ПЕХАРИ

КОЈИ СУ У 16. И 17. ВЕКУ УПОТРЕЂИВАЛИ У НЕМАЧКОЈ ОДСВИРАЛИ БИ КРАТКУ МЕЛОДИЈУ КАД БИ ИХ НЕКО ПРИНЕО УШНАМА.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ТРЕЋИ НЕПРИЈАТЕЉ

НЕОБИЧАН СЛУЧАЈ ДОГОДИО СЕ ЗА ВРЕМЕ РАТА У ШКОЛСКОМ ДВО- РИШТУ СРЕМСКОГ СЕЛА КРЧЕДИНА

Пилот Живица и његов пратилац припадали су групи ловаца крагујевачког аеродрома. Њихов задатак је био да у случају рата заштите војну индустрију у централној Србији.

Патролирајући ујутру 6. априла изнад Крагујевца Живица и његов пратилац су самоничијативно полетели према Београду над којим

су се већ вили црни облаци дима. Немачке ескадриле су хиљадама тона експлозива бомбардовале наш главни град.

НАПАДАМ!

Кад су се нашли над Београдом, пилот Живица и његов пратилац су без двоум-

љења ступили у ваздушну борбу на живот и смрт с бројно надмоћнијим непријатељем. Упали су у јато „штука“ над Калемегданом

— Штити ме, нападам! — рекао је преко радија Живица пратиоцу устремљујући се на прву „штуку“ и држећи је на нишану. Обрушио се за њом пре него што је истоварила смртоносни терет

бомби. Притиснуо је окидаче митраљеза. Из „штуке“ покуља дим, црна трака на светлом априлском небу. Пре него што је погођена „штука“ пала на земљу, експлодирала је у ваздуху.

Затим је у напад прешао пратилац.

Живица је пропео авион да га заштити, али било је касно. Пратилац је већ био погођен. Заљуљао се. Танак трачак дима остајао је иза репа његовог авиона.

— На слетање, штитићу те! — командовао је Живица.

„Да ли ће се извући?“ — помислио је кад су били над Бежанијском косом. Можда ће успети негде да слети и спасе се?!

Немци су се окомили на нашег погођеног ловца са свих страна. Живица је ватром из митраљеза бранио друга.

Кад је био на педесетак метара од земље, наш погођени ловац направио је акробацију звану „свећа“, полетео је авионом увис, а онда се искобељао из запаљене кабине. Успео је да искочи. На свега неколико метара од земље забеласала се купола падобрана. Пилот је био у пламену и падајући гасио је рукама ватру на својој одећи. Пао је негде близу Бежаније. Срећом, ране нису биле смртоносне. Потражио је на небу очима свог друга.

ПОСЛЕДЊИ ЛЕТ

Живица је јурнуо у јато немачких „месершмита“ ве-

што се провлачећи између њих. Ухватио је на нишан још једног Немца.

Сукобили су се: десетак „месершмита“ са кукастим крстовима и један „месершмит“ са југословенским ознакама! Ваздушна борба водила се сад на сремском небу, изнад села Бешке и Крчедина.

Рафали су праштали у ваздуху. Закачени су и сеоски кровови. Прштали су црепови.

У селу Крчедину стотинак сељака посматрало је неравноправну борбу једног Југословена против јата Немаца. Али, нису сви били на нашој страни. Готово једну трећину сељака сачињавали су Немци, фолксдојчери. Они су били срећни тога дана због напада Хитлера на Југославију.

Круг немачких ловаца све се више сужавао око Живице. Али он се није дао. Још један „месершмит“ са кукастим крстовима експлодирало је у ваздуху!

Топовску муницију је истрошио. Остало му је још нешто митраљезских метака.

Устремιο се на следећег Немца. Приближио му се сасвим, видео му је израз лица. Морао је да штеди метке и гађа изблиза. Притиснуо је окидаче митраљеза. Али тада је осетио немоћ у рукама. Тресак! Дим у кабини! Отворио је поклопац кабине. Хтео је да удахне ваздуха, понестало му је даха. За њега је то био последњи лет. Пилот Живица је оборен!

У црној, дугој спирали суновратио се на сремску рав-

ОДЈЕКНУО ЈЕ СТРАХОВИТ ПУЦАЊ. ХАУК СЕ УХВАТИО ЗА СТОМАК И СРУШИО НА ЗЕМЉУ

КРУГ НЕПРИЈАТЕЉСКИХ АВИОНА СУЖАВАО СЕ ОКО ЖИВИЦЕ. АЛИ, ОН СЕ НИЈЕ ПРЕДАВАО. УХВАТИО ЈЕ У НИШАН ЈОШ ЈЕДНОГ НЕМЦА...

ницу. Пао је недалеко од Крчедина.

Фолксдојчери, немачки на сељеници, ликовали су. Југословенски пилот је најзад био оборен.

Нашим сељацима стегло се срце. Милана Месаровића и данас обузме туга кад се сети тога. Живојин Лилић, данас службеник Месне канцеларије у Крчедину прича шта се даље догодило:

„Оборили смо главе кад је наш пилот пао. Страшно смо се осећали. Похитали смо према срушеном авиону и усели да извучемо његово тело. Нашли смо на његовој руци часовник на коме су биле урезане речи:

„ПРВАКУ ПИЛОТСКЕ ШКОЛЕ ЗА 1939. ГОДИНУ ВАЗДУХОПЛОВНОМ ПОРУЧНИКУ ЖИВИЦИ МИТРОВИЋУ — фабрика Рогожарски“.

ОСВЕТА МРТВОГ ПИЛОТА

Нико од наших није остао у селу кад смо Митровића сахрањивали на крчединском гробљу. Петар Релић (који је постао првоборац овога краја) одржао је говор који сељаци и данас памте.

Када су Немци упали у Југославију и окупирали је, крчедински фолксдојчери су наредили да се труп и мотор авиона однесу у село у школско двориште, да сваком сељаку буде пред очима симбол изгубљене битке.

Немачки ђаци „хитлерјугендовци“ уображено су показивали свакоме олупину. Али, Анте Божић, данас председник месне заједнице, Паја Лазаревић и Антоније Алексић добро памте да су наши ђаци пролазили поред те гомиле гвожђа у школском дворишту као поред споменика храбром пилоту.

Митар Девић имао је у то време четрнаест година. Он је био сведок једног необичног догађаја.

„Била је недеља и ми деца окупили смо се још једном око обореног авиона. Написао је Немац Хаук који је био један од најзадртијих припадника „Хитлерјугенда“ — Хитлерове омладине.

Извучао је из гомиле метала некакву цев и љутито размахивао њом према нама вичући:

— Мајку вам српску, сви ћете ви овако проћи као ваш пилот.

Бацио је бесно цев на мотгор. У том тренутку одјекнуо је страховит пуцањ. Хаук се ухватио за стомак и срушио на земљу. Био је смртно погођен“.

Како је митраљез срушеног авиона Живице Митровића испалио последњи метак, остаће неразјашњена техничка тајна.

Старији Крчединци који памте овај догађај причају и данас о овоме случају и нашем пилоту који је после смрти уништио трећег непријатеља!

Драган Кљакковић

ЧУДА ПРИРОДЕ

ЧИТАОЦИ СУ УКРСТИЛИ РАЗНЕ ЖИВОТИЊЕ И ДОБИЛИ НОВЕ ВРСТЕ: ДА ЛИ БИ СЕ СВИДЕЛЕ ДАРВИНУ?

Миленко Гргар — Нови Сад. Хонорар: 2.500 ст. динара

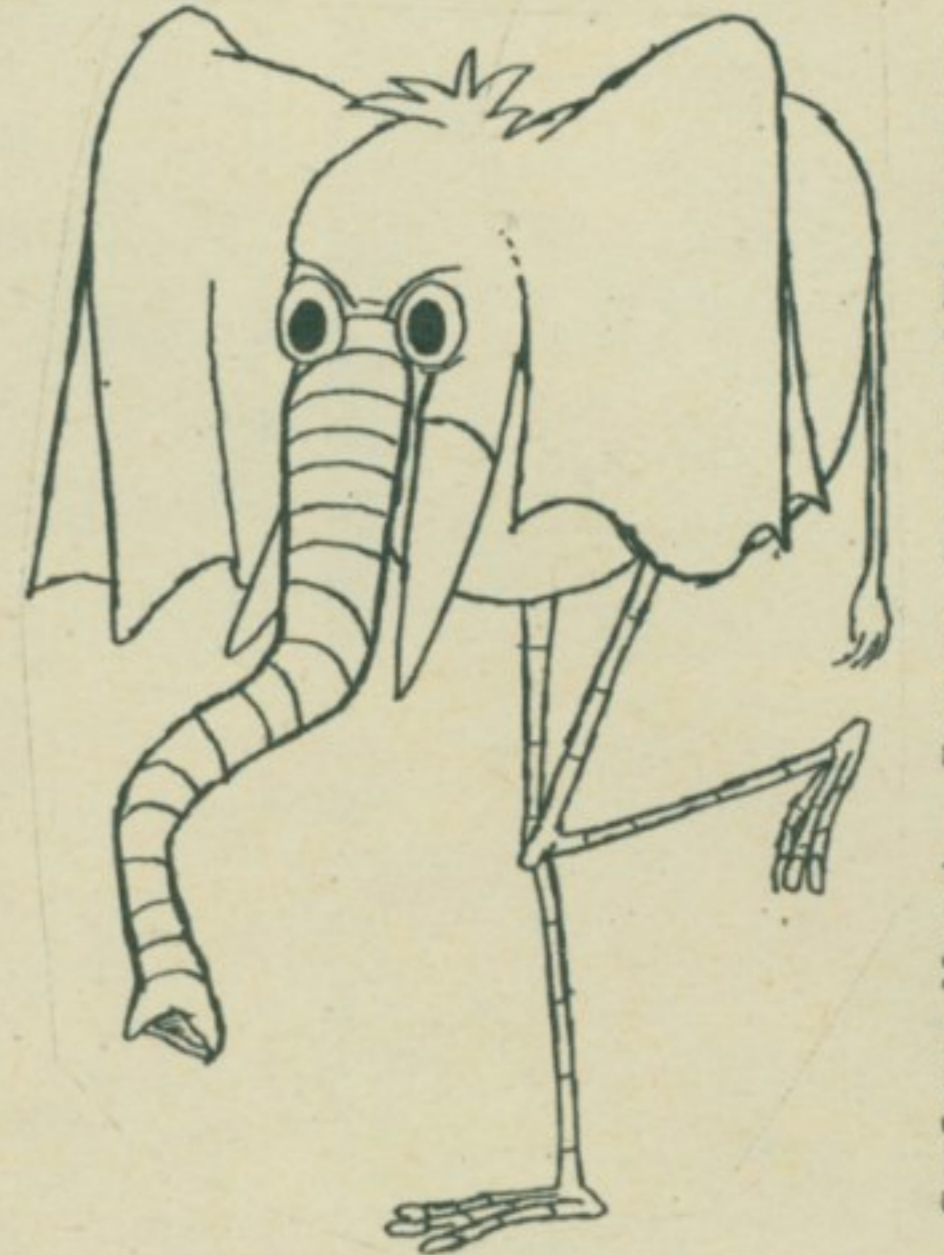

МИШОМАРАЦ Флит је за мачке. Боцка их и глоцка. Зову га друкчије и „осветник“. Продао би крила за парче сира. Спреј му не може ништа, а ни мишоловка. Лови се мрежом из шпајза.

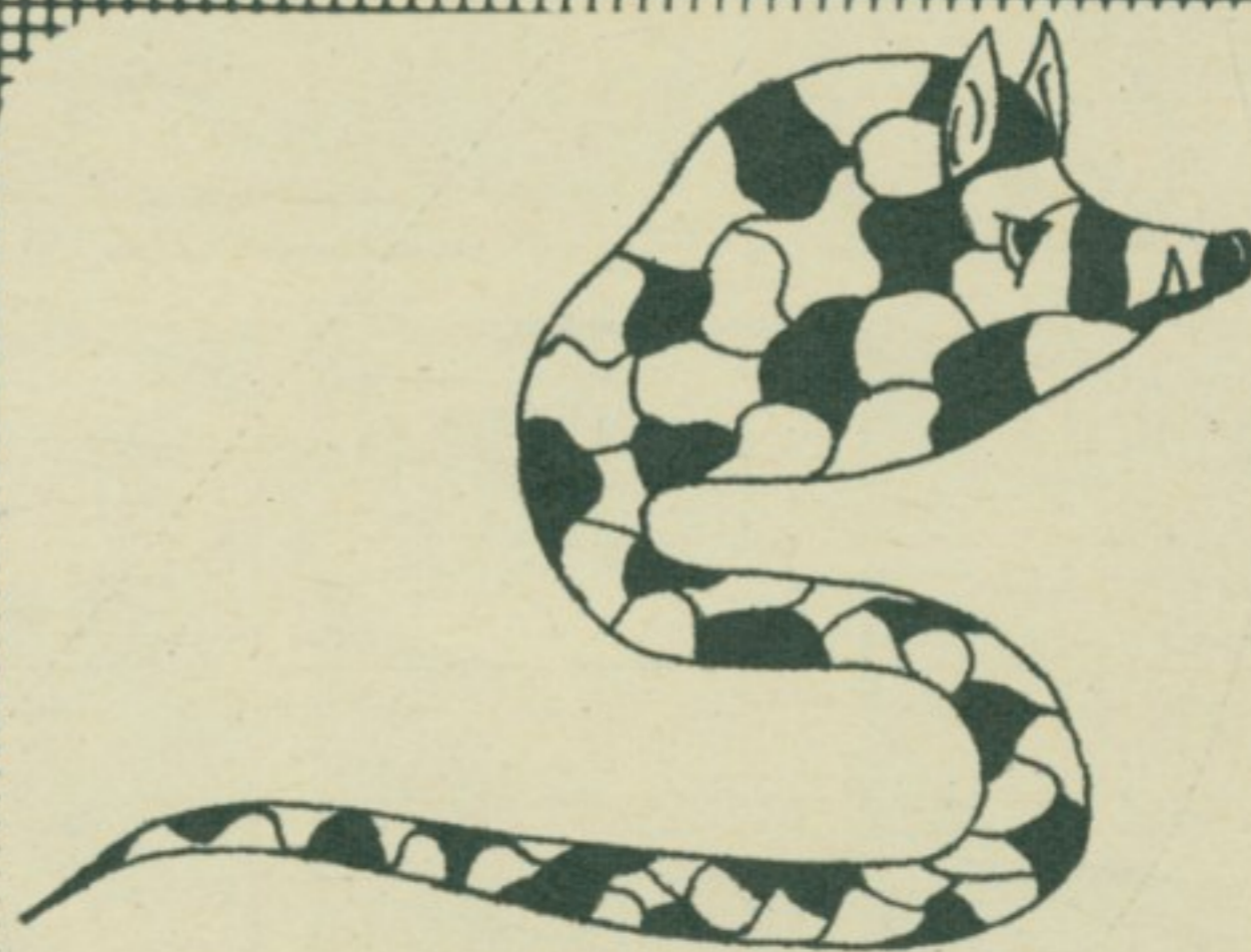
Владимир Рајковић — Бутојно. Хонорар: 2.500 ст. динара

ПЕЛИКАМ Први пут виђен у дворишту једног пустињског писара. Кад попије флашицу црног „пеликан“ мастила, може месецима да тумара по Сахари градећи рибе.

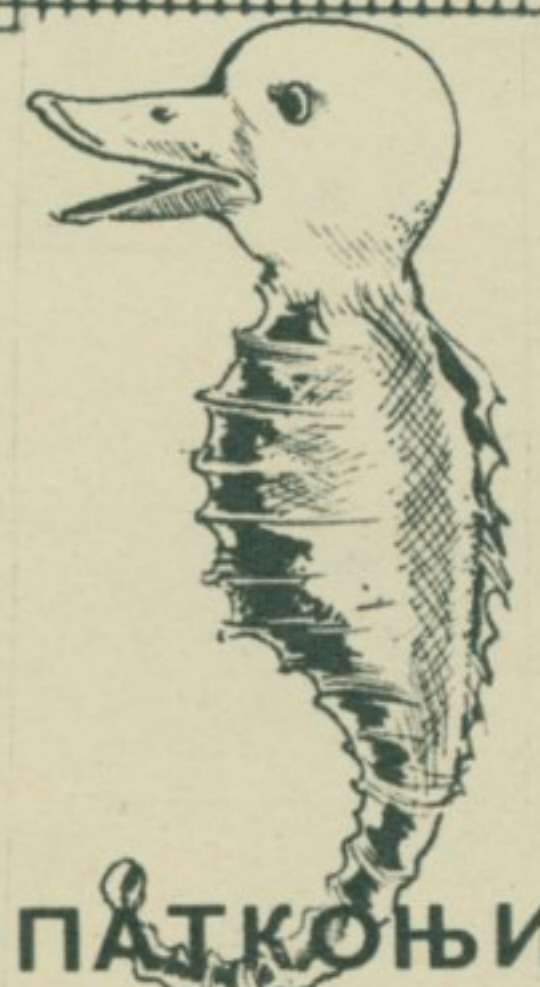
Слободан Милић — Београд. Хонорар: 2.500 ст. динара

СЛОРОДОН Рода с посебним овташћењима. Само она има право да доноси крупније бебе. Чувају је у породилиштима. У слободним часовима — добровољни ватрогасац.

Пешићки Љубица — Београд. Хонорар: 2.500 ст. динара

ГУДАВ Веома амбициозна животиња. Узалуд жели да стекне пријатеље. Сви је избегавају. Велики је давеж. Сељаци је маме на кукуруз, хватају је и од њене коже праве хипи-опанке.

Мартинковић Ивор — Мостар. Хонорар: 2.500 ст. динара

ПАТКОЊИЦ Живи на мору. Код њега летује Паја Патак. Деца му иду у пачију школу. Носи морска јаја са четири жуманцета.

ЧИТАОЦИМА КОЈИ СУ НАМ ПОСЛАЛИ ОВА »ЧУДА ПРИРОДЕ« УПУТИЋЕМО ХОНОРАР. РАДОВИ СЕ ПРИМАЈУ!

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

МИС ПАПРИЧИЦА

ПРОСТИРАДИЈУС ЈЕ ОДМАХ ОБЈАВИО ПОЧЕТАК ВЕЛИКОГ ИЗБОРА ЗА МИС ПАПРИЧИЦУ.

СВИ ИЗ НАИСУСА МОРАЈУ ДОБРОВОЉНО ДА ДОЂУ У НАИСУС БАЊУ НА ИЗБОР МИС ПАПРИЦИЦЕ!

ЛЕПА СОФИЈА С МАЈКОМ И ДРУГАРИЦАМА УДЕШАВА СЕ ЗА ПРИРЕДБУ. ПОСЛЕДЊИ КРИК МОДЕ ЈЕ ОГРАНИЦА ОД БАБУРА.

АХ, САМО ДА ИМ ПОЂЕ ЗА РУКОМ!

ШТА? КОМЕ?

НИШТА, НИШТА! ЈА ТО ОНАКО...

СИЛАН СВЕТ СЕ СУТРАДАН СЛЕГАО У НАИСУС БАЊУ. ФАВОРИТ ЈЕ, НАРАВНО БИЛА ТАКМИЧАРКА БРОЈ 1. - ПЛЕСКАВИЦА. ТРУБАЦИ СУ ОБЈАВИЛИ ИЗЛАЗАК ЛЕПОТИЦА.

ПОЂИТЕ КРОЗ НАРОД И ЗАПРЕТИТЕ: "КО НЕ ГЛАСА ЗА ПЛЕСКАВИЦУ, СПЛЕСКАЋЕМО ГА!"

ЖИВЕЛА ПЛЕСКАВИЦА!

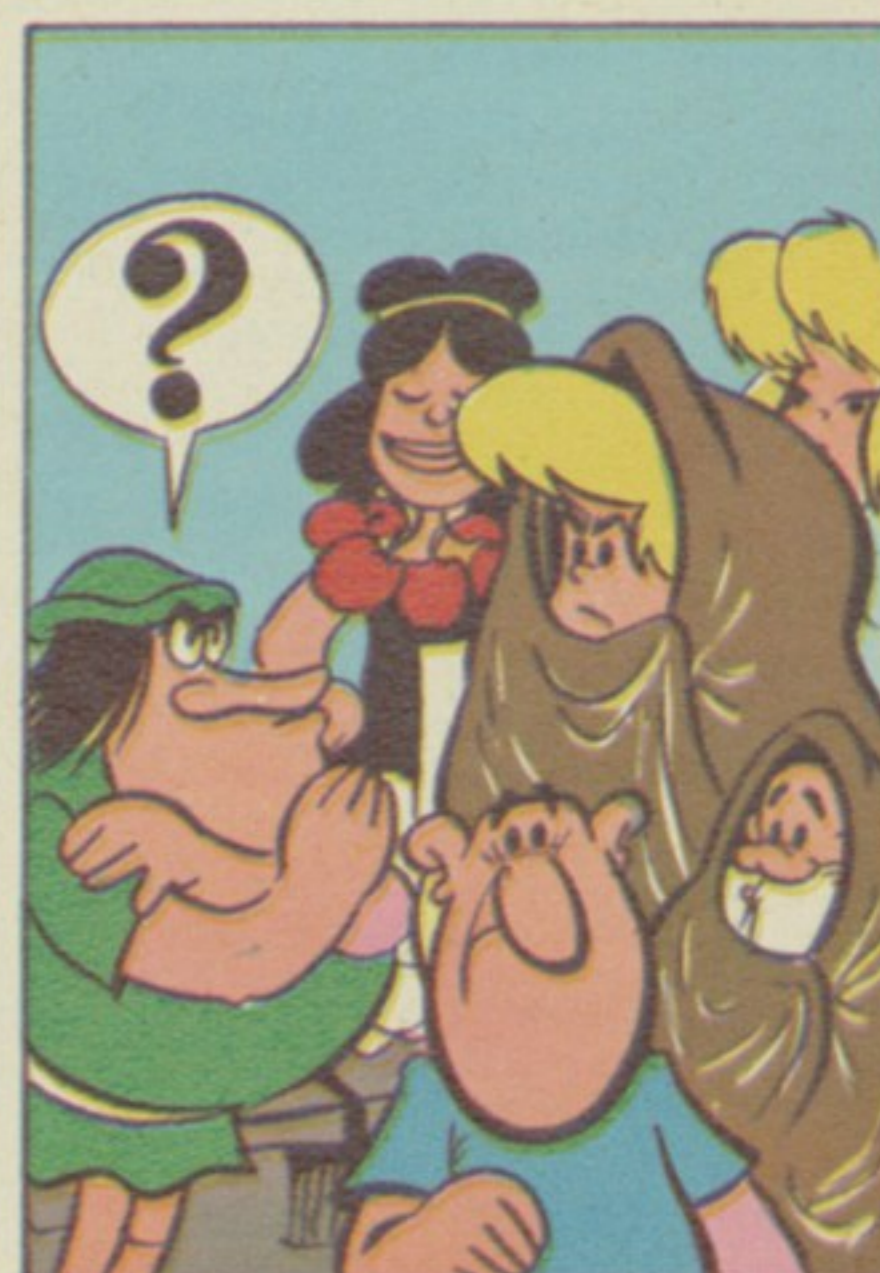

НАРОДЕ, ИЗАБРАЋЕМО ПО ПРАВДИ МИС ПАПРИЧИЦУ! СВАКО ИМА ПРАВО ДА СПУСТИ ПО ЈЕДНУ БАБУРУ ИСПРЕД ЛЕПОТИЦЕ КОЈА МУ СЕ НАЗВИШЕ СВИЂА!

И ТО МИ ЈЕ ПРАВДА! ПРОБАЗ АКО СМЕШ ДА НЕ ГЛАСАШ ЗА ЊЕГОВУ РУГОВИЦУ!

ДА БАР НИЈЕ ТОЛИКО УОБРАЖЕНА!

ЋУТ! ДА НИСИ ПИШУО! ИНАЧЕ ЋУ ТЕ ПРОБУШИТИ КАО БАЛОН!

СМЕСТА ГЛАСНО НАРЕДИ СВОЗИМ УХОДАМА ДА ПОЂУ ЗА ТОВОМ!

ЏБРИРИЈУСИ! СВИ ЗА МНОМ! СКЛОНИ ТУ БРИТВУ!

ОДОШЕ!

ШТА ИМ БИ? УПЛАШИЛИ СЕ ОД ДВЕ БАБЕ?

ЈА САМ ЗА СОФИЈУ!

САД ПОЧИЊЕ ПРАВО ГЛАСАЊЕ!

И ЈА!

МАЈМУНСКИ ЗАКОН

ДА ИЗАЗОВЕ СКАНДАЛ, НАСТАВНИК ПРИРОДНИХ НАУКА АМЕРИЧКОГ ГРАДИЋА ДЕЈТОН ПРИСТАО ЈЕ ДА БУДЕ ОПТУЖЕН ШТО УЧЕНИЦИМА ПРЕДАЈЕ ДА БОГ НИЈЕ СТВОРИО ЧОВЕКА.

овако говорили својим ученицима:

— Противзаконито је читати следеће поглавље уџбеника...

Учитељи су знали да је ово најсигурнији начин да ученици прочитају баш тај део књиге!

§ СМЕХ У СУДНИЦИ

Кад је држава Арканзас покренула поступак пред Врховним судом САД, озбиљне судије ове установе хтели су да се мало нашале са младим помоћником јавног тужиоца Арканзаса који је бранио застарели закон. Председник Врховног суда питао га је да ли би једна држава могла да прогласи да је незаконито да се у настави помиње геометрија.

— Шта би се догодило — питао га је други судија — кад би држава Арканзас за бранила теорију да је Земља округла?

У судници је настао општи смех и суђење је морало да буде прекинуто.

Врховни суд САД је донео одлуку којом се поништава „Мајмунски закон“ зато што је његов циљ био да се забрани свако учење које је супротно библијској легенди о постанку човека, што значи да је његов садржај верски а то је по Уставу САД забрањено.

Д. П.

На дан 5. априла 1925. године дошло је до препирке у једној радњи америчког градића Дејтон у југоисточном Тенесију. Учесници препирке били су школски надзорник Вајт, правник Хикс и управник рудника угља Репли. Репли је био поборник теорије да човек и мајмун потичу од истог претка а Хикс и Вајт присталице предлога такозваног „мајмунског закона“ који забрањује да се та теорија предаје у школама.

§ ЗАКОН ПРОТИВ ДАРВИНОВЕ ТЕОРИЈЕ

Људи су одавно расправљали о пореклу човека. Још су се стари Грци бавили овим проблемом.

Теорија развитка нижих у више животињске врсте (евоуција) путем природног одабирања, коју је Чарлс Дарвин 1859. године објаснио у својој књизи „Порекло врста“, говори о томе да је човек постао од мајмуноликих примата (врста сисара).

Дарвин је изнео многе податке који су доказивали евоуцију свих живих бића али свештеници нису хтели да прихвате његово учење зато што је било супротно библијској легенди да је бог створио човека (Адам и Ева).

Године 1925. Џон Батлер, посланик и представник фармера, предложио је Представничком дому државе Тенеси да усвоји закон против Дарвинове теорије евоуције који је убрзо и изгласан.

Кад је овај закон донесен, лист „Дејли тајмс“ из Чатануге објавио је вест да ће Америчка унија за грађанске слободе платити трошкове суђења у коме треба да се испита и оцени да ли је Батлеров закон исправан то јест у складу са Уставом САД.

§ ОПКЛАДА И СУЂЕЊЕ

Док су се надзорник Вајт и правник Хикс препирали са управником рудника Реплијем, овај се досетио:

— Зашто не бисмо у на-

шем граду организовали суђење које је предложио „Дејли тајмс“? Наш градић Дејтон би се тако прославио! Хајде да се кладимо! Закон још није ступио на снагу. Ако ви победите, закон ће сигурно ступити на снагу. Победим ли ја, закон ће вероватно бити повучен.

Као „жртву“ изабрали су заједничког пријатеља Џона Скоупса, наставника природних наука у дејтонској гимназији, који је пристао да прихвати необичну улогу оптуженог. Репли је од Уније за грађанске слободе добио пристајак да се суђење одржи у Дејтону и одмах је тужио Скоупса да је ученицима предавао како је човек постао од мајмуна!

Тако је почело једно од најчуднијих суђења у историји Америке после кога је градић Дејтон заиста постао познат.

Наставника Џона Скоупса бранило је неколико адвоката које је предводио Кларенс Дероу, најпознатији адвокат Америке. Главни тужилац био је правник и политичар Вилијем Брајен.

Суђење је почело 10. јуна 1925. године у атмосфери која је више личила на циркус него на судницу. Судија Ролстон мучио се да води процес коме је поред огромног броја радозналих присуство вало и око сто новинара, па је због тога наредио да се суђење настави под ведрим небом, у дворшту судске зграде.

§ КАО У ЦИРКУСУ

Адвокат Кларенс Дероу је готово сат и по постављао чудна питања Вилијему Брајену. Брајен се знојио и покушавао да се извуче, али је морао да призна да нема појма о стварима у којима је себе сматрао стручњаком и да је Земља стара милионе година а не само неколико хиљада како би се могло закључити према библији, чије је учење подржавао и бранио.

Врхунац је представљао питање:

— Како је змија ишла пре него што ју је бог осудио да пузи на стомаку? Да ли је скакутала на репу?

Настала је невиђена гужва, па је судија Ролстон морао да прекине суђење.

Двадесет и првог јула по рота је изречла пресуду: на-

ставник Скоупс је крив што је ђацима предавао да су човек и мајмун имали заједничког претка и осуђен је да плати 100 долара.

Оваква пресуда је у ствари одговарала адвокату Дероу. Он је желео да пресуда доспе до Врховног суда који је могао да обори мајмунски закон и дозволи у школама предавање Дарвинове теорије о постанку човека.

Али пре него што је ствар доспела до Врховног суда у многим америчким државама донет је „Мајмунски закон“ против Дарвинове теорије.

§ НЕВОЉЕ АМЕРИЧКИХ НАСТАВНИКА

Тако је тај закон ступио на снагу и у држави Арканзас и, четрдесет година кас-

није, из ове државе а не из градића Дејтона „Мајмунски закон“ је изишао пред Врховни суд да се пресуди да ли је у складу са уставом.

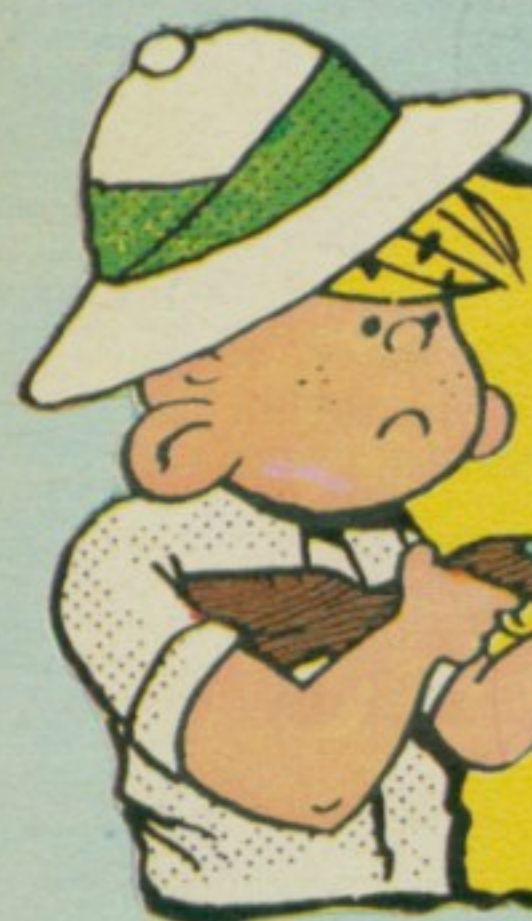
Спор је 1965. године покренула млада наставница биологије Сузан Еперсон из Литл Рока у држави Арканзас и Врховни суд је расправљао о „Мајмунском закону“ 16. септембра 1968. године.

Јуџин Ворен, адвокат младе учитељице, рекао је на суду да се у Арканзасу користи уџбеник „Савремена биологија“ који говори и о евоуцији човека то јест да човек и мајмун имају истог претка. Наставници су у веома непријатном положају и морају да бирају једну од две могућности: да поступају против закона и говоре о евоуцији или да не предају према уџбенику.

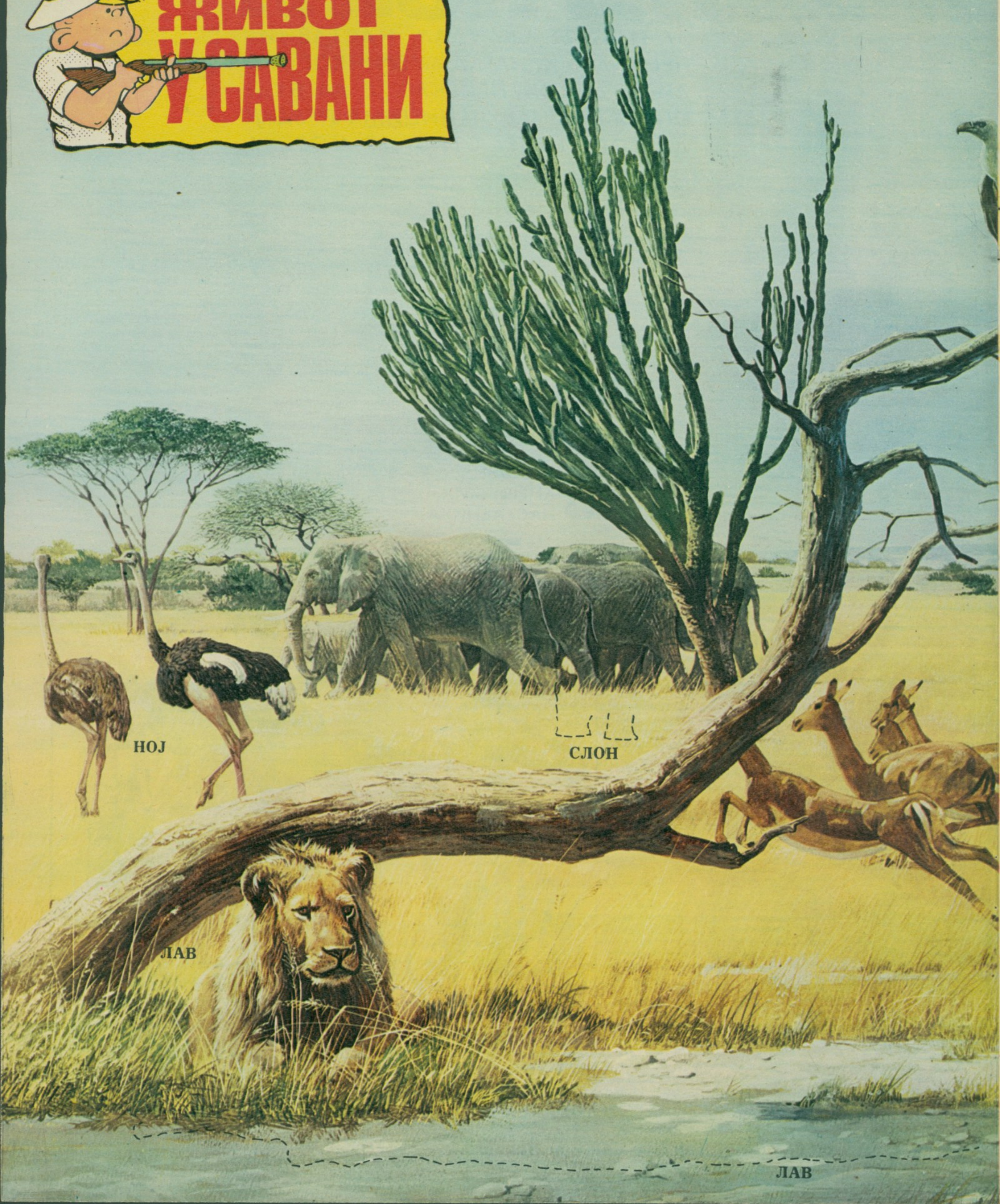
Зато су многи наставници

ГОРИЛА ЈЕ ДО СУЗА УВРЕЂЕН ЗБОГ ТОГА ШТО ДАРВИН (ДЕСНО) У СВОЈОЈ КЊИЗИ „ПОРЕКЛО ВРСТА“ ТВРДИ ДА ЧОВЕК И ЧОВЕКОЛИКИ МАЈМУН ИМАЈУ СЛИЧНО ПОРЕКЛО. (СА ЈЕДНЕ КАРИКАТУРЕ ИЗ 1871. ГОДИНЕ.)

ЖИВОТ У САВАНИ

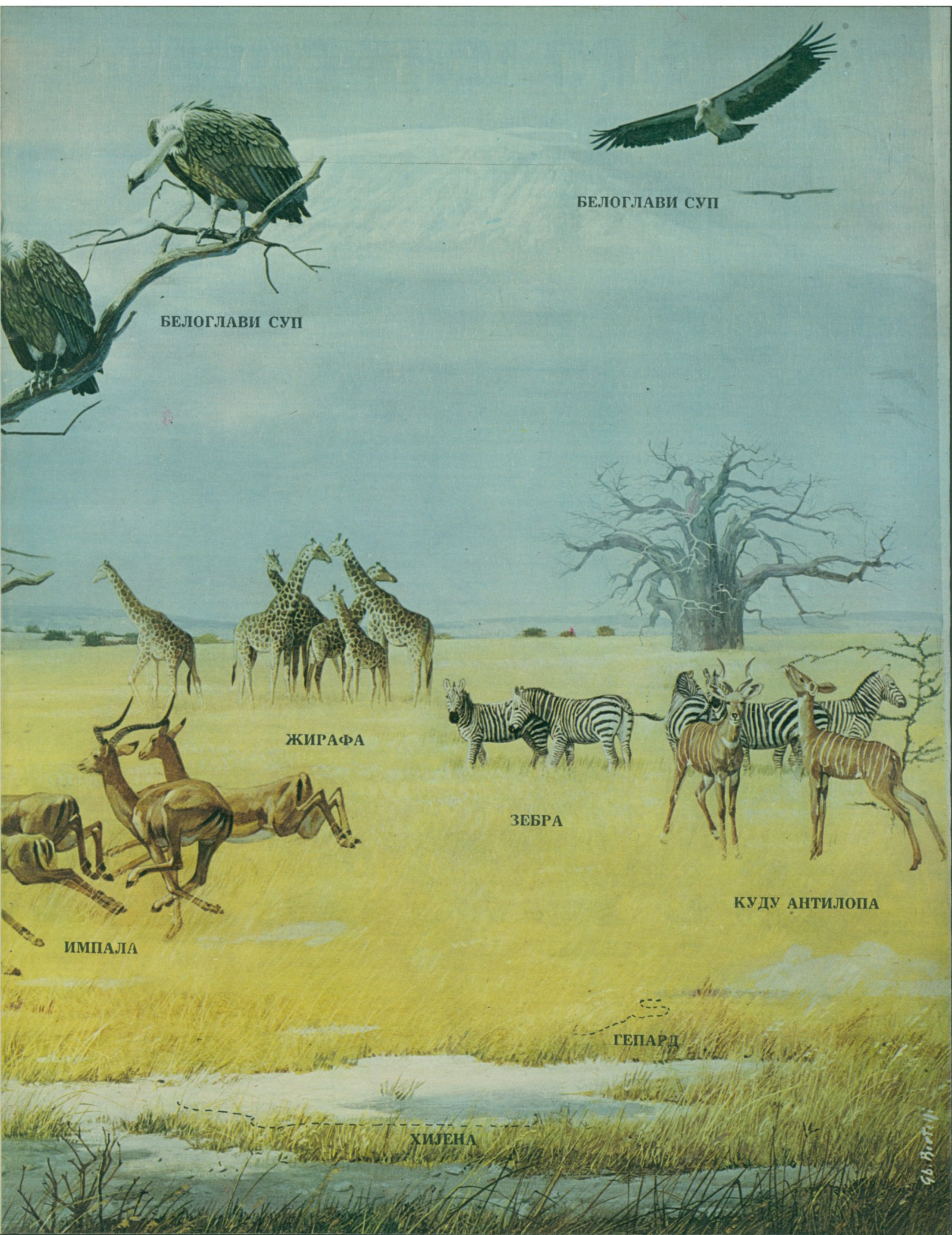

НОЈ

СЛОН

ЛАВ

ЛАВ

БЕЛОГЛАВИ СУП

БЕЛОГЛАВИ СУП

ЖИРАФА

ЗЕБРА

КУДУ АНТИЛОПА

ИМПАЛА

ГЕПАРД

ХИЈЕНА

96. Ретелл

БРОДСКА ПОСАДА

ОДРЖАВАЊЕ ВЕЛИКОГ ТЕРЕТНОГ БРОДА ЗАХТЕВА СТАЛАН НАПОР ЧИТАВЕ ПОСАДЕ И ЊЕНОГ КАПЕТАНА.

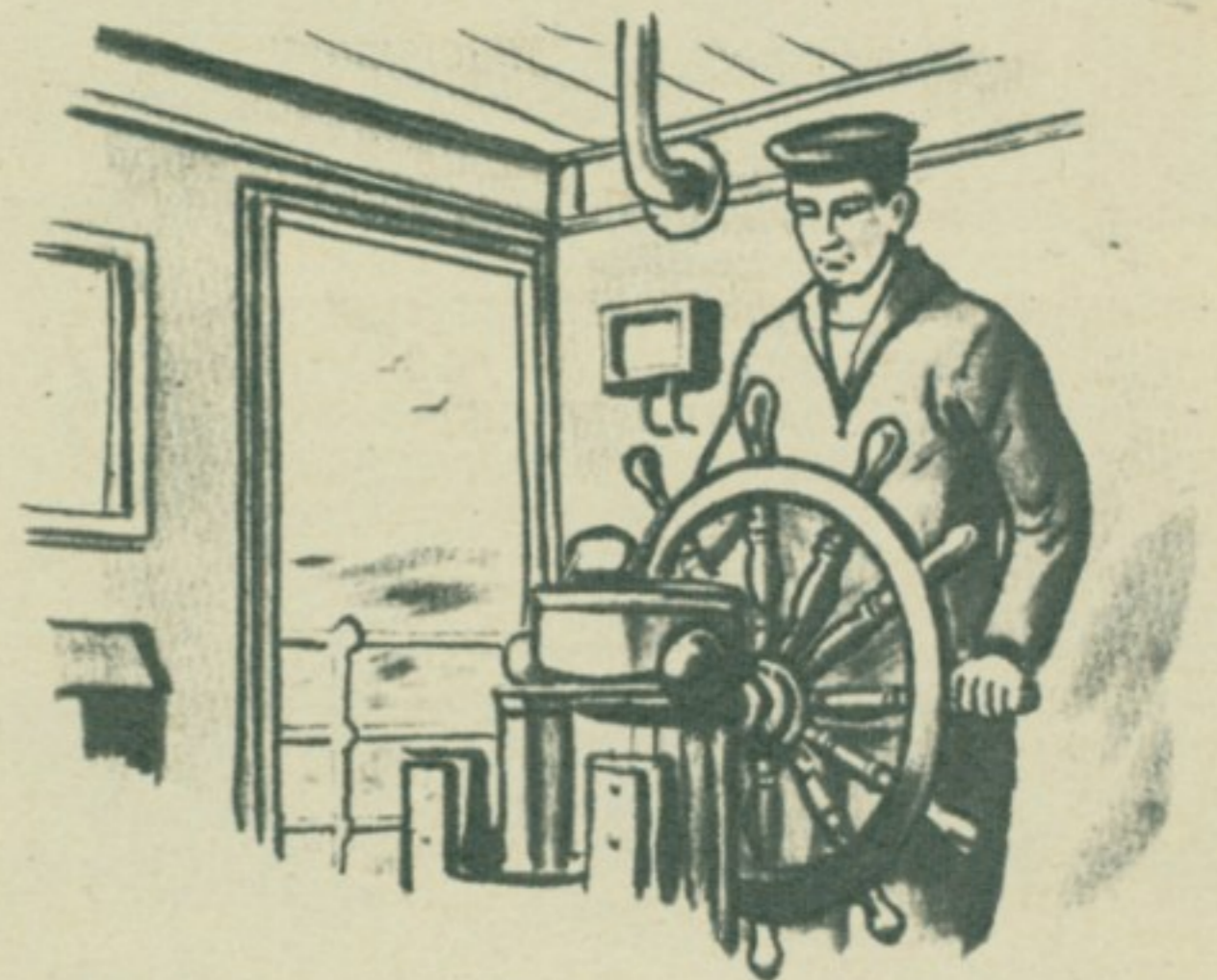

1 Пре нешто теретни брод исплови из луке треба га одвезати од дока крај којег је усидрен. Капетан издаје наређења кроз мегафон.

2 Да би се брод брже и сигурније „извукао“ из велике луке често се употребљавају тегљачи. Тек кад се нађе на отвореном мору капетан отпушта тегљач и брод наставља пловидбу захваљујући раду сопствених машина.

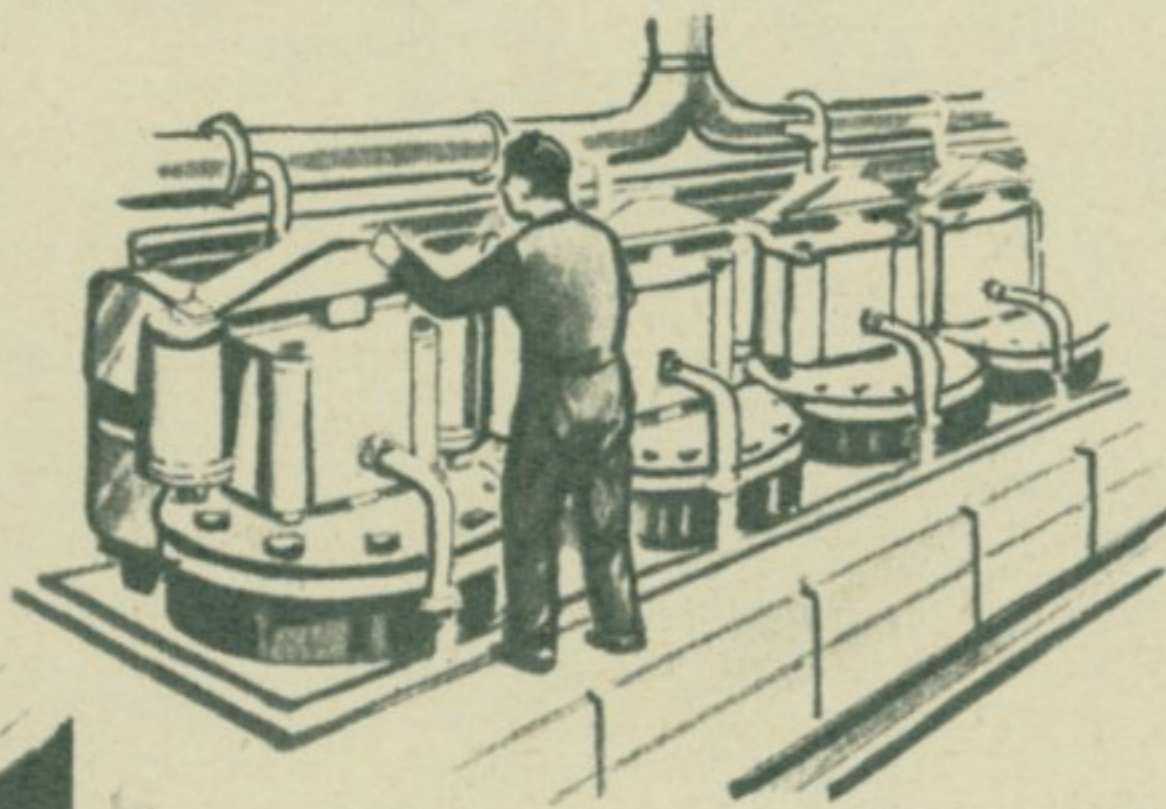
3 На броду мора све да буде чисто и у савршеном реду. Због тога чим брод мапусти луку посада пере палубе и склања све предмете и машине којима се служила при утовару терета. Јер, када би остали на палуби таласи би могли да их однесу.

4 Испод капетановог моста налази се крманошева кућица. Покрећући кормило, крманош мења положај крме и тиме одређује правац пловидбе.

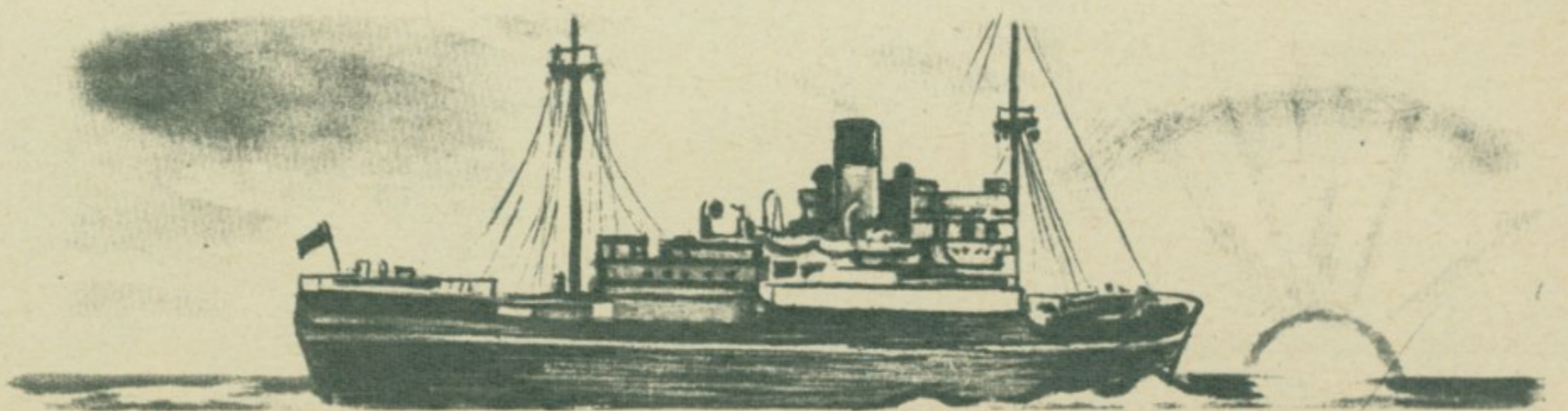
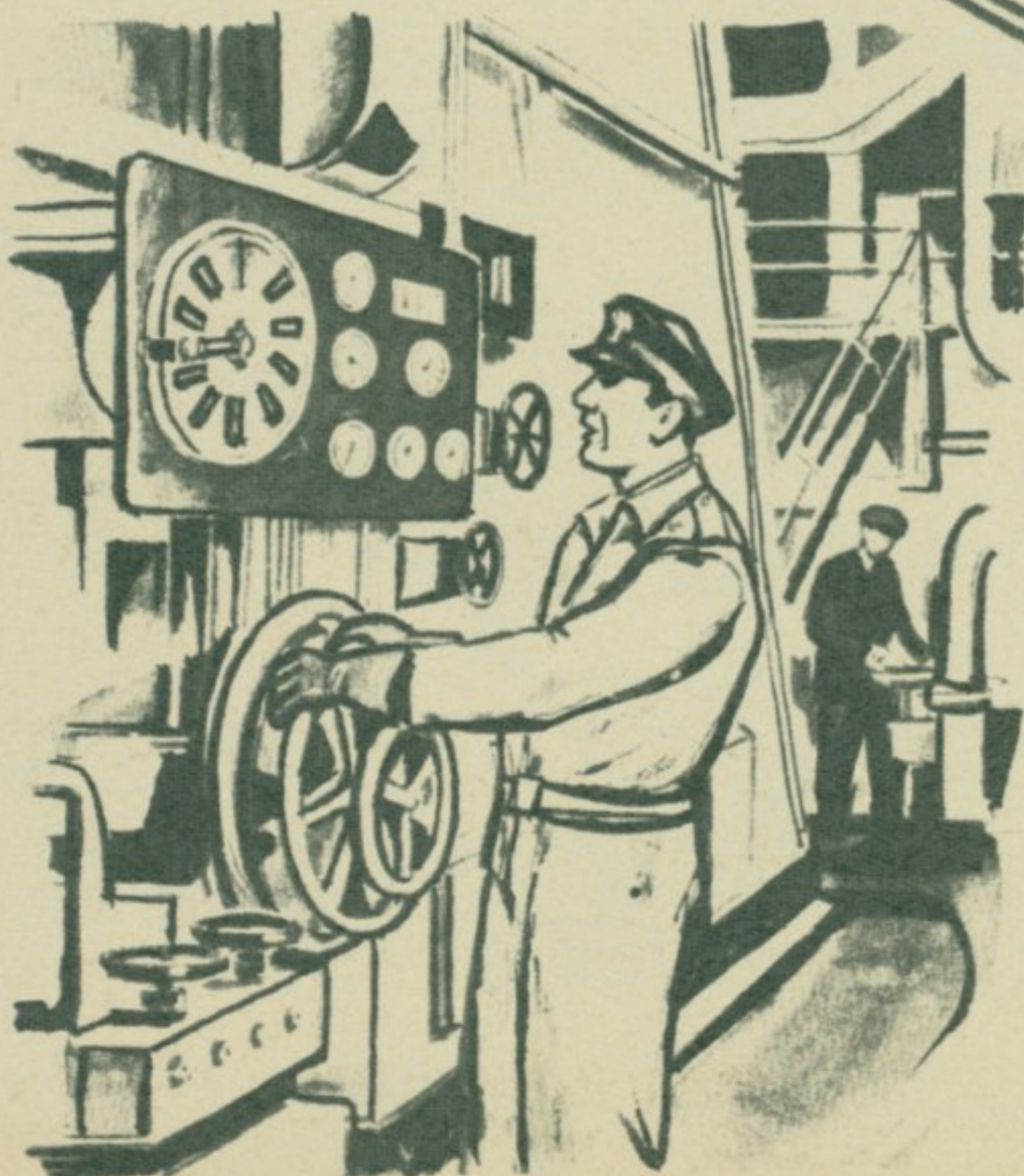
Испод палубе се налази машинско одељење где увек има посла. У дужност морнара из тог одељења спада и редовно чишћење машине.

5

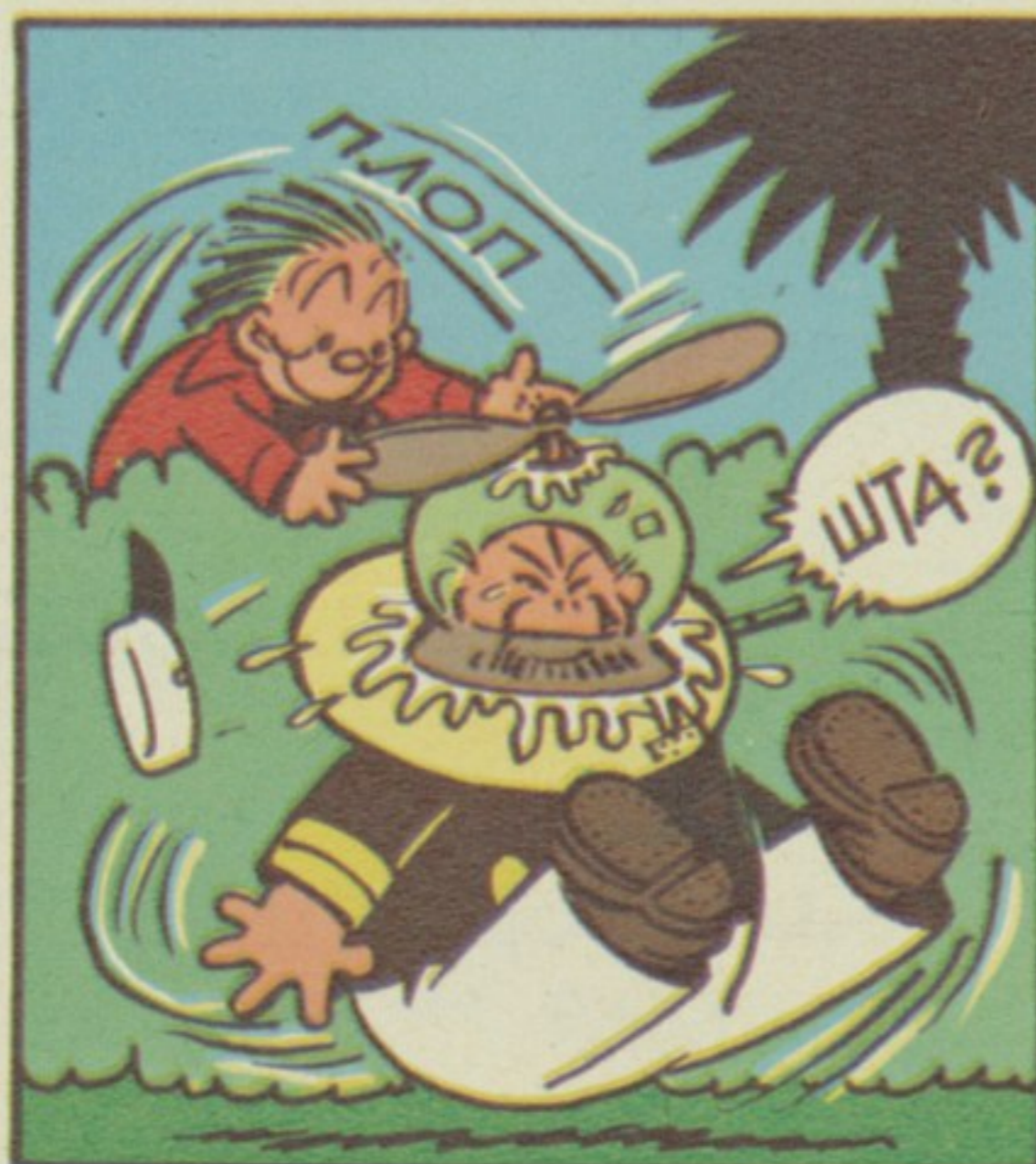
6 Један од машинских инжењера стално контролише брзину и рад машина. Велика контролна табла испред њега повезана је с мостом одакле капетан јавља машинском одељењу којом брзином брод треба да плови.

7 Ово је радиста и његова је дужност да прима и одашиље радио-сигнале. Он такође прима дневне временске прогнозе и обавештава капетана да ли ће време бити лепо очекује ли се бура или магла.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ИСТИНА О РОБИНЗОНУ

Године 1703. енглески истраживач и познати гусар Вилијам Дампијер постављен је за заповедника гусарског једрењака „Еспадон“ који му је поклонно краљ. У пратњи ратног брода „Сент Џорџ“ Дампијеров једрењак пресретао је и за рачун енглеске круне плаћао шпанске бродове који су из колонија преносили драгоцене терете, углавном злато и сребро. На „Еспадону“ је као крманош служио Шкотланђанин Александар Селкирк, некадашњи студент лондонског универзитета који је једног летњег распуста напустио школовање и жељан авантура ступио на гусарски брод као обичан морнар.

Дампијерови савременици су писали да је он као истраживач био веома радознао, стрпљив и неуморан и да се као гусар одликовао лудом храброшћу и деспотизмом и да је у веступима

беса постајао ужасан. Догодило се тако да је између њега и младог Селкирка дошло до жучне распре у којој се показала бурна капетанова нарав.

Обде командујем само ја!

Свађа се завршила тучом и, док су Селкирка држала два морнара, капетан му је рекао дрхтећи од беса:

— Заборавио си да сам на овој лађи ја и принц и краљ и цар! Овде командујем само ја!

Селкирк је прострелио капетана презривим погледом и само одбрусио:

— То сам заиста заборавио али нисам заборавио да сте ви обична хвља и...

Није успео да заврши реченицу јер га је десница капетана Дампијера послала у царство снова. Пробудио се испод палубе окован у ланце.

ПРАВОМ РОБИНЗОНУ НИКАДА, НИЈЕ ПОШЛО ЗА РУКОМ ДА ЗАПАЛИ ВАТРУ И ГОДИНАМА ЈЕ МОРАО ДА ЈЕДЕ ЖИВО МЕСО

Дампијер је наредио да га изведу и тада му је саопштио своју пресуду:

— За овакав поступак за служио си да висиш на катарци! Али, ја сам племенит. Пошто си одбио да се повинујеш мојим наређењима, значи да ти је доста морнарског живота и да си се ужеleo копна. Па, нека ти буде. Искрцаћемо те на прво острво које угледамо! Момци — обратио се морнарима — поступите као што сам рекао. Ви знате шта вас че-

ка ако га не искрцате! Дајте му хране, балон воде, нож и секиру.

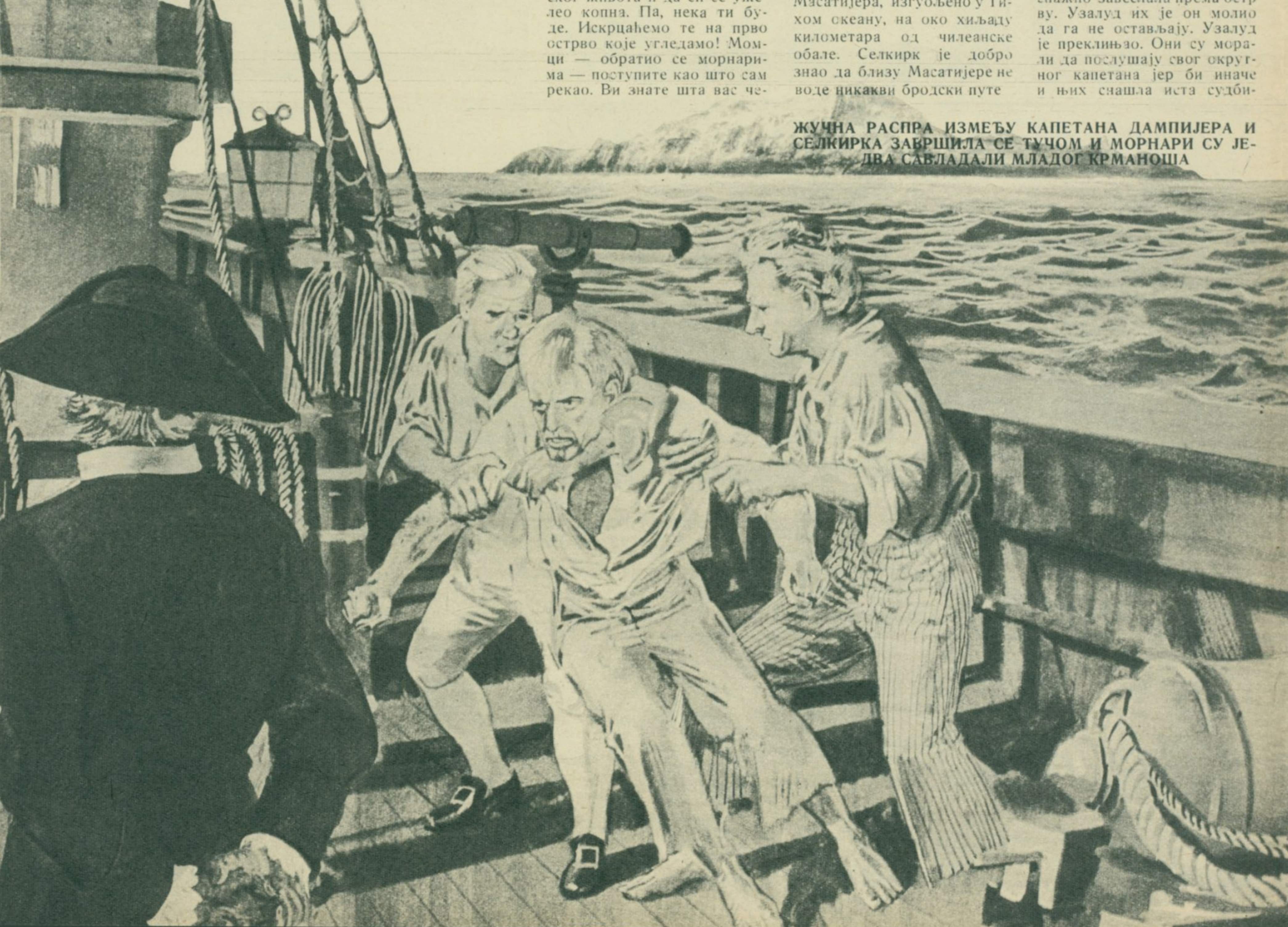
На њустом остърбу

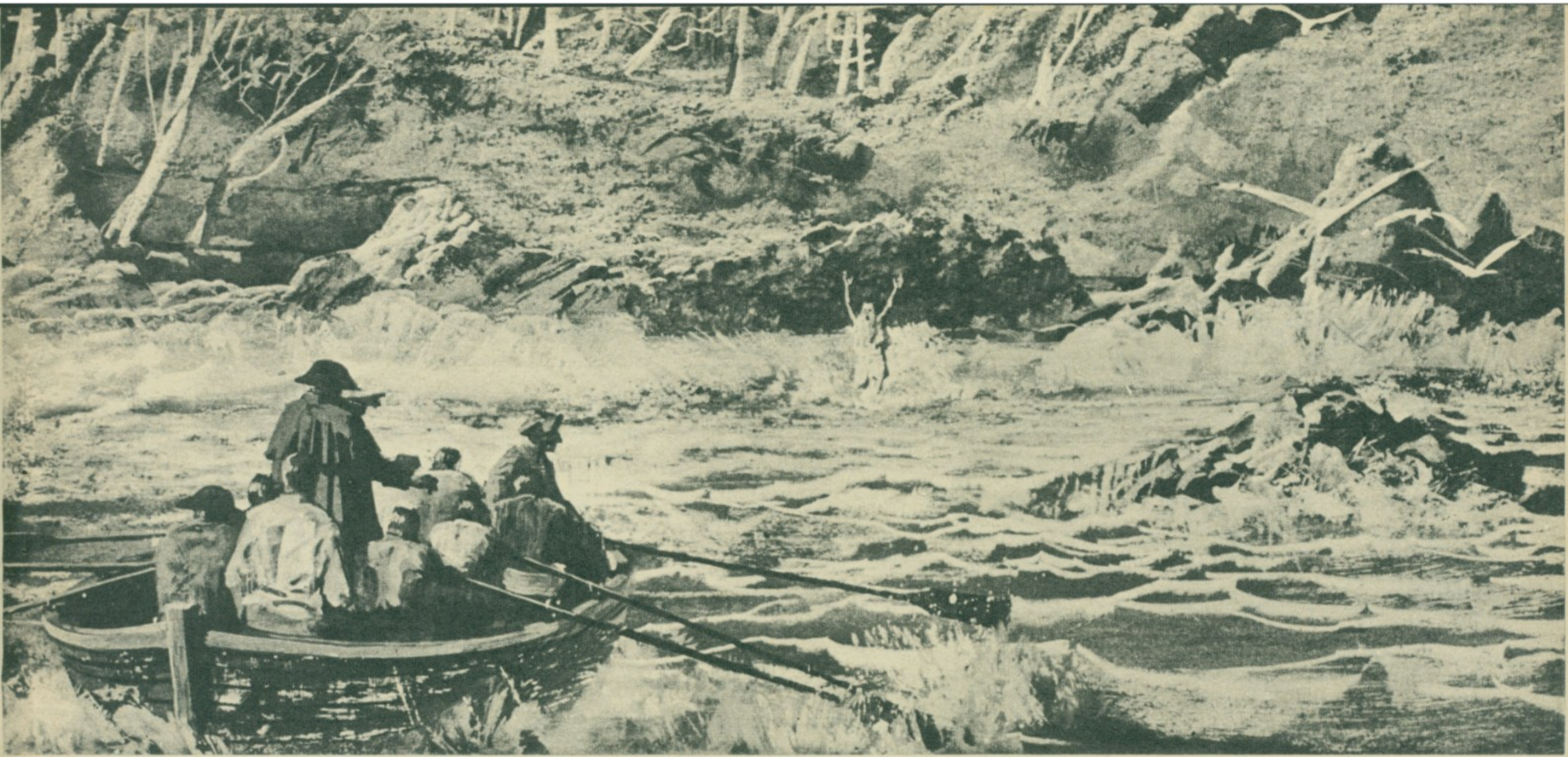
Најближе острво било је Масатијера, изгубљено у Тихом океану, на око хиљаду километара од чилеанске обале. Селкирк је добро знао да близу Масатијере не воде никакви бродски путе-

ви, да лађе туда пролазе само када их натера буре. Било му је такође познато да је Масатијера пушта...

Али, капетан Дампијер није знао за милост. Када је „Еспадон“ пришао Масатијери, Селкирка су четири морнара убацила у чамац и снажно завеслала према острву. Узалуд их је он молио да га не остављају. Узалуд је преклињао. Они су морали да послушају свог окружног капетана јер би иначе и њих снашла иста судби-

ЖУЧНА РАСПРА ИЗМЕЂУ КАПЕТАНА ДАМПИЈЕРА И СЕЛКИРКА ЗАВРШИЛА СЕ ТУЧОМ И МОРНАРИ СУ ЈЕДВА САВЛАДАЛИ МЛАДОГ КРМАНОША

ЉУДИ У ЧАМЦУ УГЛЕДАЛИ СУ ЧОВЕКА КОЈИ ЈЕ КАО ЛУД ТРЧАО ОБАЛОМ, ВИКАО, УЛАЗИО У ВОДУ, МАХАО РУКАМА.

на. Био је 6. мај 1705. године.

Тако је почео живот правог Робинзона. За храну Селкирк није морао да брине. Бујна тропска вегетација давала му је плодова у изобиљу. На острву је било и доста дивљачи, свеже изворске воде, укусних риба. Селкирк је чак успео да припитоми неколико коза. Неволја га је научила да ложи без оружја, да се пентра по дрвећу, да се бори против бура и олуја. Али, једно му никада није пошло за руком, није успео да добије ватру. Због тога је морао да једе живо месо на шта се веома тешко навикао.

Најзад сам их нашао!

Али, време је учинило своје. Већ после две године Селкирк је личио на дивљака. Зарастао у косу и браду, опасан козјим кожама, овај несрећни морнар блудео је погледом у правцу пучине чезнући за људима и за отаџбином. Лађе, међутим, нису пролазиле поред Масатијере и он је све више губио наду.

Септембра 1709. године капетан Вуд Роџерс поново је посматрао пучину. У једном тренутку узбуђено је спустио доглед, направио гримасу и рекао свом другом официру:

— Нека ме гром спали, Адисоне, али ово је једно од острва које је открио Хуан Фернандез. Најзад сам их пронашао!

Адисон се насмешио:

— Само су вам још га острва недостајала, капетане. Сад можете рећи да сте видели цео свет.

— Сто му громава, Адисоне, тако је. Не постоји ниједан кутак на Земљи коју запљускује море а да га ја нисам видео! А ако тако проклето место негде и постоји, ја ћу тамо стићи пре

или касније! Сви су говорили да острва Хуана Фернандеза могу да се пронађу само случајно, грешком. Ја сам их, сто му громава, пронашао помоћу компаса и звезда!

И Вуд Роџерс, неустрашиви енглески капетан који се управо налазио на свом ко зна ком путу око света, наредио је да се заплови према острву. Надао се да ће тамо наћи воду за пиће, воће и дивљач и тако попуни ти бродске залихе.

Један час касније Роџерсова лађа је бацила сидро у мирном малом заливу Масатијере. Капетан и морнари пребацили су се на копно чамцима. Били су срећни што се после толиког времена налазе на чврстом тлу. За тили час напунили су буре водом, сандуке воћем и поврћем, торбе улвљеним птицама. Капетан Роџерс је наредио повратак:

— Момци, ово острво је прави рај. Није ми јасно зашто га наш краљ не претвори у утврђење. Али, морамо даље, ту негде су још два острва Хуана Фернандеза. Санта Клара и Масафуера, хоћу и њих да видим.

Сто му громава, човек!

Морнари су снажно завеслали и чамац је почео брзо да се удаљава. Капетан је и даље говорио:

— Написаћу извештај о овом острву и... **гром и пакао! Шта је то?**

Роџерс је тако заурлао да су морнари испустили весла и скочили на ноге.

— Погледајте! — викао је Роџерс — тамо је неки човек! Господо боже, човек!

— Али, — промуцао је други официр — ова острва су пушта...

— Пуста или не ми морамо да се вратимо. На траг, сто му громава!

Сада су већ боље видели човека који је као луд трчао обалом, викао, улазио у воду, махао рукама.

— Каква коса! Каква брада! То је сигурно неки дивљак.

Колико је тек било њихово изненађење када су чули да тај „дивљак“ говори њиховим матерњим језиком. Нису веровали својим ушима док је Селкирк причао, смејао се, плакао, грлио своје спасиоце... Пуне четири године он није видео људе, пуне четири године није ни са ким разговарао и сада се гушио од узбуђења.

Али, патњама је дошао крај. Селкирк је на броду капетана Роџерса добио кабину и срећно се вратио у Енглеску.

»Робинзон Крусо« је рођен

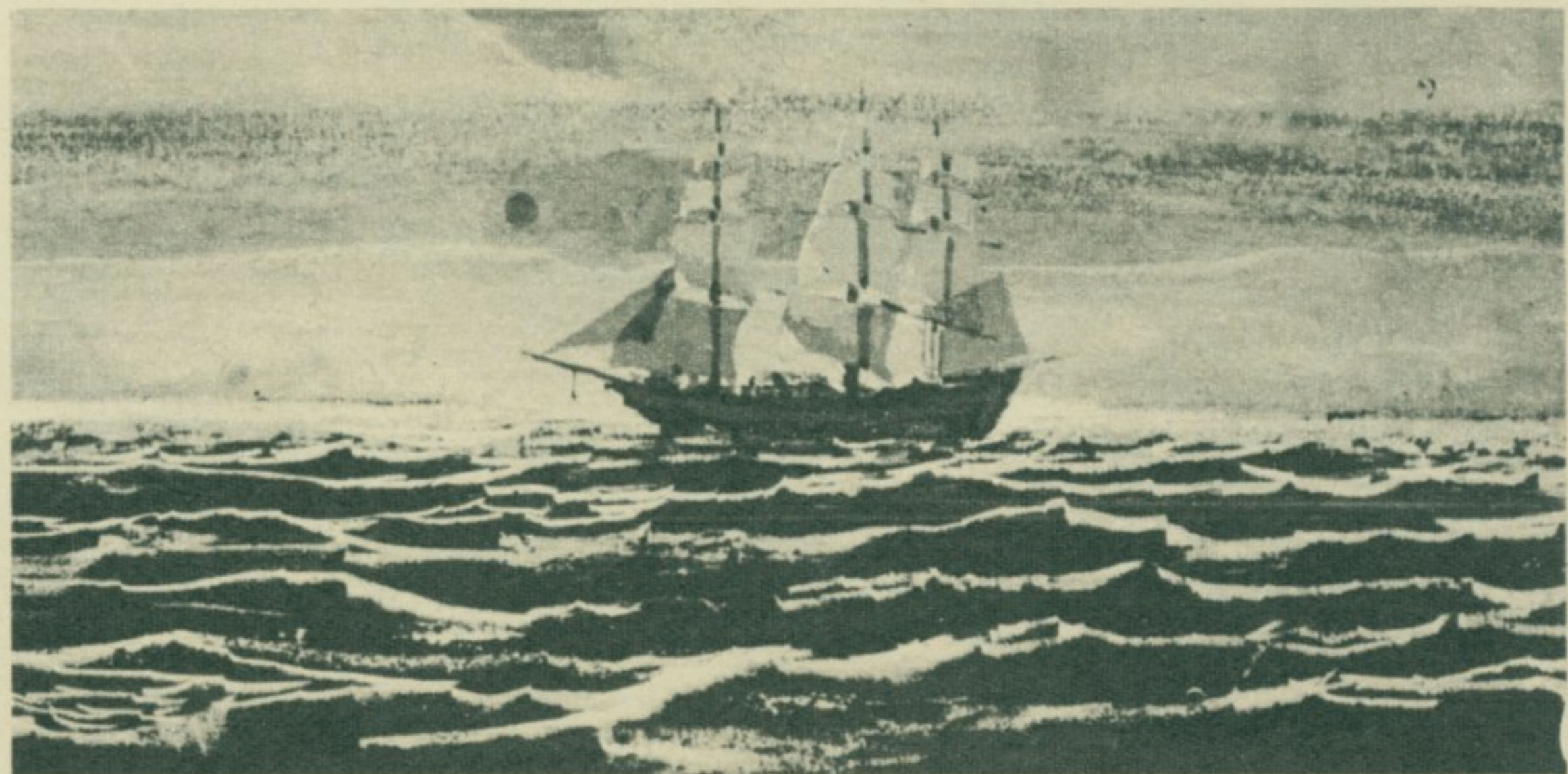
Једнога дана 1709. године у лондонску крчму „Златни лав“ на обали Темзе ушао је Данијел Дефо, непознати

писац који је читав свој живот провео у огорченим политичким борбама. Због тога је више пута био затваран и мучен јер је његова политичка странка била поражена. Године 1709, када је случајно срео Александра Селкирка, имао је већ 50 година и тај сусрет променио је читав његов живот.

Селкирк му је испричао своју страшну авантуру на пустом острву и Дефо је од тога направио роман познат широм света под именом „Робинзон Крусо“. Наравно, Данијел Дефо није у свом делу описао Селкирков живот већ га је он само надахнуо да створи дивну причу о човеку који је морао много година да проведе на далеком пустом острву у друштву животиња и свог верног друга Петка. Роман је доживео незапамћен успех коме се ни сам Дефо није надао и за свега годину дана имао је 20 издања! Токмком година преведен је на скоро све светске језике и донео је велико богатство Дефоу и његовим наследницима.

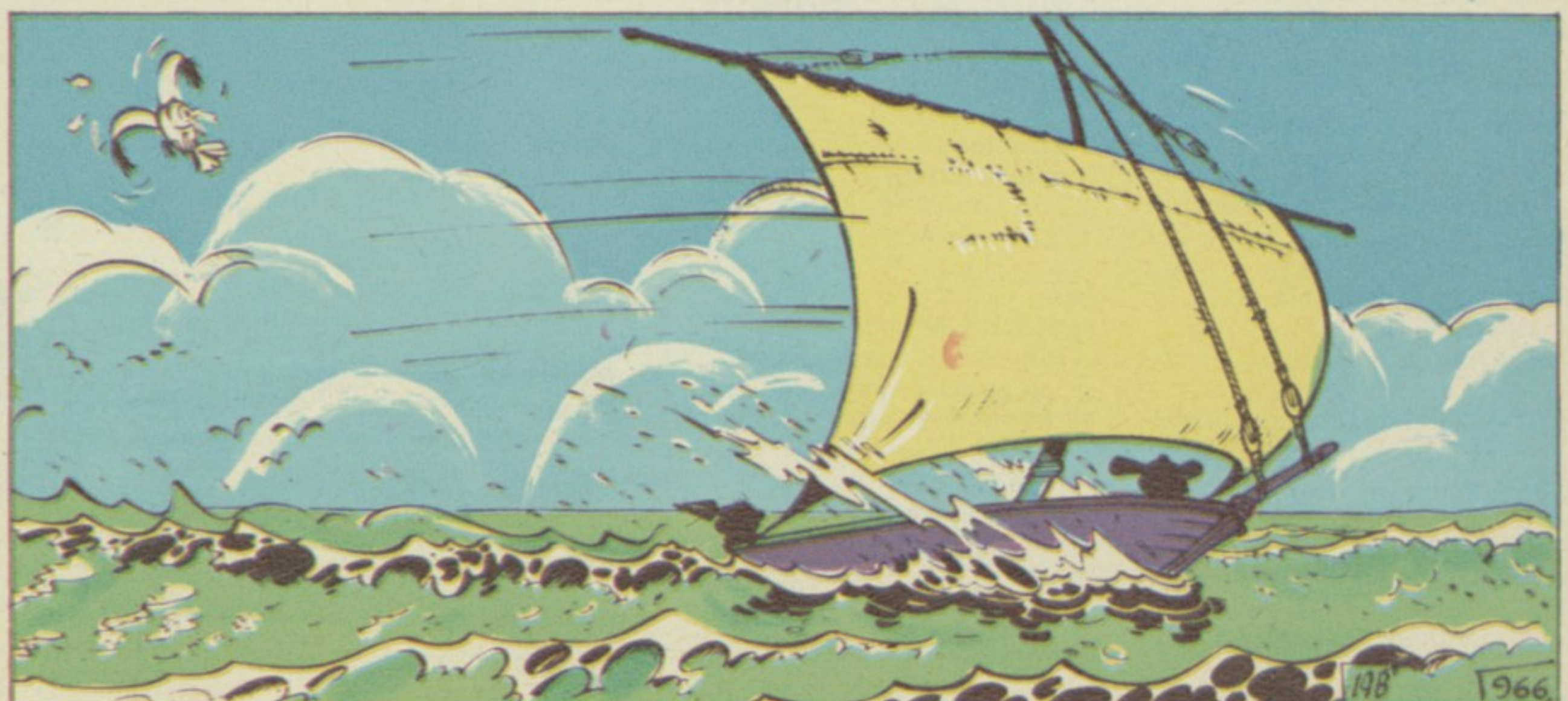
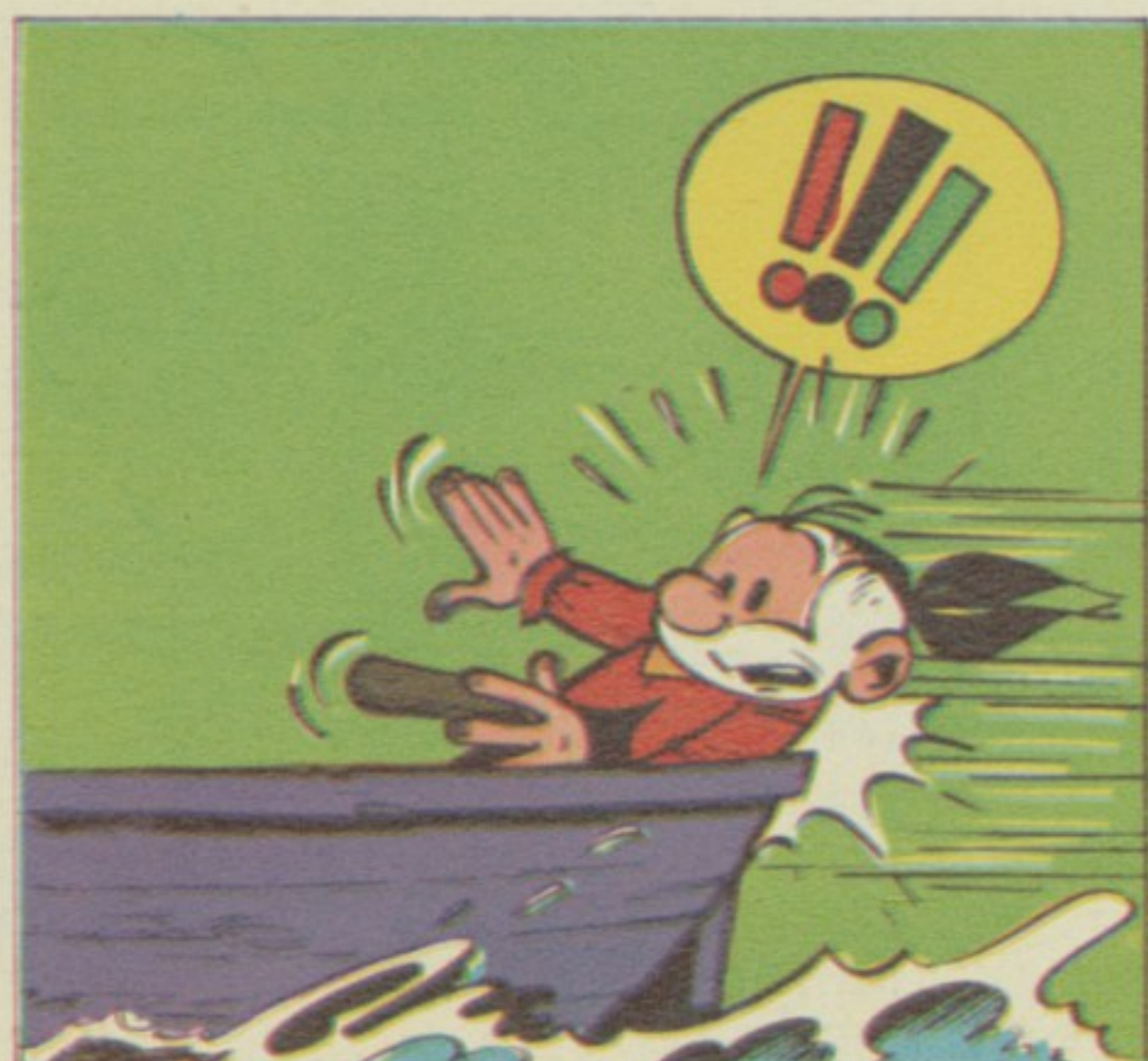
Не зна се шта је даље било с Александром Селкирком али савременици кажу да га Дефо није заборавио и да га је материјално помагао. Занимљиво је да се историја „Робинзона“ на острву Масатијера још једном поновила. Године 1819. француски брод „Телеграф“ доживео је бродолом недалеко од њега а спасао се само путник по имену Шарпантије. Он је на острву затекао неколико случајних дошљака са удаљеног пацифичког острва. Ускоро су на Масатијери дошла још два Европљана, Швајцарац Алфред де Рот и Француз Рекар. Они заједно почињу да лове рибу и ракове и да тргују. Насељенике су научили писмености и француском језику. Тако је на Робинзоновом острву пуким случајем настала мала француска колонија која сада броји око 700 чланова. Потомци Рота, Рекара и Шарпантијеа живе од повртарства и рибарења и данас су грађани Чилеа.

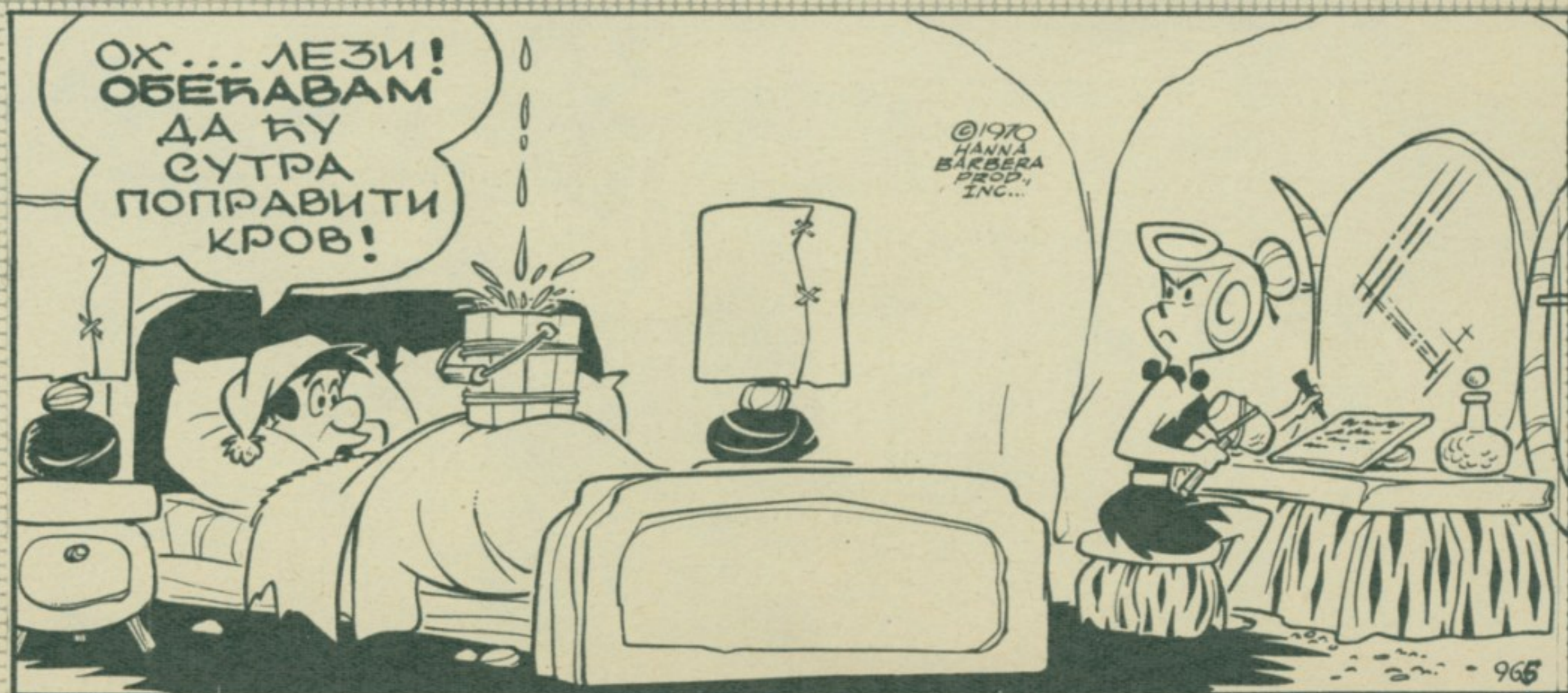
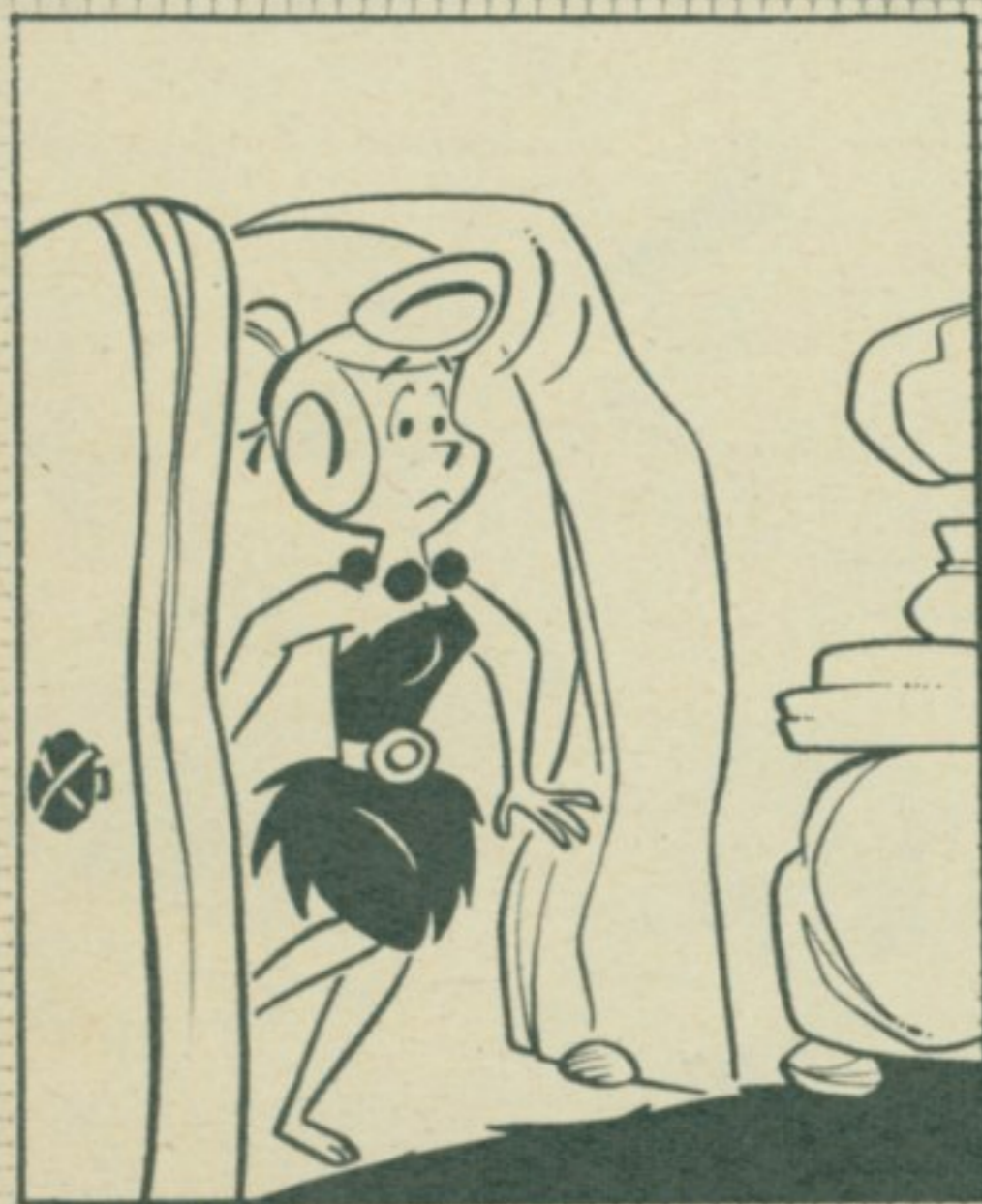
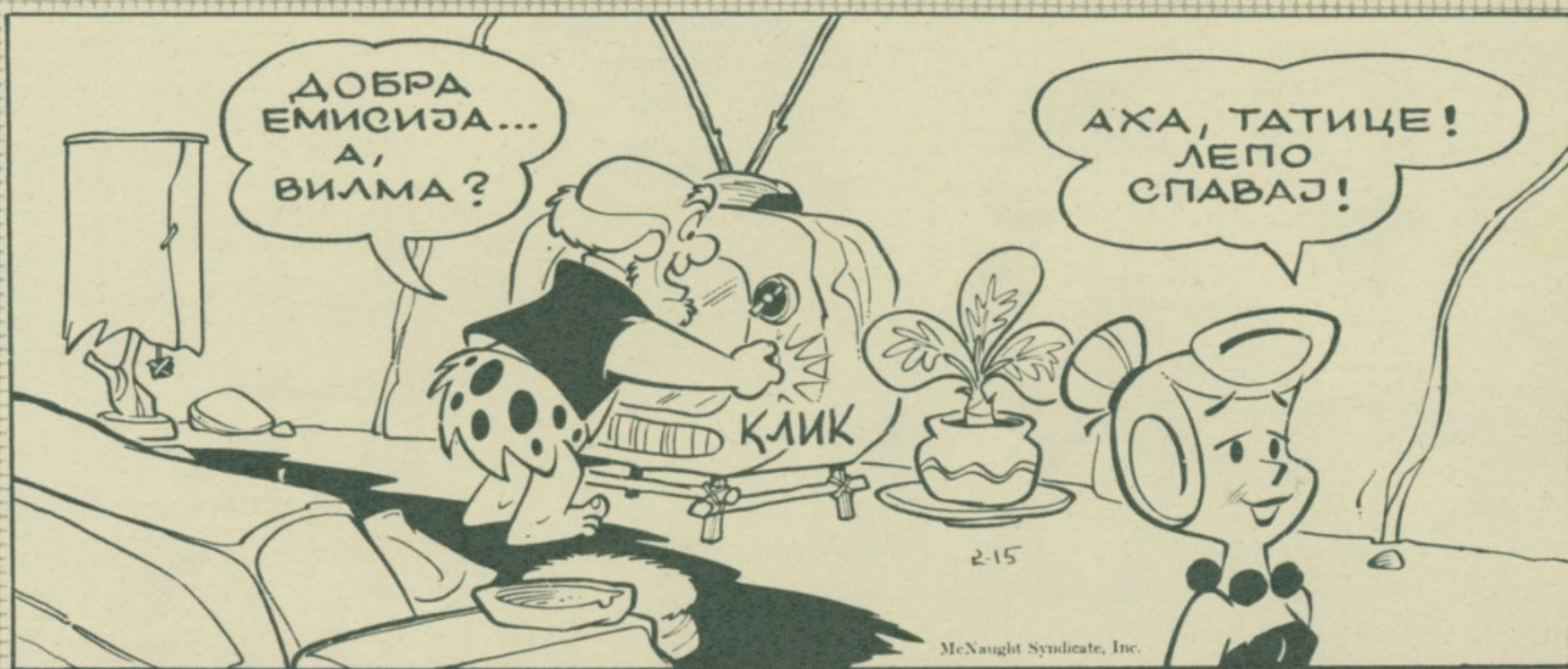
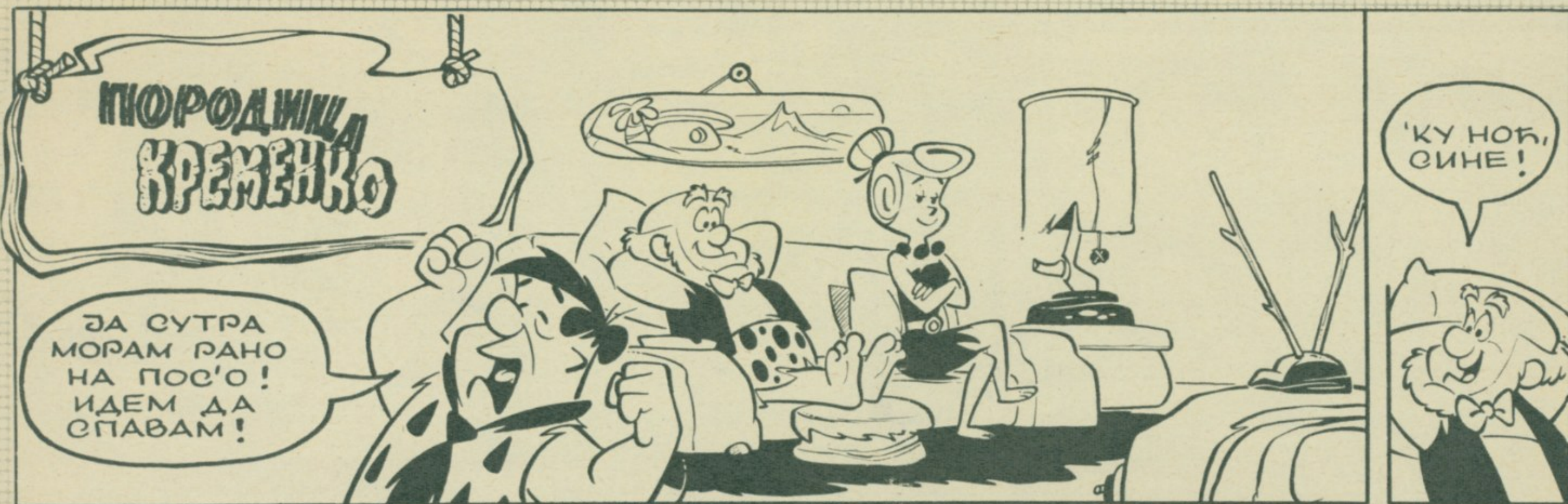
Б. Д.

ПАТЊАМА ЈЕ ДОШАО КРАЈ: ЛАЂА КАПЕТАНА РОЏЕРСА ЗАПЛОВИЛА ЈЕ ПУНИМ ЈЕДРИМА ПРЕМА РОДНОЈ ЕНГЛЕСКОЈ.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

КИНО-ПРОЈЕКТОР је добио **ДРАГАН МИЛАНОВИЋ**,
Кнеза Милоша 43, Београд

ФОТО-АПАРАТ је добио **ЗВОНКО МИХАЈЛОВИЋ**,
Лењина 20, Приштина

ФОТО-АПАРАТ је добио **ПЕТАР СТЕВАНОВИЋ**,
Мл. Стојановића 20, Инђија

КИНО-КАМЕРУ је добио **САБО БРУНО**, Рударска 23,
Кутина

»ПРИЈАТЕЉСТВО С ДЕЦОМ
ДРУГИХ КОНТИНЕНАТА«

ОВИ ЦРТЕЖИ ПУТУЈУ У ПАРИЗ

На позив „УНИЦЕФ-а“ да преко „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ учествују у великом наградном такмичењу за најбољи цртеж на тему „ПРИЈАТЕЉСТВО С ДЕЦОМ ДРУГИХ КОНТИНЕНАТА“, објављен у броју 950 од 13. III 1970. године, до одређеног рока (15. јуна ове године) цртеже је послало 450 наших читалаца. Жири састављен од представника УНИЦЕФ-а и чланова редакције ЗАБАВНИКА одабрао је према пропозицијама конкурса, 34 цртежа за награду. Од тога најуспелијих 10, које објављујемо на овој страни, путују у Париз, Европском одељењу УНИЦЕФ-а. Међународни жири одабраће од свих приспелих цртежа из читаве Европе 20 најбољих а њихове ауторе наградиће путовањем (у пратњи једног члана породице) у Париз, Њујорк, Африку, Италију, Југославију и тако даље. Остале награде објављујемо на страни 50.

ФОТО-АПАРАТ је добила **МАРИЈА КРМАР**,
Микро рејон б.б., Бачка Топола

КИНО-КАМЕРУ је добила **ДАНИЦА ДАМЈАНОВИЋ**,
Ј. Ј. Змаја 23, Ср Митровица

ФОТО-АПАРАТ је добила **ТАТЈАНА КЛИПА**,
Скопска Кула 2, Нови Сад

ГРАМОФОН са 10 ПЛОЧА добио је **БРАНИСЛАВ БЕГОВИЋ**,
Ивана Вујошевића 2ц, Титоград

ЛУТКУ ЛИЗУ КОЈА ХОДА И ГОВОРИ добила је
ЈАНА ГАЈАНОВИЋ, Војв. Бране 18-а, Београд

ГАРНИТУРУ РЕКЕТА ЗА ТЕНИС добио је
ЉУПЧО РИСТЕСКИ, Лозо Филипоски 54,
Прилеп

ТАЈАНСТВЕНИ ПИТОН

БЕНГАТОКИ ЗАТИВ ОСТАО ЈЕ ДАЛЕКО ИЗА ДОНА МЕССОНА И ЊЕГОВОГ КО-ПИЛОТА ВИК ДОВСА КАДА ЈЕ ЊИХОВА СТАРА "ДАКОТА" ЗАПАЛА У ОЛУЧУ...

ГЉЕБИМО БРЗИНУ! МАШИНА НАМ ОТКАЗУЈЕ! МОЖЕШ ЛИ ДА ОДРЕДИШ НАШ ПОЛОЖАЈ?

ШАТИШ СЕ! ГА КОМПАС НАМ ЈЕ ОТКАЗАО ЈОШ ПРЕ ДВА ЧАСА!

НЕЋЕМО ЧОПЕТИ, ВИК! ПОТРАЖИ НЕКУ ЧИСТИНУ... МОРАЋЕМО ДА СЕ СПУСТИМО!

ЗАКАЧИТИ СУ ДРВЕЦЕ И...

СПТЕТЕЖИ СМО У МОЧВАРУ...

ВАЖНО ЈЕ ДА СМО ЖИВИ!

МАЈТО КАСНИЈЕ...

СВА СРЕКА ШТО ИМАМО ОРУЖЈЕ... МАДА БИХ ГА РАДО ЗАМЕНИО ЗА ЈЕДАН КОМПАС!

А ЈА БИХ СВЕ ДАО ДА ЗНАМ ГДЕ СМО!

КАДА ЈЕ ПОНОВО СЕВНУЛА МУЊА...

ДРЖИ СЕ... СПТЕЋЕМО ЗАКАЧИЋЕМО ВРХОВЕ ДРВЕЦА...

САВ САМ СЕ НАЈЕЖИО!

КРАЈ ЊИХ СУ ПРОДУРИЛЕ НЕКЕ ЖИВОТИЊЕ...

СТАЗА ПРОСЕЧЕНА КРОЗ ШУМУ... ЗНАШ ЛИ ШТА ТО ЗНАЧИ?

ЉУДИ... У БЛИЗИНИ ЈЕ НЕКО СЕЉО?

А ТАДА...

ЧУВАЈ СЕ, ВИК! ПИТОН! ЗАР ТИ НА ЊЕМУ НЕШТО НЕ ИЗГЛЕДА ЧУДНО?

ИЗНЕНАДА, ПОЈАВИЛА СЕ ЈОШ ЈЕДНА ЗМИЈА...

ОЧИ... ЧУДНОГ СУ ОБЛИКА! А КОЖА МУ БЉИСТА! ПОГЛЕДАЊУ ИЗБОЛИВА...

НАЗАД! КРАЉЕВСКА КОБРА!

АХ!

УХ! УМЕСТО ТЕ НИЈЕ КОБИ! А ТО ЗНАЧИ... ГОТОВО ТРЕНУТНА СМРТ!

АЈИ... ПИТОН... НЕСТАО ЈЕ! КАКО? КУДА?

НЕКО КОМЕШАЊЕ НАТЕРАЈО ИХ ЈЕ ДА СЕ ОКРЕНУ...

У КЛОПЦИ СМО! НАПАД!

НЕ... НЕ ПУЦАЈ, ВИК! ОНИ БЕЖЕ... У ПАНИЦИ!

ОВО ДРВО ЋЕ НАМ ПОСЛУЖИТИ КАО ОСМАТРАЧНИЦА! МОЖДА СЕ С ЊЕГОВОГ ВРХА ВИДИ СЕЈО!

А ТАДА ЈЕ НЕКА САБЈАСНА СВЕТОСТ БЛЕСНУЛА И НЕСТАЈА...

ВИК! ПА ТО ЈЕ КАО ЦИНОВСКО ОКО...

УГАСИ- ЛО СЕ!

THE ILLUSTRATED

ПИТОН! ПИТОН!

ЗАКЛЕО БИХ СЕ ДА СУ НАМЕРАВАЛИ ДА НАС НАПАДНУ... А ОНДА СУ СЕ ОД НЕЧЕГ УПЛАШИЛИ!

А КАД СУ СЕ ИСПЕЛИ ДО ВРХА...

НЕБЕСА! САЊАМ ЛИ?

ИЗГУБЉЕНИ ГРАД! МОЖДА ГА ПРЕ НАС НИКО СЕМ ДОМОРОДАЦА НИ ЈЕ ВИДЕО!

ПОТРЕБНА НАМ ЈЕ ПОМОЋ... ТРЕБА ДА НАЂЕМО ЊИХОВО СЕЈО!

СТАЖЕМ СЕ! ОДЕЋАМ СЕ СТРАШНО... ОВАКО УСРЕД ЦИНГЛЕ!

МОРА ДА ЈЕ СТАР БАР ХИЉА- ДА ГОДИНА! ИШЧЕ- ЗЛИ ГРАД КИМЕР- СКОГ ЦАРСТВА...

ДАЈИ ЈЕ ПОТПУНО НАПУШТЕН ИЗТИ...

А ТАДА...

ШТА ЈЕ ТО? ПРИСТОРИЈСКО ЧУДОВИШТЕ? УТВАРА? ЗМАЈ ИЗ БАЈКИ?

БЛИСТАВО ТАЈАНСТВЕНО ЧУДОВИШТЕ КОЈЕ СЕ ПОДАВИЛО ИЗ ДАРКА ПУНОГ ВОДЕ ШТО ЈЕ БРАНИО ПРИСТУП КИМЕРСКОМ ГРАДУ, КРЕЊЕЛО ЈЕ ПРЕМА ДВОЈИЦИ ПРИЈАТЕЉА...

ЗМИЈА СЕ ОБАВИЛА ОКО ДРВЕТА И СТАЈА ДА СЕ УСПИЊЕ УЗ ДРВО...

ШТА ЈЕ ОВО? ЗМИЈА... ПРАИСТОРИЈСКО ЧУДОВИШТЕ?

ТО ДРВО УЗ КОЈЕ СЕ УСПЕЛА ДА БИ СЕ ИЗВУКЛА ИЗ ДАРКА ВИСОКО ЈЕ БАР 30 МЕТРА...

ЗМИЈА ЈЕ КРЕЊЕЛА НА ЊИХ ЗАСТРАШУЈУЋОМ БРЗИНОМ...

ИДЕ ПРАВО НА НАС... ЗНА ГДЕ СМО...

СИЈАЗИ БРЗО, ВИК! НЕ СМЕМО ДОПУСТИТИ ДА НАС ОБУЗМЕ ПАНИКА!

ЗАШТО ТРАЖИ НАС? АКО ЈЕ ТО ЗМИЈА, ИМА ДРУГОГ ПЛЕНА У ИЗОБИЉЈУ...

А ЗАМИСЛИ ДА НИЈЕ ЗМИЈА... ДА ТА СТВАР УМЕ ДА МИСЛИ...

СВЕ ЖИВОТИЊЕ БЕЖЕ У ПАНИЧНОМ СТРАХУ!

ИЗГАЗИТЕ БИ НАС ДА ИМ СЕ НАЂЕМО НА ПУТУ!

ИДУЋЕГ ТРЕНУТКА...

ВИК! ПАЗИ! СТОНОВИ!

СМОЖИЋЕ НАС!

И ОНИ СУ ИЗБЕЗУМЉЕНИ ОД СТРАХА!

БАР СУ НАМ УТАБАЛИ ПУТ КРОЗ ЏУНГЛУ! БИЛО БИ СТРАШНО АКО ЗМИЈА ГОНИ БАШ НАС!

АЛИ, ИСПРЕД ЊИХ СЕ НЕШТО ПОЈАВИЛО ИЗ ЗЕМЉЕ...

ПУЦАЈ!

ИСТОВРЕМЕНО СУ ОДЈЕКНУЛА ДВА ПУЦЊА...

ГЛАВА ЈОЈ СЕ РАСПАЛА!
ТО НИЈЕ ПРАВА ЗМИЈА, ВЕћ МЕХАНИЧКА!

ОВО КАО ДА ЈЕ ИСАВРШЕНО ТЕЛЕВИЗИЈСКО ОКО... СВЕ ШТО ОНО ПОСМАТРА ПРЕНОСИ НЕГДЕ НА ЕКРАН!

НАЗАД! ОПЕТ СЛИЧНО ЧУДОВИШТЕ! ДА ЛИ ЈЕ ЖИВО ИСТИ ЈЕ И ОНО...

УПУТИЈО СЕ НАШЕМ АВИОНУ! ЗАШТО? ТРЕБА ДА ВИДИМО...

ЗАР МОРАМО? ЈА РАДИЈЕ НЕ БИХ...

THE ILLUSTRATED

ЗМИЈА ЈЕ СТИГЛА ДО АВИОНА...

... И СТАКЉАСТИМ ОЧИМА ПРВО ОСМОТРИЛА ОКОЛИНУ А ЗАТИМ...

ТО ЧУДОВИШТЕ... ОБАВИЈА СЕ ОКО АВИОНА! ЗАШТО?

КАО ПИТОН... ТАКО ОН УБИЈА СВОЈУ ЖРТВУ...

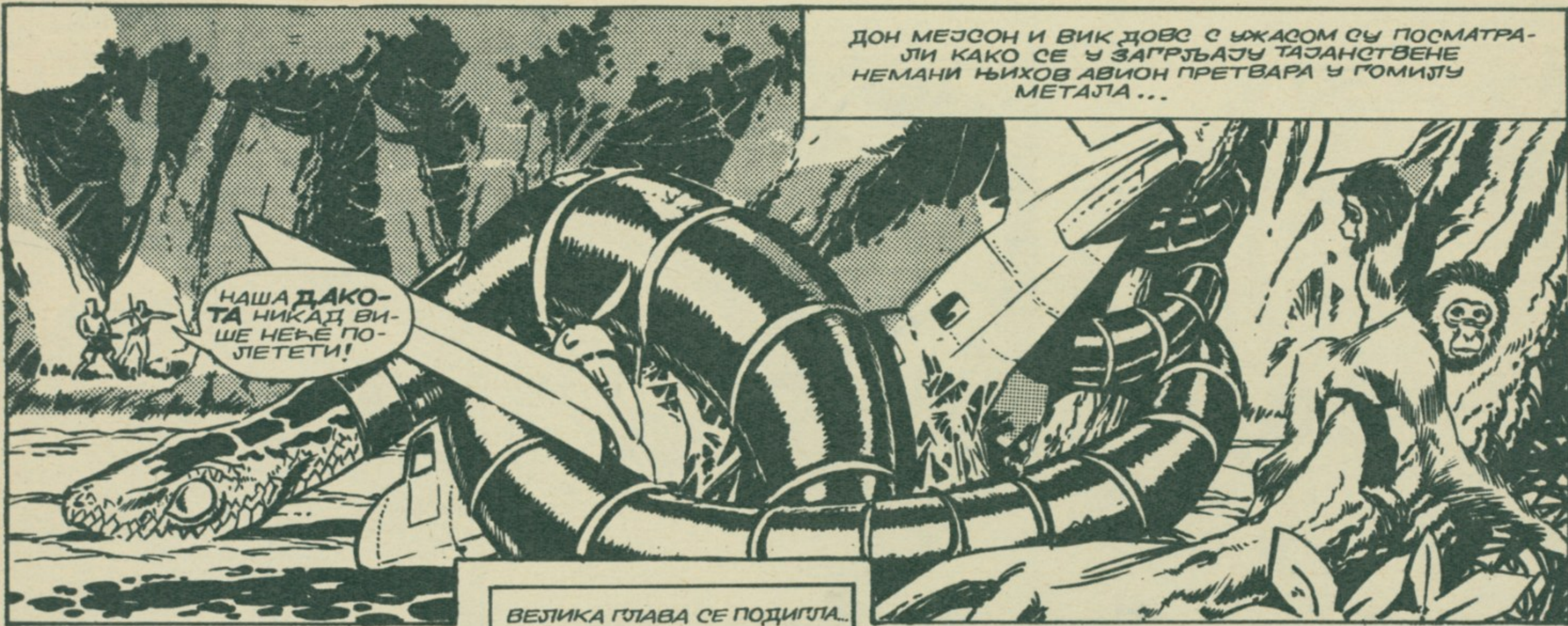
МЕТАЛ ЈЕ ПОЧЕО ДА ПУЦА...

ДОНЕКА ТО ЈЕ УЖАСНО! СНАГА ЊЕГОВОГ ТЕЉА... ТО ЈЕ ПРИТИСАК ОД НЕКОЛИКО ТОНА!

НЕЋЕ ВАЈДА ПИТОН ДА ПРОГУТА АВИОН?

НЕЋЕ! ЧИНИ МИ СЕ ДА НЕКО ХОЋЕ ДА НАС СПРЕЧИ ДА ОДЕМО ОДАВДЕ! ЗАТО НАМ ЈЕ УНИШТИО АВИОН!

ДОН МЕЈСОН И ВИК ДОВС С УЖАСОМ СУ ПОСМАТРАЛИ КАКО СЕ У ЗАГРЉАЈУ ТАЈАНСТВЕНЕ НЕМАНИ ЊИХОВ АВИОН ПРЕТВАРА У ГОМИЈУ МЕТАЛА...

НАША ДАКОТА НИКАД ВИШЕ НЕЋЕ ПОЛЕТЕТИ!

ВЕЛИКА ГЛАВА СЕ ПОДИГЛА...

ВИК ЈЕ БИО БЛЕД КАО СМРТ...

ОНДА... ТО ЧУДОВИШТЕ УМЕ ДА МИСЛИ!

СТРАХ МЕ ЈЕ, ДОНЕ!

ДОНЕ! ГЛЕДА НАС! САД ЋЕ НАС НАПАСТИ!

НЕ ГУБИ ГЛАВУ! ЗАПАМТИ... И МИ УМЕМО ДА МИСЛИМО!

АКО ПОГОДИМО МЕТАЛ И ИЗАЗОВЕМО ИСКРУ...

ГОРИВО ИСТИЧЕ ИЗ РЕЗЕРВОАРА НАШЕГ АВИОНА! НЕКОЛИКО МЕТАКА ПРЕТВОРИЋЕ ГА У ПЛАМЕНО МОРЕ!

ПУЦАЈ... И ЈА ЋУ!

БЕНЗИН СЕ НАЈЗАД ЗАПАЛИО...

ТУ ТЕМПЕРАТУРА НЕ МОЖЕ ДА ИЗДРЖИ НИЈЕДНО ЖИВО БИЋЕ!

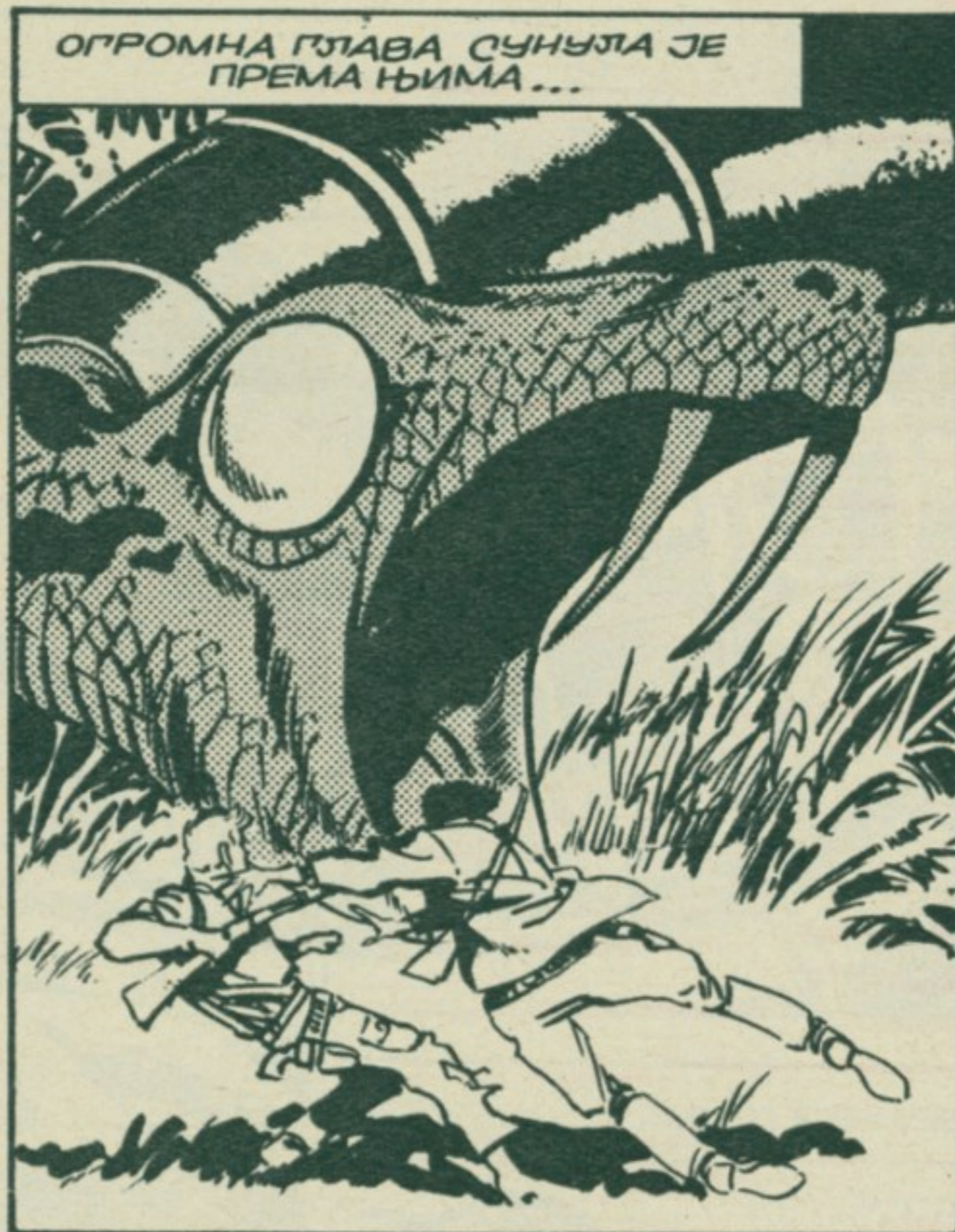
ЦИНОВСКА ЗМИЈА СЕ ИЗВИЈА И...

ЗНАМ ДА ПИТОНИ УМЕЈУ ДА ПЛИВАЈУ АЈЛИ...

ШТА СЕ ДОГАЂА ИСПОД ОНОГ ДРВЕЋА? ТЛО СЕ ДИЖЕ...

THE ILLUSTRATED

ДУХ ВЕЛИКОГ ПИТОНА ПРОГОНИО ИХ ЈЕ! АКО ИХ ПУСТИМО ДА УМАКНУ... ПИТОНОВА МРЖЊА ОКРЕНУЋЕ СЕ НА НАС!

БОРИ СЕ, ВИК! БОЉЕ ДА ПОГИНЕМО НЕГО...

ЖИВИ ИМ СЕ НЕЋЕМО ПРЕДАТИ!

БОРБА БИ СЕ ЈОШЕ ЗАВРШИЛА ПО ДОНА И ВИКА ДА' ИЗНЕНАДА...

ААААХ! БУАЈА! БУАЈА! ЂАВО-КРОКОДИЛ!

ОВО НИЈЕ ОБИЧАН КРОКОДИЛ!

НАДАЈМО СЕ ДА МИ СЕ МУНИЦИЈА НИЈЕ ОБЛАЖИЛА!

THE ILLUSTRATED

ОРОЗ ЈЕ ДВА ПУТА УЗАЛУД УДАРИО, А ТРЕЋИ ПУТ...

ЕКСПЛОДИРАО ЈЕ!

ЛЕЗИТЕ!

ТУАНЕ! УБИЈИТЕ ЂАВОЛА! ВИ ВЕЛИКИ ЧОВЕК!

САД ВИШЕ НИСМО НЕ ПРИЈАТЕЉИ! А ШТА БИ БИЛО ДА УБИЈЕМО ПИТОНА?

ТАЈ КРОКОДИЛНИ ОН НИЈЕ ПРАВИ!

МЕХАНИЧКИ ЈЕ И ЊИМЕ НЕКО УТРАВЉА СА ДАЉИЦЕ! МОЖДА ЈЕ ИСТИ СЛУЧАЈ СА ПИТОНОМ...

КАСНИЈЕ...

СТЕКЛИ СМО ПРИЈАТЕЉЕ! ОВИ ЈАДНИЦИ ЖИВЕ У СТАЈНОМ СТРАХУ ОД ПИТОНА! ДА ЗАШТИТИМО И СЕБЕ И ЊИХ...

ЗНАМ ШТА МИСЛИШ!

ПОЛАНТНА ЕКСПРЕС

УСКОРО НОВИ, ВЕЛИКИ КОНКУРС

И КАД ЈЕ МЕСЕЦ ИЗИШАО...

ПИТОН-ЋА-ВО ЖИВИ У АВЕТИЊСКОМ ГРАДУ! УГРАБИО МНОГО ЈЉУДИ... НИКАД СЕ НЕ ВРАТИТИ!

МИ ЋЕМО ПОКУШАТИ ДА СЕ ВРАТИМО!

ГРАД ЈЕ НАСТАО У ПРВОЈ ПОЛОВИНИ 12. ВЕКА... А САДА У ЊЕМУ ЖИВИ ПИТОН!

ОНИ ЋЕ НАС ПРЕБАЦИТИ НА ДРУГУ ОБАСТУ!

У МАСКИРАНОМ ЧАМЦУ...

ГРАД ИЗГЛЕДА ПУСТА! АЛ' МИ ЗНАМО ДА НИЈЕ!

МНОГО ЈЉУДИ ТАМО... СЛУЖЕ ЗМИЈУ!

ИЗНЕНАДА...

ВЕЛИКО ОКО! ГЛЕДА НАС!

ТО ЈЕ РЕФЛЕКТОР! ПРИТАЈИТЕ СЕ... МОЖДА НАС НИЈЕ ОТКРИО!

ЗМИЈЕ И МЕХАНИЧКА ЧУДОВИШТА! КАКО ПОВЕЗАТИ ЏУНГЛУ СА ТАКВИМ НАУЧНИМ ГЕНИЈЕМ?

МОЖДА ЈЕ ТАЈ НЕКО ГЕНИЈЕ... АЛИ ЈЕ И ЛЉУД!

АЛИ, СТРАХ ВЕСЛАЧА БИО ЈЕ ВЕЋИ ОД ОПРЕЗНОСТИ...

УЗАЛУД НАША КАМУФЛАЖА!

ПОКУШАЋУ ДА ПУЦАМ У "ОКО"!

ПОГОДИО САМ! ЈЕСИ ЛИ ЧУО КАКО СЕ СТАКЛО РАСПРСЈО?

А ТАДА...

ПИТОНОВ ДУХ ПИТОНОВ ДУХ!

ПУЦАЈ, ДОНЕ! ПУЦАЈ! ЗАГЛИВАЋЕ ПРЕМА НАМА!

АКО ГА МЕСИ МОГУ ЗАУСТАВИТИ!

THE ILLUSTRATED

ПИТОНОВ ДУК!
АААХ!

ВИК, ОКРЕНИ
ЧАМАЦ! ПТИ-
ВА ПРАВО НА
НАС... МЕЦИ
ГА НЕ МОГУ
ЗАУСТАВИТИ!

ВОДА СЕ
ЗАПЕНИЛА...

СКАЧИ...
У ВОДУ!
СКАЧИ!

ГОТОВИ
СМО,
ДОНЕ!

АЛИ, У ТРЕНУТКУ КАД СУ СКО-
ЧИЛИ, НЕШТО
ЈЕ ПОЛЕТЕ-
ЛО КРОЗ
ВАЗДУХ...

МРЕЖА! СТЕ-
ЖЕ СЕ ОКО НАС!

НЕКО ИЗ ГРАДА
УПРАВЉА ПИТОНОМ!

НИЈЕ ОН-
ДА ЧУДО
ШТО СМО
ПОВЕРО-
ВАЛИ ДА
ЧУДОВИ-
ШТЕ МИСЛИ!

МРЕЖА ЈЕ ПАЖЉИВО ИЗВУЧЕНА
ИЗ ВОДЕ...

НЕКО
ЖЕЛИ ДА НАС
УХВАТИЖИ-
ВЕ! СЕГАШ СЕ
ШТА СУ НАМ
ВЕСЛАЧИ
ПРИЧАЛИ...

ДА ЈЕ
ПИТОН
УГРАБИО
МНОГЕ
ЉУДЕ!

ЦИНОВСКА ЗМИЈА ИЗНЕНАДА ЈЕ ВИ-
СОКО ДИГЛА ГЛАВУ...

ОСЛОБАЂА
НАС! ЗАШТО?

НЕ ТРЕБА СЕ
СУВИШЕ НАДА-
ТИ! ТАЈ КО УП-
РАВЉА ПИТО-
НОМ НЕЋЕ НАС
ТАКО ЈАКО
ПУСТИТИ!

ВИК ЈЕ ИЗБЕЗУМЉЕНО
ГЛЕДАО НАЈЛТОНСКУ
МРЕЖУ...

ПИТОН ОД-
ЛАЗИ! А МИ...
МОЖЕМО ЈАКО
ДА СЕ ИЗВУЧЕ-
МО ИЗ МРЕЖЕ!

THE ILLUSTRATED

ПАЗИ... ДА СЕ НЕ СТРОПОШТА-
МО СА ОВЕ ПЛАТФОРМЕ...
А ПИТОН... УЛАЗИ
У НЕКИ
ТУНЕЛ!

СУТРА КРЕЊЕ ПЕСМА ЛЕТА 70.

ОПРЕЗНО СУ КРЕНУЛИ...

НИКАКВИХ СТЕПЕНИЦА КОЈИМА БИ СМО СЕ СПУСТИЛИ! ПИТОН НАС ОВДЕ НИЈЕ ОСТАВИО БЕЗ РАЗЛОГА! ХРАМ СЛУЖИ КАО ПИТОНОВА БАЗА!

THE ILLUSTRATED art agency and studio

НЕКИ ЧУДАН ЗВУК НАТЕРАО ИХ ЈЕ ДА СЕ ОКРЕНУ.

ЗИД... ОТВАРА СЕ! У ЊЕМУ СУ ВРАТА!

ТА СВЕТОСТ... НЕ ВИДИМ ОД ЊЕ!

НЕ ПОКУШАВАЈ ДА ПУЦАШ!

АХ!

ТУ ЗМИСКУ ОДЕЉУ НОСИТЕ ДА БИСТЕ НАС УПЛАШИЛИ? МОРАМ ВАС РАЗОЧАРАТИ...

МИ ВАС СЕ НЕ БОЈИМО... КАО ОНИ ЗАДНИЦИ КОЈЕ СТЕ ЗАРОБИЛИ... ПРЕ НАС!

ЧУЛИ СТЕ ЗА „СЕРУМ ИСТИНЕ“? УБРИЗГАЋЕМО ВАМ ГА... И ОНДА ВАС ПОДВРЋИ ИСПИТИВАЊУ! НЕШТО НАС ЗАНИМА...

ЗАТО НАС ПИТОН НИЈЕ УБИО! МОЗАК КОЈИ СТОЈИ ИЗА ТИХ МЕХАНИЧКИХ ЖИВОТИЊА ЖЕЛИ ДА ОТКРИЈЕ ШТА И КОЈИКО ЗНАМО! ПОСЛЕ ТОГА ЋЕ НАС УБИТИ... АКО СЕ БУДЕМО ДАТИ!

АЈТИ, ДРУГИ ЧОВЕК-ЗМИЈА БИО ЈЕ БРЖИ...

МОЈ ТРИК НИЈЕ УСПЕО! СВРШЕНО ЈЕ С НАМА!

САМИ СТЕ ТРАЖИЛИ... ОНО ШТО ЋЕ ВАС САД СНАЂИ!

ДОН СЕ САВИО...

ЈА... ОВЕ МИ СЕ ВРТИ У ГЛАВИ? ШТА МИ ЈЕ...?

СТРАХ, МОЖДА ЧУДНО КАКО СЕ И ХРАБРИ ЈУДИ БОЈЕ ИНЈЕКЦИЈА!

ИДУКЕР ТРЕНУТКА...

ТИ ОНО ДРУГОГ, ВИК! РЕВОЛВЕР...

ТИ...

УБИЈ ГА!

ВИК ЈЕ УСПЕО ДА ПРИСКОЧИ ЈЕДНОМ РЕФЛЕКТОРУ...

ПОНЕДЕЉАК
СРЕДА
И СУБОТА

СА СУНЧАНИМ
КУПОНОМ "РАКЕТЕ"
ИЗ ЛИСТА
ПОВИШЕНИ
ЕКСПРЕС
ТВ РЕВИЈА

БРИЖЕ И ЈЕФТИНИЈЕ
НА МОРЕ!

ШТА САД,
ДОНЕ?

НАСТАВИ
МИРНО ДА СИ-
ЛАЗИШ! МОЖДА
НАС МОТРЕ ДРУ-
ГИ ЛЉУДИ-ЗМИ-
ЈЕ...

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ОВО
ЋЕ ИХ
ЗАУСТА-
ВИТИ!

УКЉУЧЕНА ЈЕ СТРУЈА
ВИСОКОГ НАПОНА...

НАЗАД!
ЕЛЕКТРИЧНА
ЗАВЕСА!

ТО СУ
УХОДЕ!
УБИЈМО
ИХ!

АААХ!

ПОКУШАО
ДА ПУЦАШ У
СВЕТИЉ-
КУ!

ПОГОДИО
САМ ЈЕДНОГ
ОД ЊИХ!

БРЗО! ПОВУ-
ЦИМО СЕ... ПОД
ОНАЈ СВОД!

ЗАУЉАО ЈЕ СКРИВЕНИ МЕХАНИЗАМ...

ЗА ИМЕ
СВЕТА, ВИК!
БРЗО...!

ОВИ ШИЉ-
ЦИ ПРО-
БОШЋЕ
НАС!

НЕКИМ ЧУДОМ,
ПРОТРЧАЛИ СУ
ПРЕ НО ШТО СУ
СЕ ШИЉЦИ
СПОЗИЛИ...

ОХ!

УПАЛИ СМО
У КЛОПКУ!
ГДЕ СМО? УПА-
ЛИ ШИБИЦУ...

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ОТВОРИТЕ
ВЕНТИЛЕ! БР-
ЗО, ВИ ИДИОТИ!

У СВЕЛОСТИ ШИБИЦЕ...

ОХ, НЕ!
ЦИНОВСКИ
ПИТОН! ОВО
НАМ ЈЕ
КРАЈ!

БЕЖЕЊИ ОД ЛЈУ-
ДИ-ЗМИЗА, ДОН И
ВИК СУ СЕ НАШЛИ
ПРЕД СТРАШНИМ
ПИТОНОМ...

ТЕЛЕДИРИГОВАНО МЕХАНИЧКО ЧУДОВИШТЕ! Свршено је с нама!

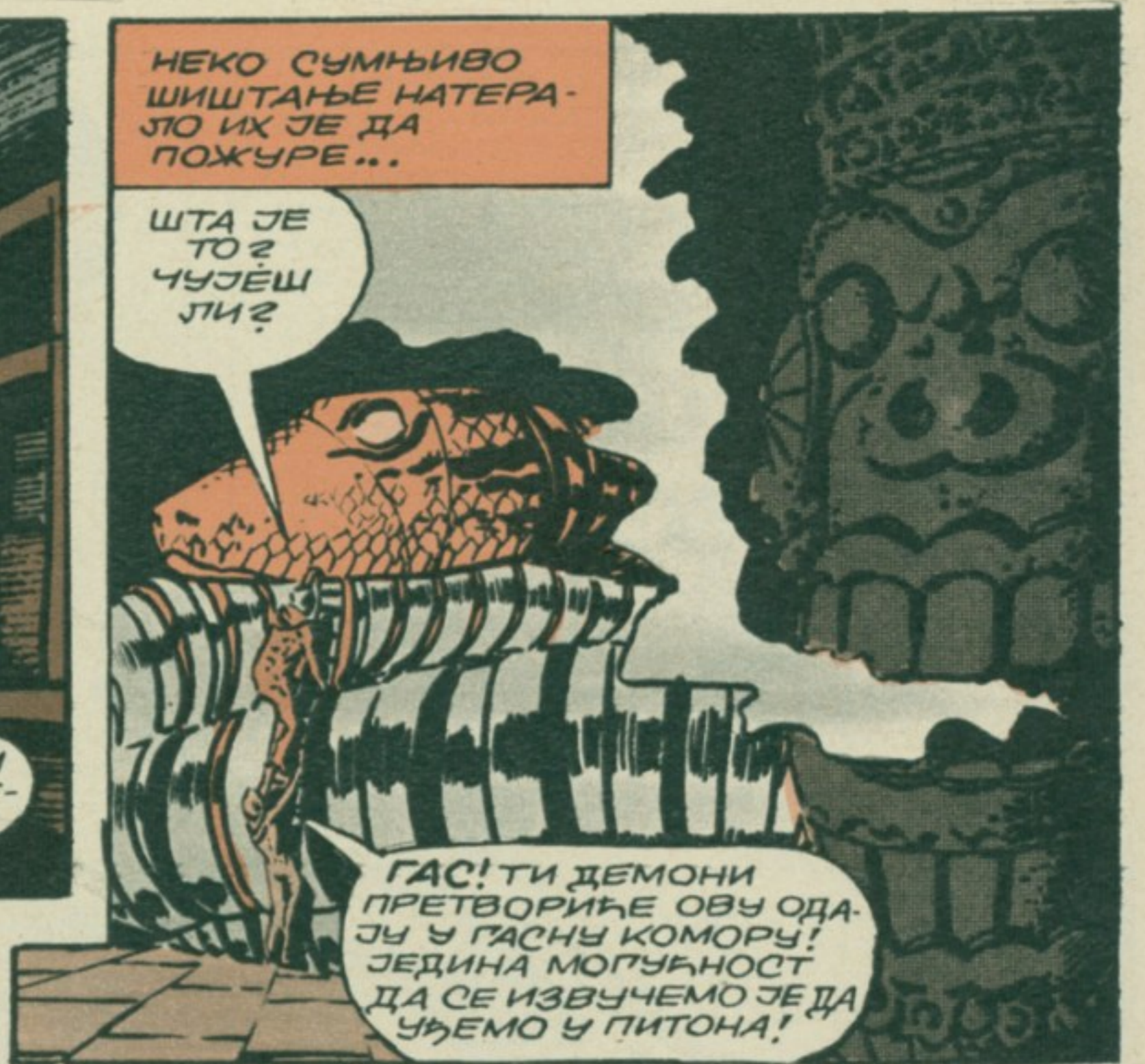
НЕ ПУЦАЈ! ПИТОН СЕ НЕ ПОКРЕЋЕ! ЗНАЧИ, ЗА КОНТРОЛНОМ ТАБЛОМ НЕМА НИКОГ!

КАД СЕ ДОН ОСВРНУО...

ЛЕСТВИЦЕ! ЗНАЧИ... У ПИТОНА СЕ МОЖЕ УЋИ... КРОЗ ГЛАВУ! ПОКУШАЈМО!

САВ САМ СЕ НАЈЕЖИО!

НЕКО СУМЊИВО ШИСТАЊЕ НАТЕРАЈО ИХ ЈЕ ДА ПОЖУРЕ...

ШТА ЈЕ ТО? ЧУЈЕШ ЛИ?

ГАС! ТИ ДЕМОНИ ПРЕТВОРИЋЕ ОВУ ОДАЈУ У ГАСНУ КОМОРУ! ЈЕДИНА МОГУЋНОСТ ДА СЕ ИЗВУЧЕМО ЈЕ ДА УЋЕМО У ПИТОНА!

С ДРУГЕ СТРАНЕ ЗИДА...

ОТВОРИТЕ ДО КРАЈА ВЕНТИЛЕ ЗА ГАС! ТЕ УХОДЕ СУ У ОДАЈИ ГДЕ ЈЕ ПИТОН... И НАОРУЖАНИ СУ!

ОРУЖЈЕМ НЕ МОГУ ПРОТИВ ГАСА!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

НАШАО САМ УЋАЗ БРЗО... ПЕЊИ СЕ!

ДА ЈЕ ОВАЈ ГАС ЛАКШИ ОД ВАЗДУХА, ВЕЋ БИСМО БИЛИ МРТВИ!

ИДУЋЕГ ТРЕНУТКА...

ВРАТА СЕ ХЕРМЕТИЧКИ ЗАТВАРАЈУ! ТИ СИ ВИК, МАЈСТОР ЗА СВЕ МАШИНЕ! ПОКУШАЈ ДА СЕ СНАЂЕШ!

ОВО ЈЕ ПРАВО ЧУДО ТЕХНИКЕ! НЕКО ЋЕ ЗАЖАЈИТИ ШТО ЈЕ ХТЕО ДА НАС УБИЈЕ!

ЗАНИМА МЕ ЗАШТО ГОСПОДАРИ ХРАМА ОТИМАЈУ ЈУДЕ И ПРАВЕ ОД ЊИХ РОБОВЕ! СИГУРНО СЕ СЛУЖЕ НЕКИМ ДРОГАМА ДА БИ ИХ УЧИНИЛИ ПОСЛУШНИМ!

ВИК ЈЕ БАРАТАО ОКО КОНТРОЛНЕ ТАБЛЕ И...

ВИК! ПАЗИ! ЧУДОВИШТЕ КАО ДА ЈЕ ОЖИВЕЛО!

КРЕЋЕМО СЕ!

С ДРУГЕ СТРАНЕ ЗИДА...

УХОДЕ... ОТКРИЛИ СУ КАКО СЕ ПИТОН ПОКРЕЋЕ! ПРОКЉЕТИ...!

АААА! ПИТОН!

ПОНЕДЕЉАК
СРЕДА
И СУБОТА

СА СУНЧАНИМ
КУПОНОМ "РАКЕТЕ"
ИЗ ЛИСТА

ПЛАНЕТНА
ЕКСПРЕС
И ТВ РЕВИЈА

БРЖЕ И ЈЕФТИНИЈЕ
НА МОРЕ!

КАД СЕ ПИТОН ПОКРЕНУО...

ПИТОНОВА ГЛАВА ЈЕ КАО БУЛДОЖЕР... РУШИ СВЕ ПРЕД СОБОМ! НЕ МОГУ ДА ГА ЗАСТАВИМ!

ВИК! ПОКУШАЈ... МОРАМО ГА УКРОТИТИ!

МЕХАНИЧКО ЧУДОВИШТЕ ПОДРХТАВАЛО ЈЕ ОД НЕКЕ СТРАХОВИТЕ ЕНЕРГИЈЕ...

ПИТОН СЕ ОБАВИО ОКО КАМЕНОГ СТУБА... ДРОБИ ГА!

ПРОБАЈ ОНУ ДРУГУ ПАТИЦУ, ВИК! БРЗО!

ДРЖИ САД ПРАВО ТУ ПАТИЦУ!

САМО БЕЗ ПАНИКЕ! САВЛАДАЋЕМО МИ ОВО СТРАШИСТО!

ГРЕШЕЌИ И УЧЕЌИ НА ТИМ ГРЕШКАМА, УЛАЗИЛИ СУ У СУШТИНУ ПИТОНА-РОБОТА...

РОНИМО! ТВОРАЦ ОВОГ ЧУДОВИШТА СТО ГОДИНА ЈЕ ИСПРЕД СВОГ ВРЕМЕНА!

НИСМО МОГЛИ ДА НАИЂЕМО НА СТРАШНИЈЕГ НЕПРИЈАТЕЉА!

ДЕЈВОНЕ, ЗАРОНИЛИ СУ!

ИСПАЈИТЕ РАКЕТНЕ ПРОЈЕКТИЛЕ! ОНО ШТО САМ СТВОРИО МОЖИ ЋУ И ДА УНИШТИМ!

ИСПОД ВОДЕ...

ДОНЕ! ОВО ЈЕ СТРАШНО АЈИ И ВЕЛИЧАНСТВЕНО!

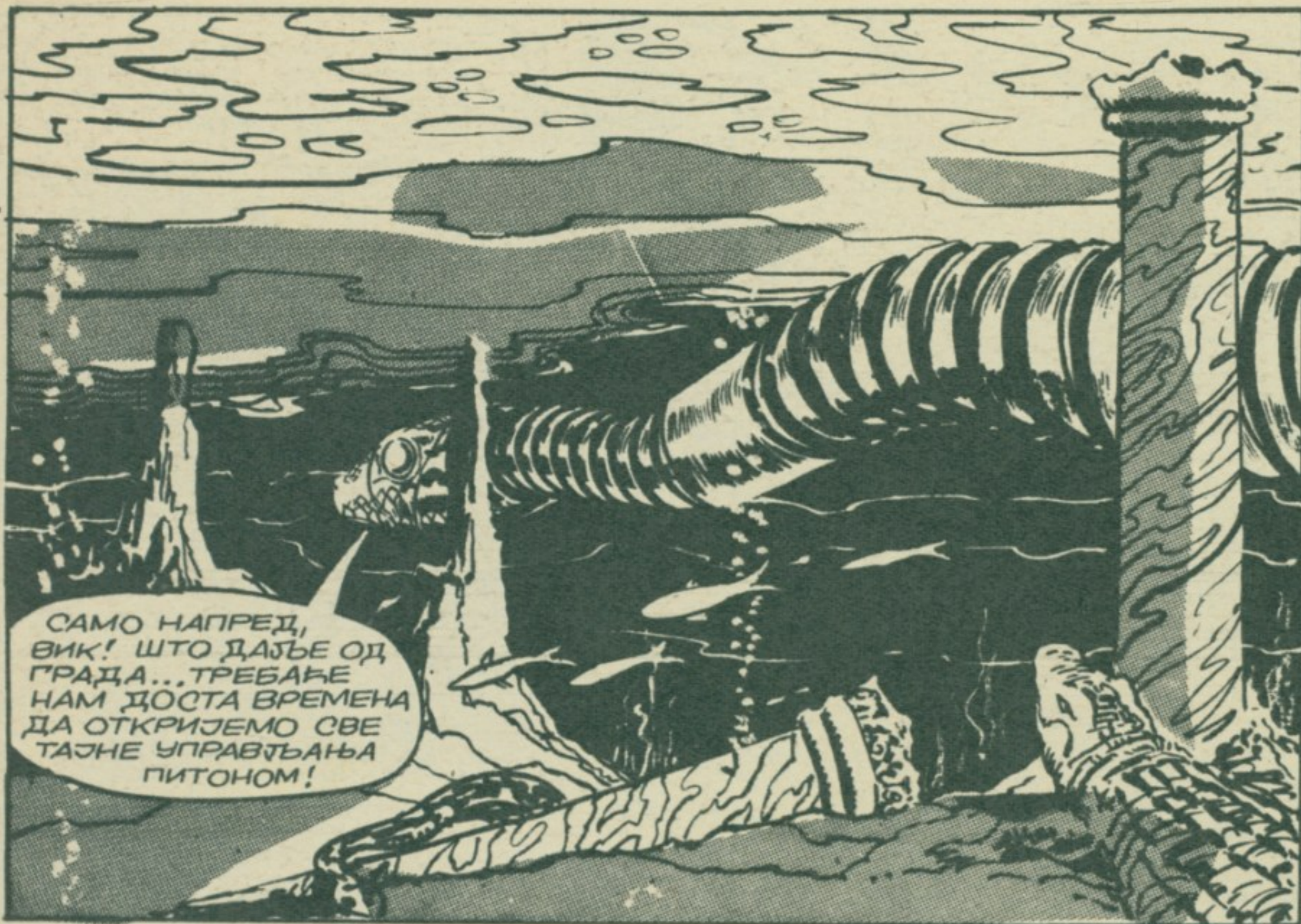
ПОКУШАЈМО ДА СЕ УДАЉИМО ИЗ ПРАДА! БИЋЕМО У ОПАСНОСТИ, СВЕ ДОК НЕ УНИШТИМО ГЕНИЈА КОЈИ СТОЈИ ИЗА ОВОГ!

ПРОЈЕКТИЛИ СУ ПОЗЕТЕЛИ С ЛАНСИРНИХ РАМПИ...

ПАЗИ!

ПРОЈЕКТИЛИ ПРАТЕ ПОКРЕТНУ МЕТУ! НЕЋЕМО ПРОМАШИТИ!

САМО НАПРЕД,
ВИК! ШТО ДАЈБЕ ОД
ГРАДА... ТРЕБАЊЕ
НАМ ДОСТА ВРЕМЕНА
ДА ОТКРИЈЕМО СВЕ
ТАЈНЕ УПРАВЉАЊА
ПИТОНОМ!

У ПИТОНУ...

ОВДЕ СУ
НЕКА УПУТСТВА! ТАЈ
ЛУДИ ГЕНИЈЕ ЗОВЕ СЕ
ДЕЈВОН! А ЦИЉ МУ ЈЕ
ДА ЗАВЛАДА ЧИТА-
ВИМ СВЕТОМ!

САМО ПРЕ-
КО НАС МР-
ТВИХ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

НЕЋЕ ДАЈЕКО ОТИЋИ! А КАД ОПЕТ
ЗАВЛАДАМО ПИТОНОМ... УМРЕЋЕ
СТРАШНОМ СМРЋУ! ПРОКЉЕЋЕ
ДАН КАД СУ СЕ РОДИЛИ!

THE ILLUSTRATED

ПАЗИ,
ВИК! У
КЉОПЦИ
СМО!

ТАЈ
ПРОКЉЕ-
ТИ ДЕЈ-
ВОН...

УПОТРЕБИ
"ВИБРАТОР"!
ЧЕТВРТА
ПОЉУГА... ОНА
ЗЕЛЕНА!

ДОБРО
ЈЕ!
НАДАЈМО
СЕ...

ПИТОН ЈЕ ПОЧЕО ДА ПОДРХТАВА А ЊЕГОВ
РЕП ДА УДАРА, УДАРА...

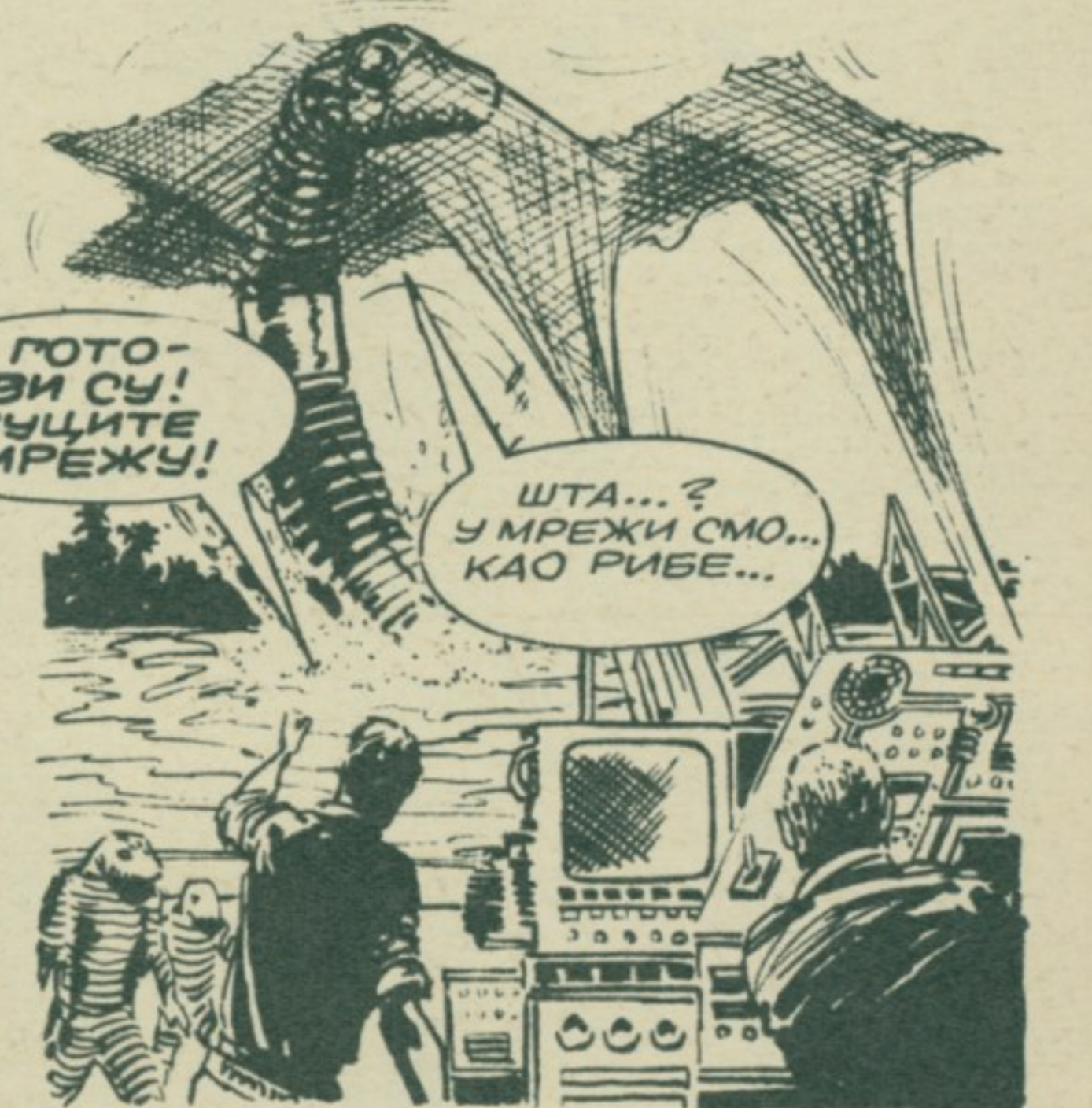
ОСОБАЂАМО СЕ...
НЕВЕРОВАТНО... ТО-
НЕ И ТОНЕ БЕТОНА...
РАСПАДАЈУ СЕ КАО
ДА СУ ОД СИРА...

УСПОРИ, ВИК!
ПЕЊЕМО СЕ...
НЕ!

ПИТОН СЕ ПОЈАВ-
ЉУЈЕ! ИЗБАЦИ
МРЕЖУ, БРЕНЕ!

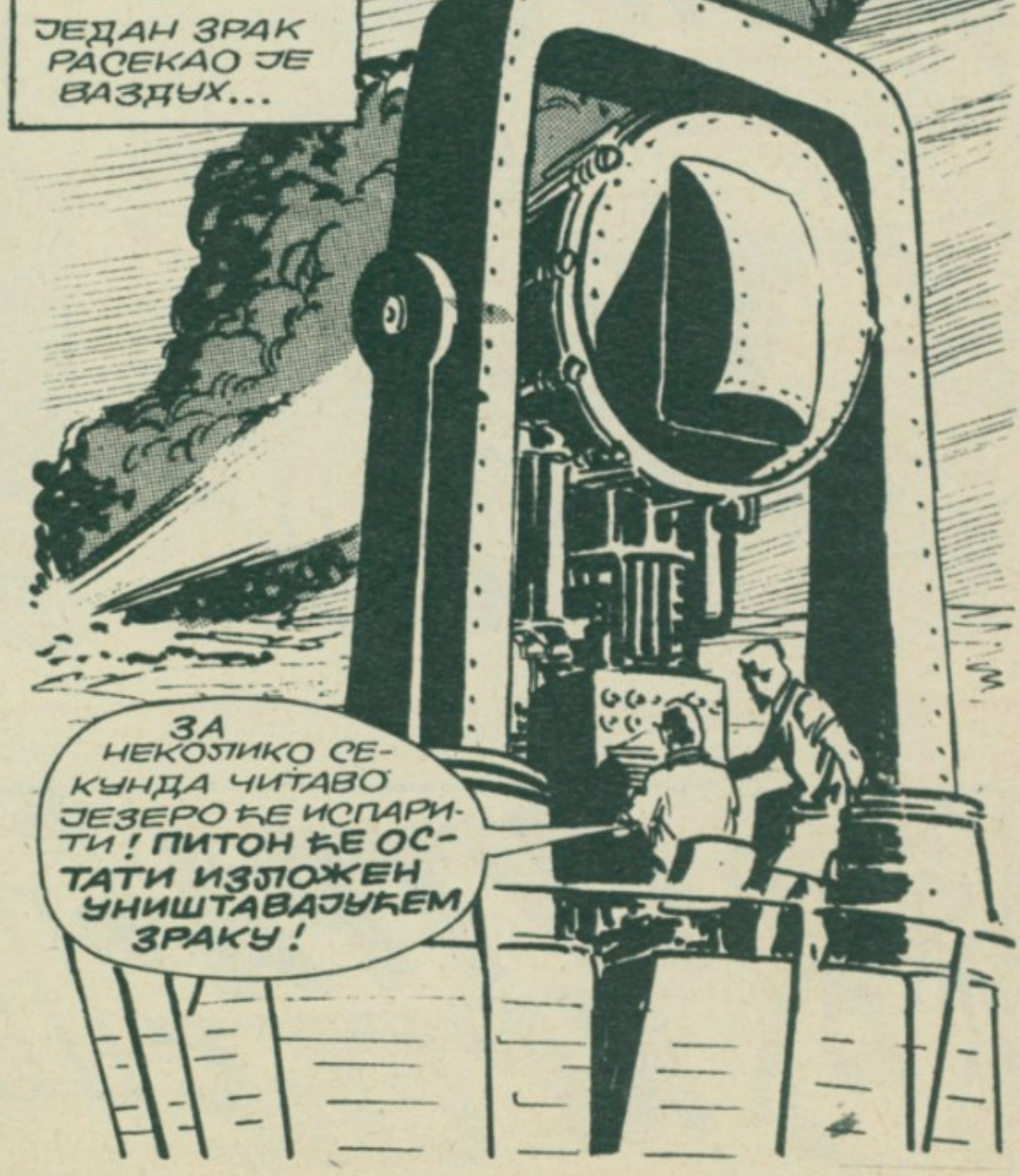
РЕКАО САМ
ТИ ДА УСПО-
РИШ, ВИК...

ГОТОВИ
СУ!
ВУЦИТЕ
МРЕЖУ!

ШТА...?
У МРЕЖИ СМО...
КАО РИБЕ...

СУТРА КРЕЊЕ ПЕСМА ЛЕТА 70.

ВОДА ОКО ПИТОНА ПОЧЕЛА ЈЕ ДА КЉУЧА...

НЕШТО СЕ ДОГАЂА! ТЕМПЕРАТУРА РАСТЕ!

НА ДНО! АКТИВИРАЈ УРЕЂАЈ ЗА БУШЕЊЕ ЗЕМЉЕ! ИЗВУКИ КЕМО СЕ ИСПОД ДНА ЈЕЗЕРА!

ПОЛУГА ЗА БУШЕЊЕ ЈЕ ПОМЕРЕНА...

УСПЕЛИ СМО! ПРОБИЈАМО СЕ КРОЗ ДНО... ЗЕМЉА СЕ РАЗМИЧЕ!

НЕВЕРОВАТНО! НЕ ВИДИМ ЧИМЕ ПИТОН СЕЧЕ ЗЕМЉУ А ИПАК...

ЦИНОВСКО ТЕЛО ЈЕ ПОДРХТАВАЛО, УВИДАЈТО СЕ...

ТРЕБА ПРЕДУХИТРИТИ ДЕЈВОНА! АКО ЊЕМА ПРЕПУСТИМО ИНИЦИЈАТИВУ... ГОТОВИ СМО!

ТИ ОДЛУЧИЈИ ЈА ЋУ ИЗВРШАВАТИ ОДЛУКЕ!

ДЕЈВОН И БРЕН ПРОЗНИЧАВО СУ ЧЕКАЈУ КРАЈ ТОПЛОТНОГ УНИШТАВАЧА...

ДЕЈВОНЕ! НЕСТАЈИ СУ! ИСУШИЛИ СМО ЈЕЗЕРО... НА ДНУ НЕМА НИЧЕГ!

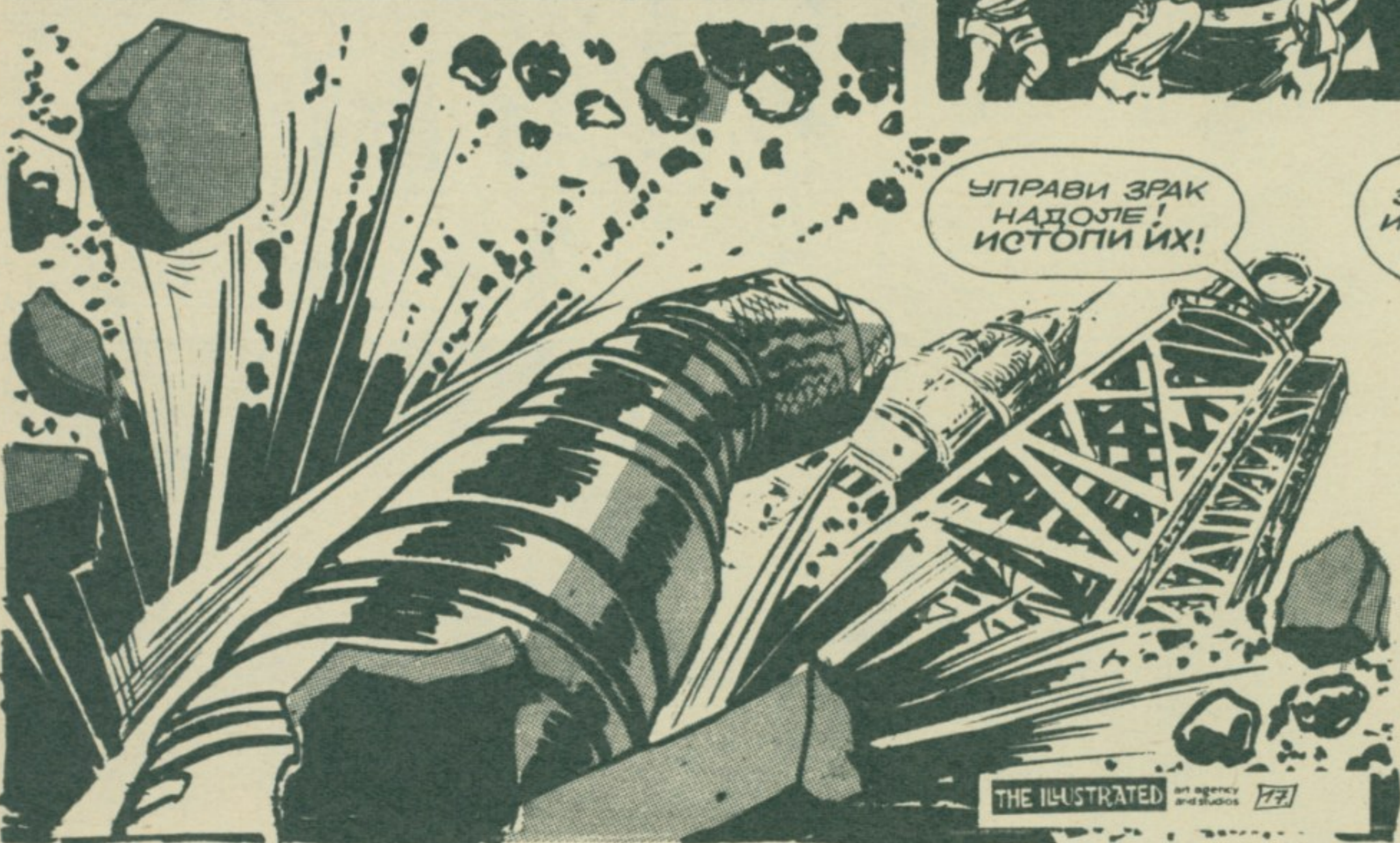
ЗАКАСНИЛИ СМО! ОТКРИЛИ СУ КАКО ДА УПОТРЕБЕ УРЕЂАЈ ЗА БУШЕЊЕ!

А ТАДА...

ТАМО... ДОЛЕ! ПИТОН СЕ ПРОБИЈА НА ПОВРШИНУ!

ПОКУШАЈМО ОПЕТ СА ТОПЛОТНИМ УНИШТАВАЧЕМ! БРЗО!

УПРАВИ ЗРАК НАДОЛЕ! ИСТОПИ ИХ!

ЗНАШ И САМ... ИЗТИ ДЕЈВОН ИЗТИ МИ...

ОНДА... ДЕЈВОН!

THE ILLUSTRATED

ПОЛИТИКА ЕКСПРЕС
УСКОРО НОВИ, ВЕЛИКИ КОНКУРС

НЕ! НЕ!

ДЕЈВОНЕ! ОВО
ТИ ЈЕ КРАЈ!
ПИТОН ЋЕ СРУШИ-
ТИ ТВОЈУ КУЛУ!

СВРШЕНО ЈЕ
С ДЕЈВОНОМ И ЊЕ-
ГОВИМ ПОМОЋНИ-
КОМ! ПИТОН ЈЕ УНИ-
ШТИО СВОГ ТВОР-
ЦА... И ЈУДЕ
СВЕШТЕНИКЕ
КУЛТА
ЗМИЈЕ!

ЈОШ НЕШТО
ТРЕБА ДА
УЧИНИМО...

НАША БРАЋА СЕ ВРАЋАЈУ!
ЈУДИ ИЗ ГВОЗДЕНЕ ПТИЦЕ
ОДРЖАЛИ СУ ОБЕЋАЊЕ!

„ЗАГРЉАЈ“ СЕ СТЕЗАО...

ВИК,
ПУНОМ СНАГОМ!

ПОЈАВИЛИ СУ СЕ И
ДЕЈВОНОВИ РОБОВИ...

БУДИ
МИЛОСТИВ, О
ВЕЗЛИКИ!

СИРОТИ
ЈУДИ...

МИ НИСМО
БОГОВИ... ВЕЋ
ОБИЧНИ ЈУДИ!
ДЕЈВОН И ЊЕГОВ
ПОМОЋНИК СУ
МРТВИ!

ААААХ!

МИ... МО-
РАТИ СМО ДА
МУ СЕ ПОКОРА-
ВАМО... КОПАТИ
СМО РУБИНЕ У
ИЗГУБЉЕ-
НОМ ГРАДУ!

ЗАБОРАВИТЕ
СВЕ ТО... СВР-
ШЕНО ЈЕ С ВА-
ШИМ РОБОВА-
ЊЕМ! ВАШИ
СРОДНИЦИ ВАС
ОЧЕКУЈУ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

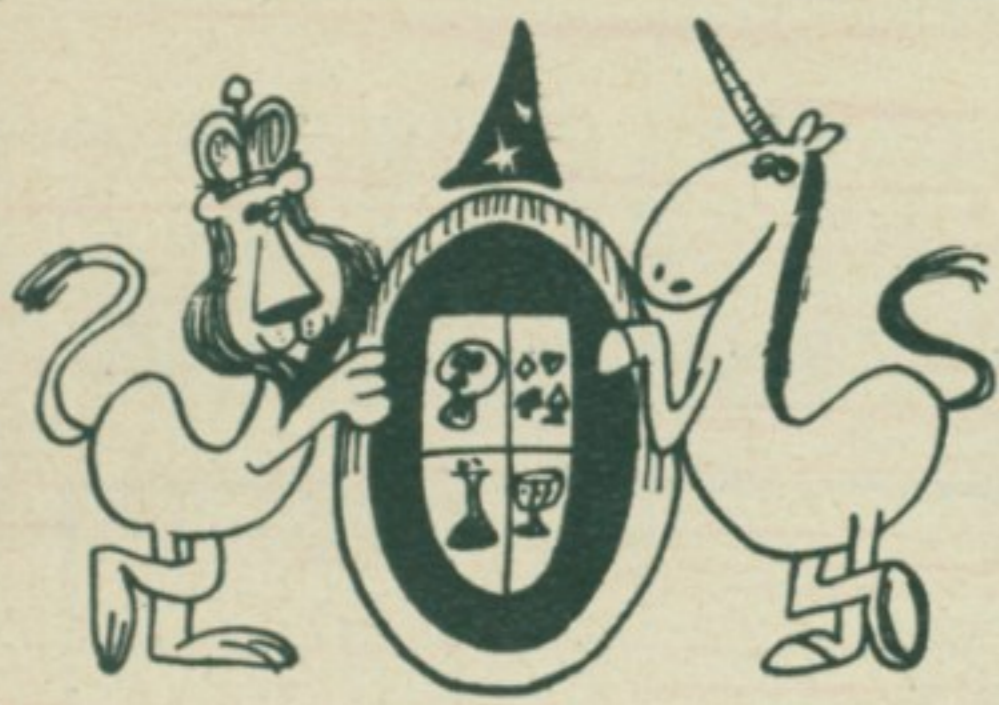
А ШТА САД, ДОНЕ ?
ИЗГУБИЛИ СМО АВИ-
ОН А И ТЕРЕТ КОЈИ
СМО ПРЕНОСИЛИ! ОВ-
ДЕ СМО КАО БРОДО-
ЛОМНИЦИ...

НИЈЕ БАШ
ТАКО! ИМАМО ПИ-
ТОНА И СВЕ ОСТАЈЕ
ДЕЈВОНОВЕ ПРОНА-
ЈАСКЕ! ПИТОН МОЖЕ
ДА НАС ОДНЕСЕ КУ-
ДА ГОД ЗАЖЕЛИ-
МО...

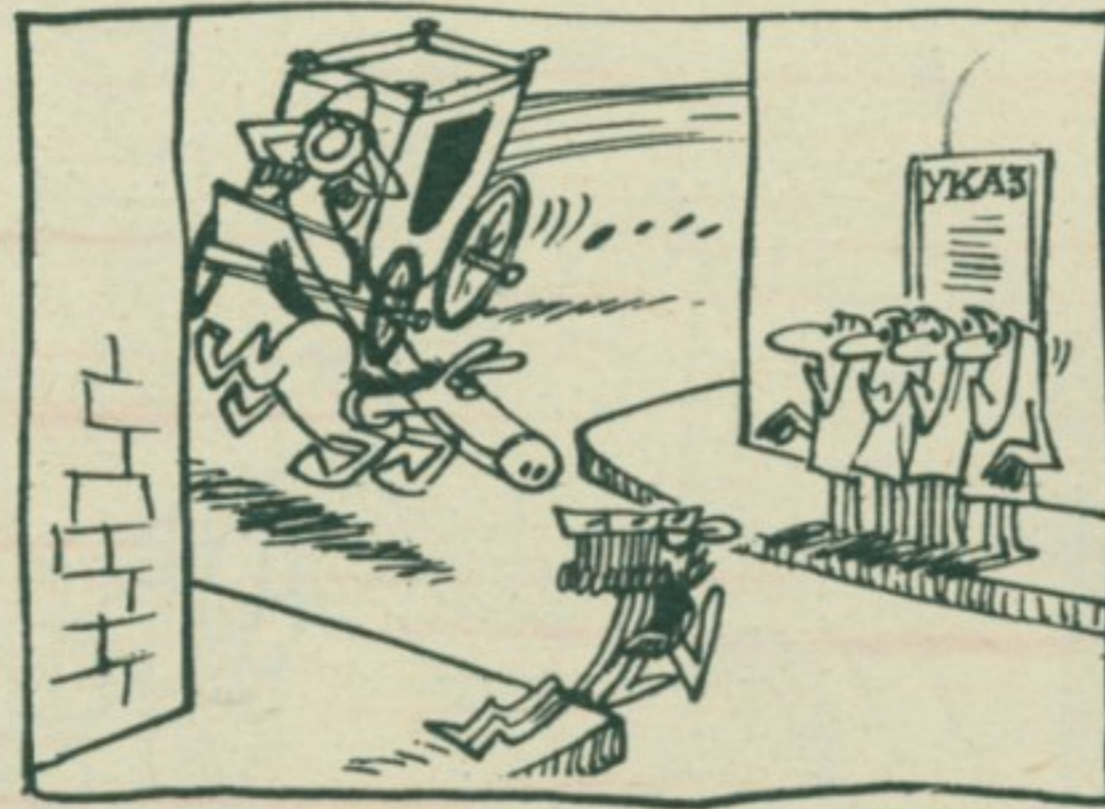
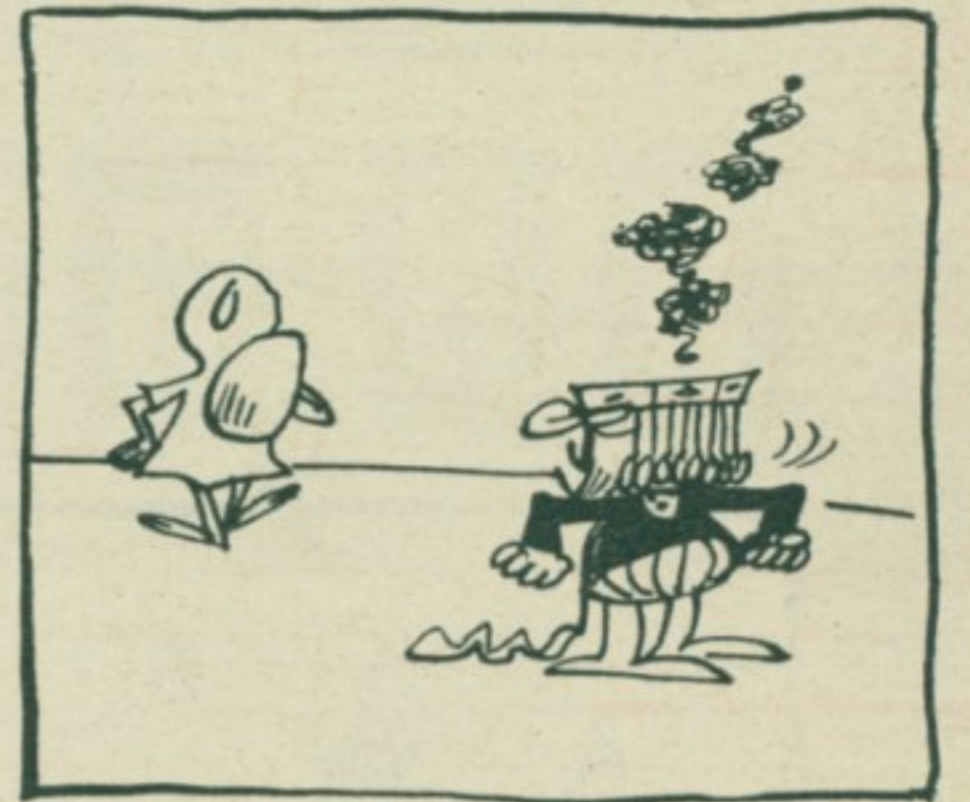
МИСЛИМ
ДА СИ И ТИ СВЕС-
ТАН ТОГА ШТА СВЕ
СА ЊИМ
МОЖЕМО ДА
УЧИНИМО... САМО
ГА НЕ СМЕМО
ЗЛОУПО-
ТРЕБИТИ!

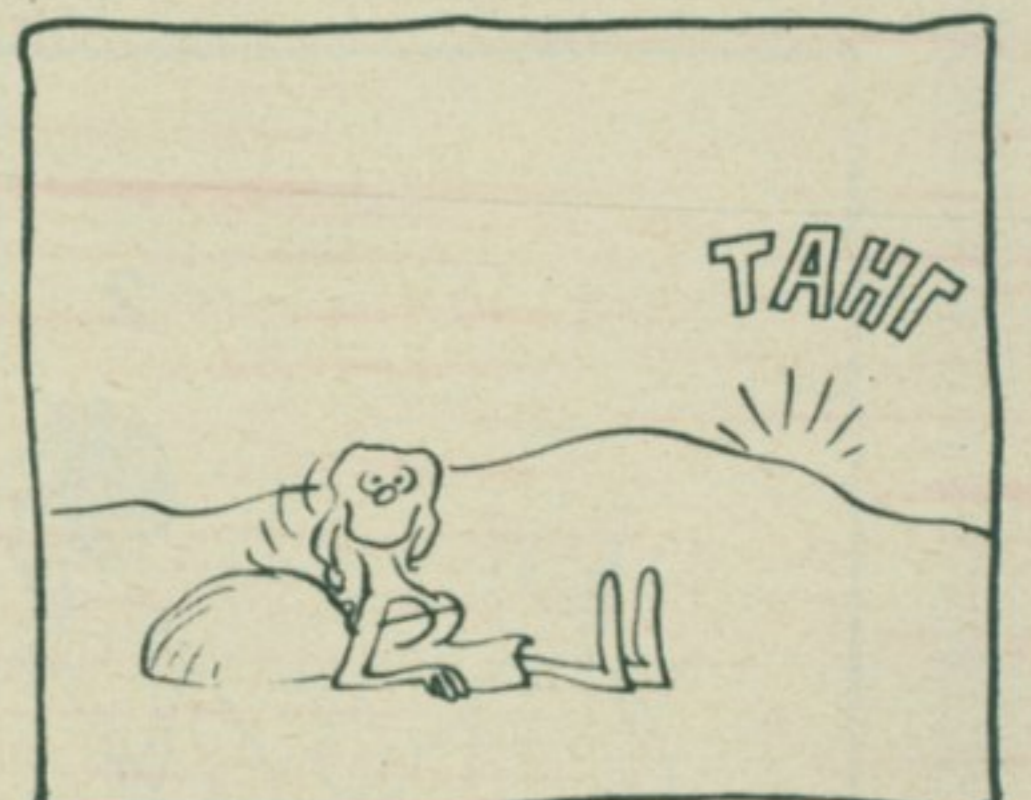
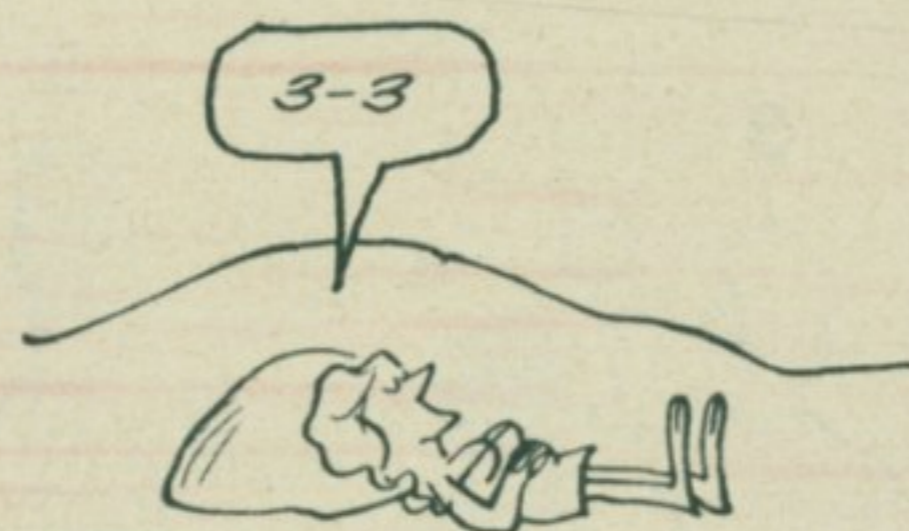
КРАЈ

На двору краља Баџе

ТРОГЛОДИТИ

КО ЈЕ ПОД МАСКОМ ?

Десет младића на доњем цртежу (обележени су бројевима од 1 до 10) кренуло је на маскенбал. Са собом су понели и своје костиме. На горњем цртежу (сад су младићи обележени словима азбуке) видимо их већ на балу како се лепо забављају. Твој задатак састоји се у томе да пажљиво упоредиш ова два цртежа и погодиш која маскирана личност обележена словом одговара личности обележеној бројем. На пример: особа обележена словом А и особа (?) су једна иста личност јер имају исту кошуљу или неки други детаљ.

Напиши на дописници одговор и то овако: А = ? и тако уради са свих 10 слова и 10 бројева.

Дописницу с одговором, купоном и читко исписаном својом адресом пошаљи „Политикином забавнику“, Београд, П. фах 124 до 15. јула ове године.

Међу онима који буду тачно одговорили на свих 10 питања извући ће се на срећу добитници награда које су овде нацртане.

НАГРАДЕ: 1.

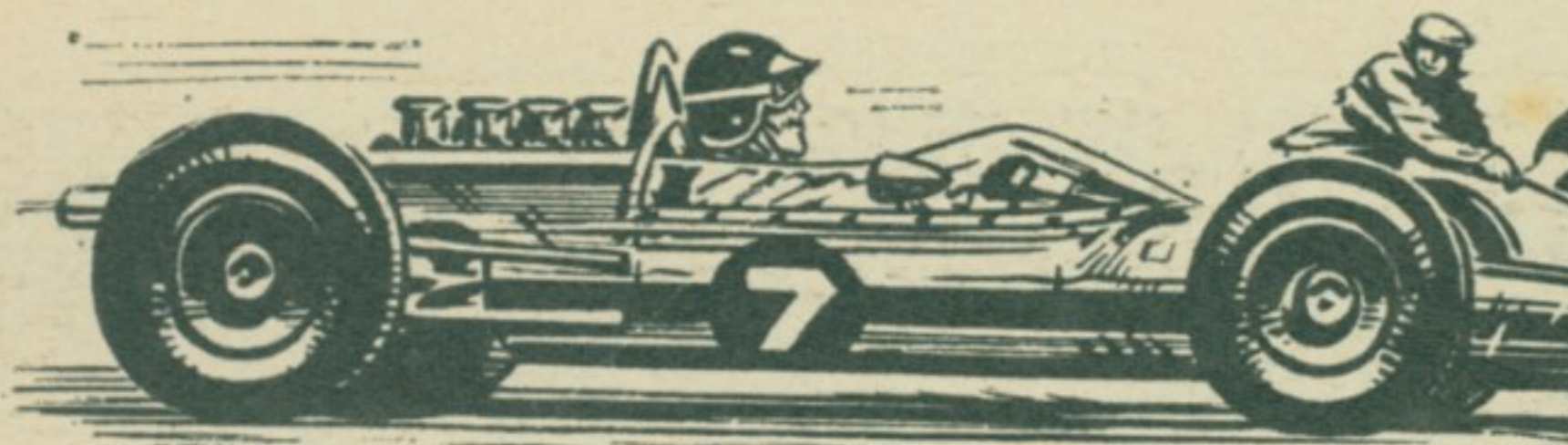
СКЛАПАЛИЦА

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

КО ЈЕ ПОД МАСКОМ

СКИД СОЛО

СКИД ЈЕ У ШВАЈЦАРСКОЈ ПОБЕДИО У ПЈАНИНСКОМ РЕЗИЈУ. СВИ СУ МУ ЧЕСТИТАЛИ ОСИМ...

СЛАЖНО!

ИЗВРСНО!

ТАЈ РЕЗИЈЕ ЈЕ ДЕЧЈА ИГРАЧКА! УМЕСТО ПЕХАРА ТРЕБАЛО БИ МУ ДАТИ ЗВЕЧКУ!

КАД СИ ТАКО СТРОГ СУДИЈА... МОРА ДА СИ ГЕНИЈАЛАН ВОЗАЧ!

НЕ ЗАМЕРИТЕ ЧАКУ, СКИДЕ! МИ ОСТАЛИ ИЗ НАШЕГ ПРЕДУЗЕЋА ЗА ИЗГРАДЊУ ПУТЕВА НЕ ДЕЈИМО ЊЕГОВО МИШЉЕЊЕ!

ДОШАО САМ ДА ВАС ЗАМОЉИМ ДА УЧЕСТВУЈЕТЕ НА СВЕЂАНОМ ОТВАРАЊУ ДЕОНИЦЕ ПЈАНИНСКОГ ПУТА КОЈУ СМО УПРАВО ЗАВРШИЛИ! МОГЛИ БИСМО ДА ВАС ПОВЕЗЕМО...

ДОЊИ КУ РАДО! АЈТИ, СВОЈИМ КОЉИМА! МОЖДА БИ ЧАК ЖЕЛЕО ДА ГА ПОВЕЗЕМ?

ИДУКЕР ЈУТРА...

АКО НАМЕРАВАШ ДА МЕ ЗАДИВИШ... НЕ ТРУДИ СЕ!

ХАЈДЕ! УПАДАЈ, ЧАК!

СКИД ЈЕ ДАО ГАС "ДО ДАСКЕ" АЈТИ...

ПРИЛИЧНО ДОБРО ДОЗИШ, СКИДЕ! АЈ! ОВАКВИМ ИГРАЧКАМА И НИЈЕ ТЕШКО УПРАВЉАТИ!

МИСЛИШ ДА СУ МОЈА КОЈА ИГРАЧКА?

ИЗНЕНАДА, НА ОКУЦИ...

ХЕЈ! ЗАР СЕ ТАКО ВОЗИ... СРЕДИНОМ ПУТА? КАКО ДА СЕ ПРОВУЧЕМ...?

НИЈЕ ЈОШЕ, СКИДЕ! АЈТИ НИЈЕ ТО ПРАВА ВОЖЊА!

ТЕБЕ ЈЕ ЗАИСТА ТЕШКО ЗАДОВОЉИТИ! А ШТА ЈЕ ЗА ТЕБЕ ПРАВА ВОЖЊА?

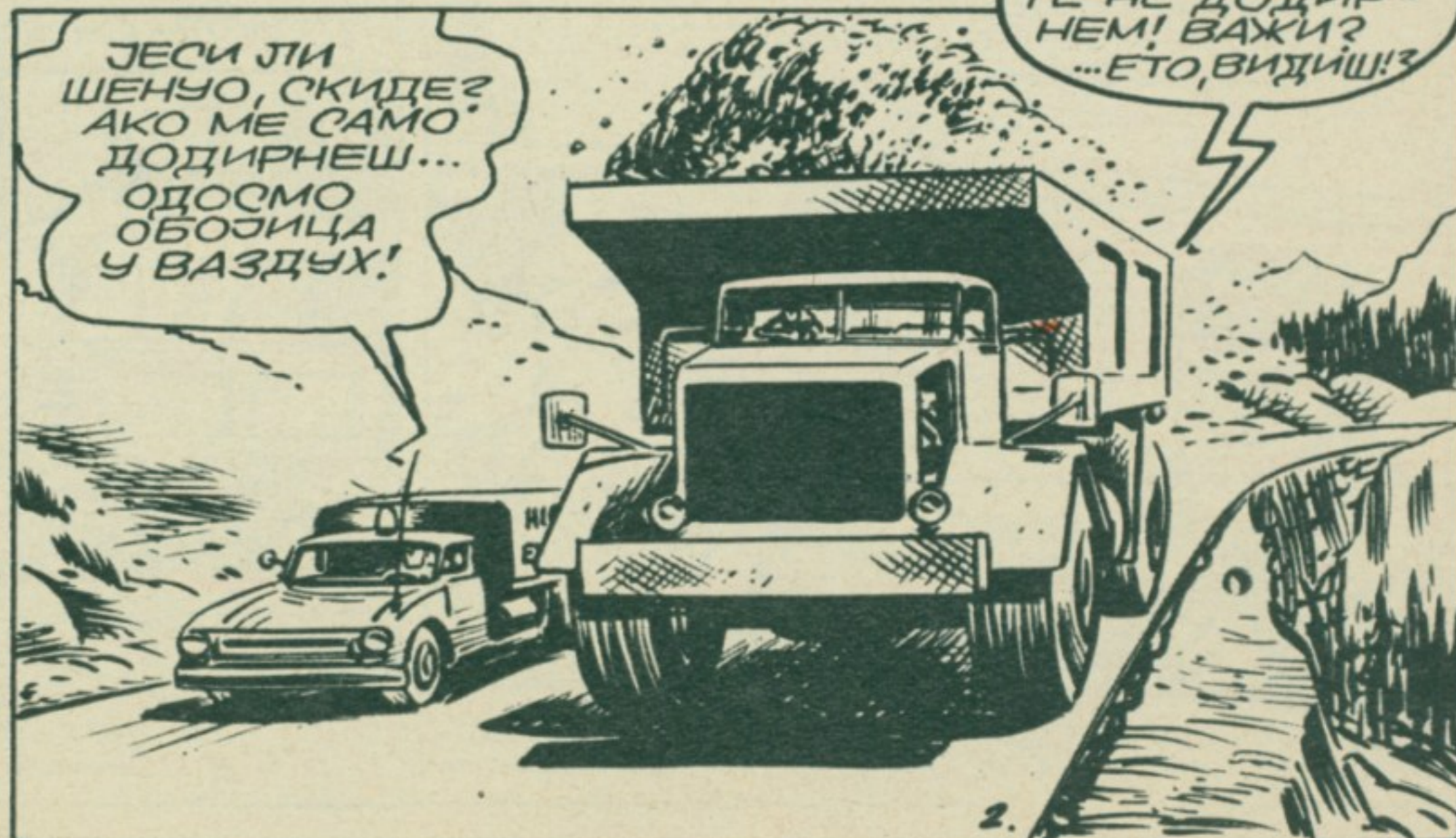
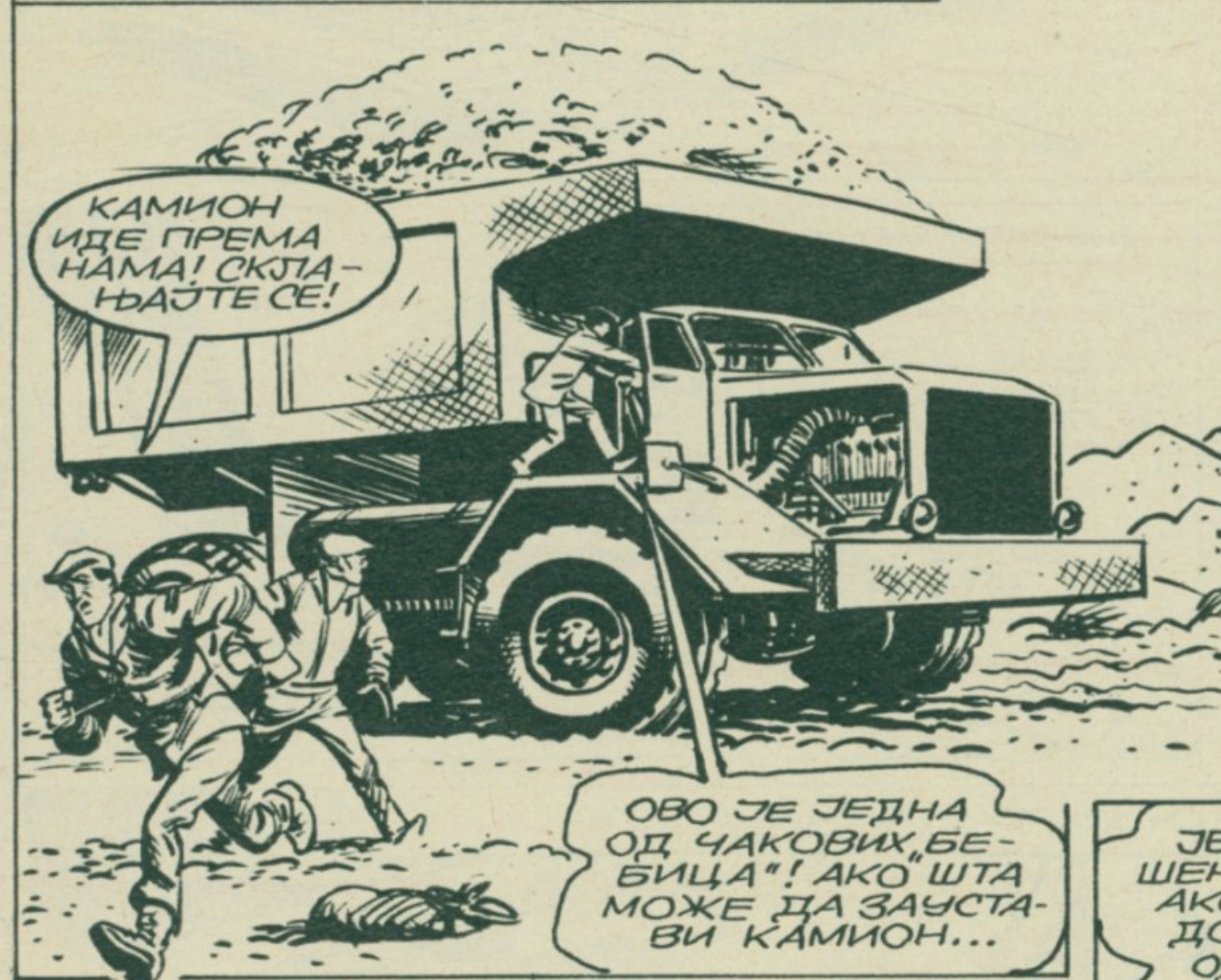

СТИГЛИ СУ ДО ПОЧЕТКА НОВОГ ПУТА...

ВИДИШ ЛИ ОНАЈ КАМИОН СКИДЕ? У ЊЕГА СТАЈЕ 45 ТОНА ЗЕМЉЕ! Е, ПРАВА ВОЖЊА ЈЕ УПРАВЉАТИ ТАКВОМ ГРДОСИЈОМ!

СКИД НЕ СПАДА У ПТАШЉИВЕ...

МОЈ ПАС - КРАДЉИВАЦ

КЛОПКА СЕ ЗАТВОРИЛА...

НЕ ПРАВИТЕ СЕ... И НИШТА ВАМ НЕЋЕ БИТИ!

АМ' ЈА САМ ДОШАО ПО СВОГ ПСА...

НЕМА ОВДЕ НИКАКВОГ ПСА... НИКОГ' НЕМА! КУЋА ЈЕ НЕНАСТАЊЕНА!

ОНДА ЈЕ ТЕЛЕФОНСКИ ПОЗИВ БИО ЛАЖАН... ТРИК ДА БИ МЕ ОВАМО ДОМАМИЛИ?

САМО ДЕО ТРИКА!

ПОД ПРЕТЊОМ РЕВОЛВЕРА, ЏЕК И КИМ СУ НАТЕРАНИ ДА УЂУ У КОЛА...

КУДА НАС ВОДИТЕ?

ТАМО ГДЕ ЈЕ ПАС УКРАО ОГРЛИЦУ!

КАКВУ ОГРЛИЦУ?

НЕ ИЗВОДИ! МИ СМО СВОЈИМ ОЧИМА ВИДЕЛИ КАД ЈЕ ЈУЧЕ ПАС УЗЕО КУТИЈУ СА ОГРЛИЦОМ!

ЧУЈТЕ! ОН ЈЕ МОЖДА УКРАО КУТИЈУ АЛИ ЈЕ НИЈЕ ДОНЕО У ХЕЛИКОПТЕР! ДАЈЕМ ВАМ РЕЧ!

ХММ!

ЏЕК ЈЕ НАЈЗАД УСПЕО ДА ЂАИ ОТМИКАРЕ ДА ОН ШТА НЕ ЗНА О ОГРЛИЦИ...

У РЕДУ! ОНДА ИДЕМО ПО ТВОЈ ХЕЛИКОПТЕР... ПА У ШУМУ ДА ЈЕ САМИ ПОТРАЖИМО!

ЏЕК ЈЕ НЕКАКО УСПЕО ДА ДОБИЈЕ ХЕЛИКОПТЕР ИАКО ТАЈ ЛЕТ НИЈЕ БИО У ПЛАНУ...

ТРЕВЕЛ ЋЕ НАС ТАМО САСЕКАТИ... СА ПСОМ!

КО ЈЕ ТРЕВЕЛ?

ГАЗДА! И ЗА СВЕ НАС ЋЕ БИТИ БОЉЕ ДА СЕ ОГРЛИЦА НАЂЕ... ИНАЧЕ НАМ НЕМА ПОВРАТКА!

КАД СЕ ХЕЛИКОПТЕР СПУСТИО, БАРАБАС ЈЕ ИСКОЧИО ИЗ ЈЕДНИХ КОЛА...

ЗАИСТА ДИЉИВ СУРЕТ!

А САД, ТИ И ТВОЈ ПАС ИМАТЕ ТАЧНО ДЕСЕТ МИНУТА ДА НАЂЕТЕ ОГРЛИЦУ!

НАСТАВИЋЕ СЕ

нула х планета ужаса

ГРЕГ ЈЕ ПРЕНЕСЕН У БРОД! ПОЛ СЕ САД БОРИ ЗА СОПСТВЕНИ ЖИВОТ...

БИО ЈЕ ТО ВЕЛИК РИЗИК... АЛИ СЕ ИСПЛАТИО...

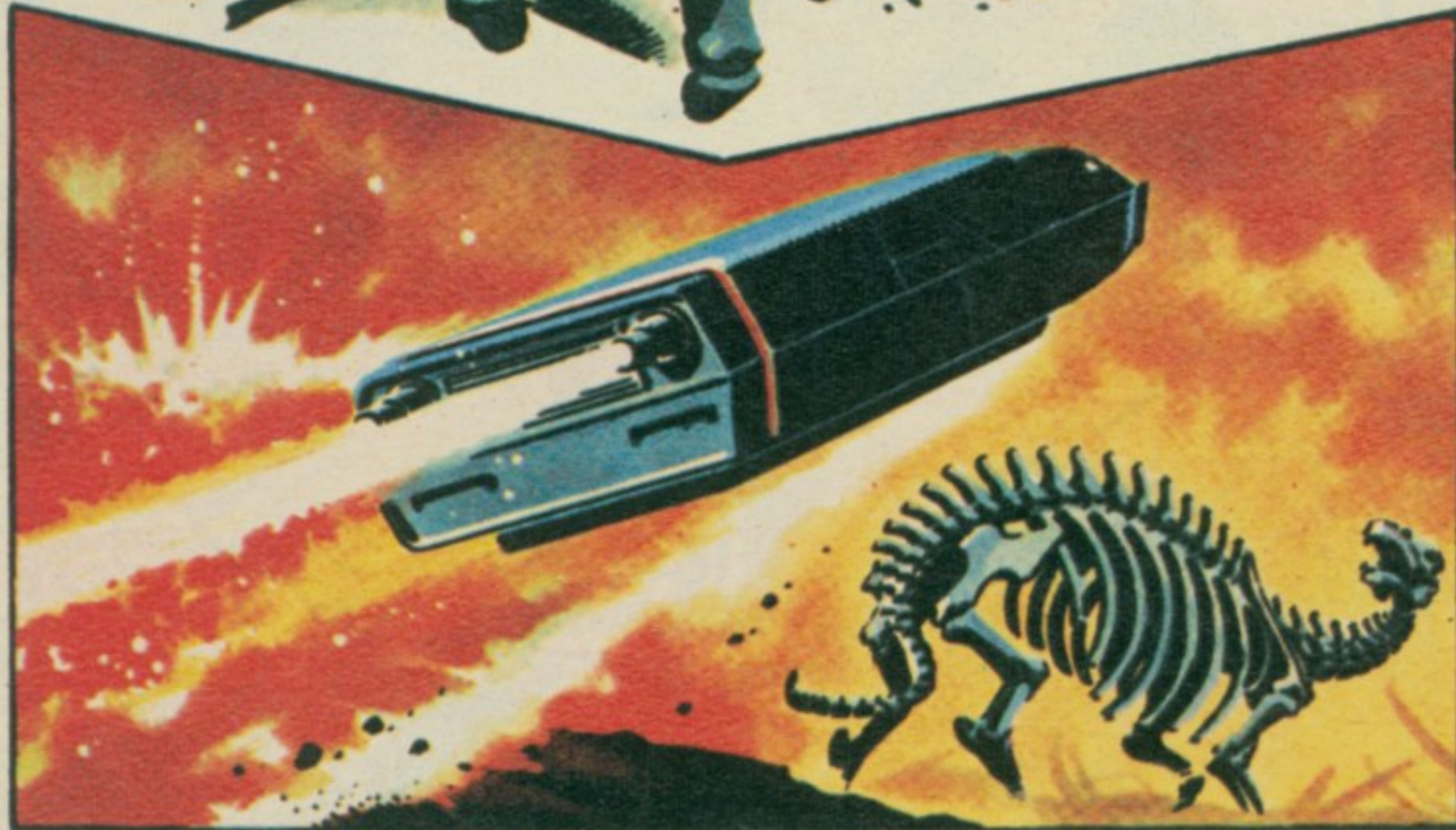
КАКО ЈЕ ГРЕГ, ДОКТОРЕ?

КОЖА МУ ЈЕ БИЛА ИЗЛОЖЕНА ОГРОМНОЈ ДОЗИ ТЕЧНОСТИ ИЗ ЈЕЗЕРА... ЗАТО СЕ СТВАР-НУЛА... КАО КАМЕН!

СПРЕЧИО САМ ДА ЂЕ ШИРЕЊЕ ИНФЕКЦИЈЕ ЛАСЕРОНИЧНИМ ИНЈЕКЦИЈАМА!

ОДЛИЧНО! САМО ДА СЕ ИЗВУЧЕМО ОДАВДЕ!

НА УДАЉЕНОСТИ ОД СТО МЕТАРА МОДУЛ ЈЕ ЗАОКРЕНУО У НАПАД...

УДАЉЕНОСТ ПЕДЕСЕТ МЕТАРА... ПАЛИ САД!

ЖИВЕ КОСТИ СУ СЕ РАСПАЛЕ... ДА СЕ СЕ НИКАДА ВИШЕ НЕ САСТАВЕ...

ЈАКИТО

МОДУЛ ЈЕ ПОНОВИО НАПАД...

ПЕКИНА И ЈЕЗЕРО У КОЈЕМ СУ СЕ СТВАРАЛЕ КОСТИ... ЗАТРПАНИ СУ ЗАУВЕК!

ДА... ОПДНОСТ ЈЕ ОТКЛОЊЕНА! ОДЛИЧНО, ПОЛЕ!

ШТА ЈЕ...? ПОЛЕ... ОНЕ КОСТИ... КОСТУР...

НЕ БРИНИ, ГРЕГ! УНИШТЕНИ СУ! ТИ САМО ЛЕЗИ... И ОДМОРИСЕ!

ГРЕГ СЕ ПОКРЕНУО...

САД ЈОШ ДА СЕ СПОЗИМО С МАТИЧНИМ БРОДОМ, УЗМЕМО КУРС ПРЕМА ЗЕМЉИ... ПА ДА РУЧАМО!

ОДЛИЧНО ПОЛЕ! САМО АКО МИ ПОМЕНЕШ КРМЕНА... ДА С КОСТИМА, ПОЧЕБУ ДА УРЛАМ!

КРАЈ ЕПИЗОДЕ

2. КОЛО

SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД

ХЛАДИ, СЛАДИ И - НАГРАДИ!

КАДА СМАЖЕШ СЛАДОЛЕД

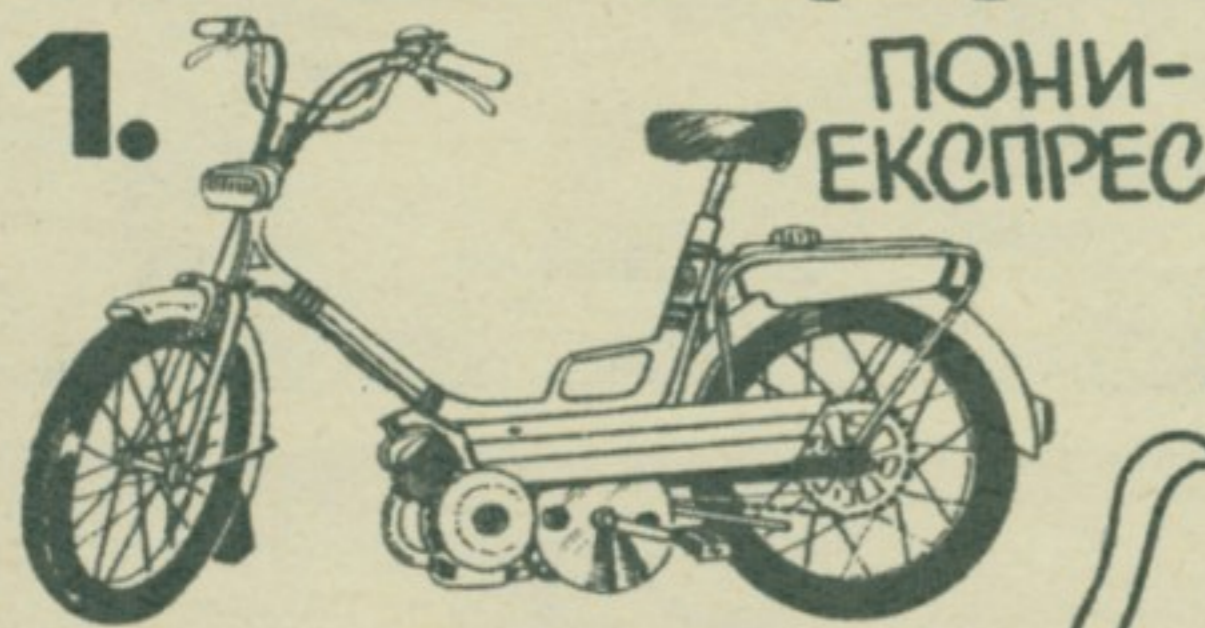

ПОШАЉИ НА - СОМБОЛЕД

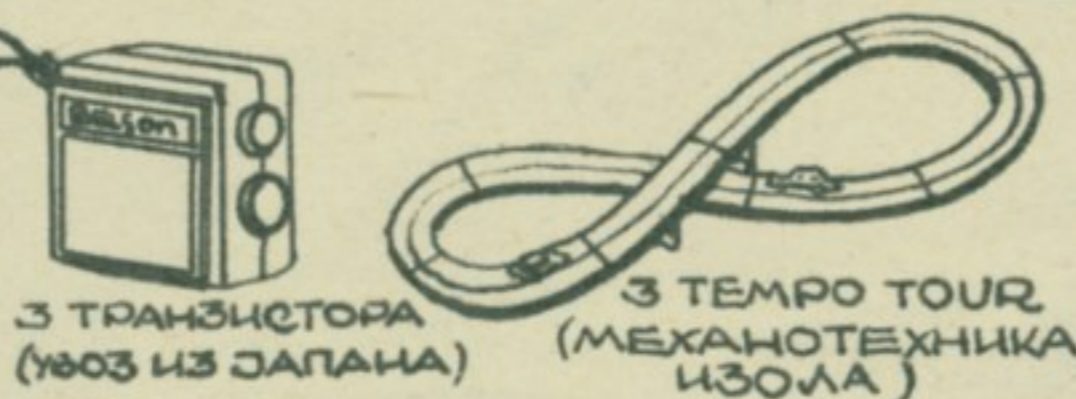
ДОКАЗ ДА СИ ПОТРОШАЧ

СОМБОЛЕДОВ НАВИЈАЧ!

НАГРАДЕ:

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

SOMBOLED
ПИК „СОМБОР“
СОМБОР

1. Кад поједеш Сомболед-сладолед, сачувај ПОКЛОПАЦ ОД ЧАШИЦЕ ИЛИ КОРНЕТА, КЕСИЦУ (ако више волиш сладолед на штапићима) а од Снежног аса пакованог у чашама ИЗРЕЖИ ДЕО КОЈИ ЈЕ НА ЦРТЕЖУ ОЗНАЧЕН СТРЕЛИЦОМ.

2. Кад скупиш 30 било којих од ових „доказа“ да си СОМБОЛЕДОВ навијач, стави их у већи коверат и одмах пошаљи на адресу СОМБОЛЕД, ПИК „СОМБОР“ — СОМБОР. Адресу можеш да испишеш сам а можеш и да на коверат залепиш адресу коју смо лево штампали. НА ПОЛЕЋИНИ КОВЕРТА ЧИТКО ИСПИШИ СВОЈЕ ИМЕ, ПРЕЗИМЕ, МЕСТО СТАНОВАЊА, УЛИЦУ И БРОЈ.

3. На крају овог месеца извући ће се на срећу награде међу свима онима који су послали 30 ДОКАЗА. Имена награђених биће објављена у „Политикином забавнику“. (Онима који су супернавијачи дозвољено је да пошаљу више коверата са по 30 доказа).

4. Награде ће се извучити међу онима који пошаљу САМО СОМБОЛЕДОВЕ ДОКАЗЕ (поклопце од сладоледа итд). Неће се примати коверте на којима није залепљена поштанска марка!

ВЕЛИКИ СТРАХ

ЗАСТРАШИВАЧ

Хонорар 120 и. дин.

Учестовао сам у НОБ и, да будем искрен, неколико пута сам се за време рата нашао у таквим ситуацијама које су код мене изазвале страх. Међутим, никад се нисам више уплашио као једном кад сам летовао на мору. Ево како се то десило:

Са својом другарицом и синчићем проводио сам годишњи одмор 1963. године у Сутивану на отоку Брачу. Одмаралиште је било мало, па смо се убрзо упознали с другим гостима и заједно с њима ишли на купање, ручак...

Један дан освануо је тмуран, те смо одлучили, кад се већ не можемо купати, да обиђемо околину Сутивана. Онако групно прво смо пошли према једној узвишици на чијем се врху налазила католичка црква. Непосредно уз цркву смештено је лепо уређено гробље. Решили смо да га разгледамо.

Док смо шетали њиме, највеће чуђење код нас је побудило то што су неке плоче са гробница биле померене — полуотворене, тако да су се унутра јасно видели ковчези.

Помало нас је обузимала нека језа, све осим Остоје Ковачевића који се правио да то на њега не оставља никакав утисак.

Пошли смо према цркви. Ја и мој синчић ишли смо први и прилично се одвојили од осталих. Ушли смо у црквено двориште и пред нама се указала једна омања, доста запуштена шупа. Пошто су врата на њој била одшкринута, пошли смо унутра. Али...

„Јој, тата, погледај“ — узвикнуо је наједном мој син шчепавши ме за руку. Застао сам... У потумрачној шупи пуној паучине, налазили су се стари мртвачки сандуци, крстови, сасушени венци, лопате и други „покопни инвентар“. Нимало пријатна слика.

То ми даде идеју да уплашним остало друштво, првенствено Остоју. Притворио сам за собом врата шупе, дигао поклопац са једног мртвачког сандука и онако усправно држао га испред себе, чекајући да „жртве“ наиђу.

Убрзо су се зачули кораци, а затим је неко отворио врата шупе. Тада сам се појавио ја са поклопцем, мислећи какав ћу ефекат изазвати. Али, десило се оно што сам најмање очекивао.

Зачуо се ужасан крик, који је парао срце и који је

могао испустити само неко ко је у самртном страху. А потом тишина.

Бацио сам поклопац и угледао страشان приказ. Пред шупом је лежала девојчица. То је била Соња, Остојина кћер. Гушила се у страшним грчевима, да би нешто касније побледела и умирала се изгубивши потпуно свест.

У међувремену су стигли и остали. Настала је вриска и кукњава. Једни су викали: „брзо лекара“, други „воде, лимуна“ итд., а ја сам стајао скамењен, скамењен и очајан у највећем страху који сам икада доживео, страху за девојчицу, коју сам ја, својом неукусном шалом, довео у такво стање.

Ипак, на срећу свих нас, све се добро завршило. Сања је убрзо дошла свести и опоравила се.

Ја сам из овог случаја извукао добру поуку.

Са Сањиним родитељима, Остојом и Мицом Ковачевић остао сам добар пријатељ. Често се виђамо јер и они живе у Сарајеву.

Миодраг Митровић
Пере Косорића 43/III
Сарајево

НЕКО ЈЕ СТАЈАО ПРЕД ВРАТИМА И ВУКАО ИХ ПРЕМА СЕБИ!

КО ЈЕ?

Хонорар 70 и. дин.

Била је мрка зимска ноћ. Ја и моја старија сестра остали смо сами у стану, родитељи су отишли у биоскоп. Нас двоје смо гледали занимљив телевизијски програм. У једном тренутку зачули смо звоно на вратима и обоје потрчали да отворимо надајући се да се то мама и тата враћају из биоскопа.

— Ко је? — питали смо. Нико није одговорио. Откључали смо врата, али кад смо хтели да их отворимо нисмо могли. Неко је стајао пред вратима и вукао их

према себи! Препали смо се и брзо закључали врата.

Уплашени збили смо се једно уз друго.

Поново се огласило звоно. Чули смо глас нашег суседа. Овог пута смо лако отворили врата. Тада смо сазнали и за узрок нашег великог страха. Док се враћао из града сусед је наишао на канап који је био чврсто завезан за кваку на нашим вратима и за опраду на степеништу.

Ко нас је препретио, ни данас не знамо.

Ивор Мартиновић,
ученик, Рударска III д.
Мостар

АЛИ, ДЕСИЛО СЕ ОНО ШТО СМ ЈАЈМАЊЕ ОЧЕКИВАО...

ЗАМКА У ХОДНИКУ

Хонорар 70 и. дин.

У згради у којој и данас живим моји старији другови уживали су једно време у томе да узму конопца на ноћу једним крајем завежу кваку од врата нечијег стана а други крај за „гелендер“ или кваку на нечијим вратима на супротној страни. Тада би позвонили. Људи из стана вуку, муче се али не могу да отворе своја врата. Многи, мислећи да им неко држи кваку споља, вичу и прете:

— Пустите врата, пребићу те!

Најзад кад је станарима то додијало, они једне ноћи реше да направе замку. Мој

комшија Милан Петровић заузео је бусију поред покретних врата и чекао. Благо је Манчић је заузео место на I спрату а Жељко Рајић код врата која су водила у двориште. Стрпљиво су чекали.

Ја сам се те ноћи враћао кући из биоскопа не слутећи ништа. Замишљао сам себе у страшном филму који сам гледао. Кад сам ушао на капију, пред очима ми је била сцена: убица хвата своју жртву за врат и дави је док се она беспомоћно копрца. Размишљао сам како бих ја убицу средно: један чудо захват и карате ударац у врат и — има да га нема. Одједном, око врата ме о-

бухватише две снажне шаке. Чух како неко виче:

— Ту је, ухватили смо га! Стадох као скамењен. Нисам могао ни да се макнем ни да проговорим. Иза мене је стајао човек који је кроз стиснуте зубе сипао псовке на мој рачун. Затим ме неко осветли цепном лампом и тек тада стисак попусти. Чух глас чика Милана:

— То си ти, Ђане. А ми мислили да су то они мангупи што нас ноћу узнемиравају.

Кад сам то вече легао, дуго ме је тресао силан страх. **Бранимир Ђирковић,** ученик, Војводе Степе 60. Београд

ОДЈЕДНОМ МЕ ОКО ВРАТА ОБУХВАТИШЕ ДВЕ СНАЖНЕ ШАКЕ

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

БЕЛА СМРТ

Хонорар 70 и. дин.

И рошле године отишла сам на село код баке у Босну, јер једино тамо могу да уживам у лепоти сеоског живота. Преко дана сам с друговима чувала краве, а увече смо се играли, највише жмурке.

Једне вечери играли смо се око неке полусаграђене куће коју су радници зидали већ дуже време.

Дошао је ред на мене да жмури. Бројала сам до сто а онда пошла да тражим другове и другарице. Идући окол и саплићући се о цигле, нисам приметила да сам се упутила ка великој јами са кречом, коју су радници прекрили некаквим најлоном и крпарама.

Неко је одједном испрчао из мрака и ја сам, нешто од страха а нешто од збуњености, уместо назад потрчала напред.

Пала сам у некакав понор и почела плаћу да тонем у хладну масу, сличну живом блату. Ноге су ми пропадале у житки креч. Од страха нисам могла ни речи да проговорим већ сам само беспомоћно млатарала рукама. Упорно сам се копрцала и хватала за сваки истурени део земље, а онда сам се после неколико дугих секунди, пренула и језиво крикнула. Осетила сам да пропадам

ОСЕТИЛА САМ ДА ПРОПАДАМ У ГУСТО БЕЛО ТЕСТО...

у густо, бело тесто, да ми руке испуштају и задњу избочину земље... Од страха и ужаса сам се онесвестила.

Касније су ми причали како су другови успели да ме

ухвате за руку која је клизила низ стрмину јаме.

Бранка Павловић, ученица Миленка Веркића 9 Земун

ТЕЛЕГРАМ

Хонорар 60 и. дин.

И мала сам само девет година и живела сам са баком на селу. Мама и тата радили су у Новом Саду. Мој живот је био у почетку врло леп. Баку сам слушала јер ми је она била као мајка.

Једно вече на прозору се зачула лупа и промукао глас: „Хало, поштар“. Била сам уплашена. Бака је устала а ја сам јорганом покрила главу и ћутала. Бака је узела телеграм и брзо га отворила. У њему је писало: „Мама је на умору.“ Бака је пала у несвест. Моја мама је њена ћерка.

Збуњена, ја сам почела да дрхтим и плачем. Узела сам сирће и ставила га баки под нос да би дошла к себи. Телеграм нисам ни прочитала. Када је бака дошла к себи, рекла ми је да је све у реду, да се обучем и пођем са њом. Ишле смо путем замишљене. Она је крчком плакала и почела да ми говори:

„Твоја мама је имала мајку све до смрти, а ти је нећеш имати.“

Пошто нисам знала шта пише у телеграму ћутала сам и благо се осмехивала. Ушле смо у воз за Нови Сад. У возу сам упитала баку зашто ја нећу имати маму. Тада ми је она прочитала телеграм и молила ме да не плачем.

Када смо стигле кући код маме и тате, мама је лежала мртва у ковчегу. Почела сам да плачем и да молим маму да се пробуди. Није ме послушала.

После сахране стално сам сањала маму и плакала. Тако сам ја доживела велики страх који ме и данас прогања.

Мој тата се оженио другом мамом и она ме воли и све ми даје, само је љубоморна када помињем своју праву маму. Зато бих вас молила да не објавите моје цело име и адресу већ само Ј.

Нови Сад

ПОСЛЕ САХРАНЕ СТАЛНО САЊАЛА МАМУ И ПЛАКАЛА

ЏОНИ ХАЗАРД СЕ НИЈЕ ДУГО ОДМАРАО. ПОСЛЕ НЕПРИЈАТНОГ ДОГАЂАЈА СА СВОЈИМ ПРИЈАТЕЉОМ КОЈИ ЈЕ ПОД ХИПНОЗОМ ПОКУШАО ДА ГА УБИЈЕ, ХАЗАРД ЈЕ ОДЛЕТЕО У ЈУЖНУ АМЕРИКУ ГДЕ ЈЕ СПРЕЧИО ВЕЛИКУ КРАЂУ ДИЈАМАНТА...

КО БИ ПОВЕРОВАО ДА СМО САМО ПРЕ НЕКОЛИКО ЧАСОВА БИЛИ У ВЛАЖНОЈ ЏУНГЛИ... БЕСПОМОЋНИ... НА МИЛОСТИ И НЕМИЛОСТИ...

...ЈЕДНОГ СТРУЊАКА ЗА ЗЛОЧИНЕ! АЛИ И НАД МАЈСТОРОМ СЕ НАЂЕ МАЈСТОР! ДИЈАМАНТИ СУ САД У НАШИМ РУКАМА А ЗЛОЧИНЦИ...

ЗОВЕМО МАНУС! НЕКА НА АЕРОДРОМУ ЧЕКА ПОЛИЦИЈА...

ИНА АЕРОДРОМУ...

ИМАЛИ СМО СРЕЂЕ, ХАЗАРДЕ! БИЛО ЈЕ ТЕШКО... А САД МИ ЈЕ ЈАО ШТО МЕ ДУЖНОСТ ЗОВЕ НА ДРУГУ ВАЗДУШНУ ЛИНИЈУ!

ЗБОГОМ! МОЈА МИСИЈА ЈОШ НИЈЕ ЗАВРШЕНА... ТРЕБА ДА ОДНЕСЕМ ОВЕ ДИЈАМАНТЕ У РИО!

МАЛО КАСНИЈЕ, У ДРУГОМ АВИОНУ...

НЕКОЛИКО МИЛИОНА У НЕВРУШЕНИМ ДИЈАМАНТИМА! НЕ СМЕМ ИХ ИСПУШТАТИ ИЗ РУКУ! КО ЗНА...

У ИСТОМ АВИОНУ...

СВЕ МИ ЈЕ ПОШЛО НИЗБОДО! АКО УБРЗО НЕ НАЂЕМ НЕКИ ИЗЛАЗ...

АРТУРО ВЕГА, ТРГОВАЦ ДИЈАМАНТИМА, НЕСТРПЉИВО ЈЕ ЧЕКАО...

ДА НИЈЕ БИЛО ХАЗАРДА... НИКАД ВИШЕ НЕ БИХ ВИДЕО СВОЈЕ ДИЈАМАНТЕ!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

НАЈЗАД! ХВАЛА, СЕЊОР! КАКО ДА ВАМ СЕ ОДУЖИМ?

У ОВОМ ЦАГУ НАЈЛЕПША НАГРАДА БИ МИ БИЛА ТОПЛО КУПАТИЛО И ЧИСТО РУБЉЕ!

ИСКРЦАО СЕ И ДРУГИ ПУТНИК... И НЕ СЛУТЕЋИ КОЛИКО ЈЕ БЛИЗУ НОВЦУ КОЈИ МУ ЈЕ ТОЛИКО ПОТРЕБАН...

БУДИТЕ МОЈ ГОСТ!

ГДЕ ЛИ ЈЕ МАНОЛА? ЗАР НИЈЕ ДОБИО МОЈ ТЕЛЕГРАМ?

А ТАДА...

СЕЊОР ЧИПСЕ! ТО САМ ЈА... МАНОЛА ПЛАТА!

ЗАШТО СИ ТОЛИКО ЗАКАСНИО? ЗНАШ ДА САМ НЕСТРПЉИВ?!

КАКО ПОСЛОВИ? ИМА ЛИ ШТА У ИЗГЛЕДУ?

НИКАКО! ПОЛИЦИЈА ЈЕ АКТИВНИЈА НЕГО ИКАД! ПОВУКЛИ СМО СЕ У МИШЈЕ РУПЕ...

Луј Сарен журно је корачао улицама Безансона покушавајући да у мраку распозна куће поред којих је пролазио. Никако није желео да га полицијски час затекне на улици, мада немачке патроле у овом граду нису у то доба биле тако активне. Документи и новац које је носио морали су неизоставно стићи до центра илегалног рада у Безансону одакле је требало да буду распоређени по целом сектору. Од тога је зависила даља судбина Покрета отпора у овом крају.

КО ЈЕ?

Ово није било први пут да млади учитељ носи овако поверљив и опасан пакет, али ипак то и није било тако ризично као што би се могло помислити. Разуме се, сретао је Немце али осим легитимисања никаквих непријатности никада није имао. Чинило се да ирачна машина Гестапоа спава.

Најзад је угледао улаз у стару троспратну зграду. Капија је била откључана. Не палећи светлост, полако се попео на последњи спрат. Стаде мало да поврати дах, а онда из џепа извади кутију шибица и кресну. Пред њим су била врата којих се сећао од прошле године. Приђе и закуца на уговорен начин. Са друге стране се убрзо зачуше кораца и пригушен глас:

— Ко је?

После лозинке врата се отворише и он уђе у мало предсобље. Изненађен виде да пред њим не стоји човек кога је знао већ једна млада жена.

— Ви сте курир? — упита га тихим гласом. — Уђите у собу.

Када је сео за сто прекривен јевтиним чипканим засирачем и упалио цигарету, примети да стан изгледа друкчије него пре.

— Зовем се Жана — рече она. — Чекали смо ваш долазак.

— Доносим вам новац и лажне исправе које сте тражили преко радио-везе — одговори Луј мучећи се да неспретним прстима развеже чвор на канџу којим је омот био увезан.

ГЕСТАПОВЦИ СУ ТУ!

У неком дворишту поче да завија пас. За тренутак обоје подигоше главе да ослушну и он престаде да дреши чвор, а онда насмешивши се гурну пакет ка њој:

— Пробајте ви, сигурно сте вештији...

Али не успе да заврши реченицу јер се зачу реско звоњење телефона.

Жена подиже слушалицу. Није говорила ништа, а онда на крају рече само: „Да...“ По њеном држању

Луј схвати да се нешто дешава и нагло се диже од стола.

— Ухватили су неке наше сараднике и они су нас одали! Један пријатељ јавља да сваки час могу да дођу по мене. Треба одмах да одемо одавде.

У првом тренутку Луј није схватио ништа, а онда одједном осети како крв поче брже да му струји. Али, то није био страх. Прва мисао је била да беже, али када Луј ухвати кваку, зачу се звук кола која се нагло зауставише пред кућом. Залупише се врата. Бат корача испуни степените. Гестаповци су били ту.

Обоје се брзо вратише у собу и угасише светлост. Луј се сети да у кухињи постоји балкон поред кога је некада пролазио теретни лифт за угљак. Ухвати жену за руку и повуче је преко собе. У неколико речи објасни јој да им је једини спас да се некако спусте до спрата ниже и покушају да уђу у туђу кухињу.

Спуштање је захваљујући попречним гвозденим шипкама било лакше него што је претпостављао и они се зачас нађоше на тераси доњег спрата. Унутра је био мрак. Што је могуће тише уђоше у кухињу.

НАСТОЈНИК

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

ЈЕДИНИ СПАС ЗА ЖАНУ И ЛУЈА БИЛО ЈЕ ДА СЕ НЕКАКО СПУСТЕ ДО СПРАТА НИЖЕ И ПОКУШАЈУ ДА ЗАЈЕДНО УЂУ У ТУЂУ КУХИЊУ.

КАО КОД СВОЈЕ КУЋЕ

да остану где су и понашају као родитељи деце.

— Брзо упалите светлост — рече Луј скидајући капут и заврћући рукаве од кошуље.

Док је жена узимала из

ормана пењоар, он зграби са стола новине и извали се на кауч. На столу се створи и један тањир са остацима неког јела који је Жана нашла у кухињи. Намах се створи породична атмосфера. У тренутку када је зазвонило на вратима, једно дете поче да плаче. Они се само немо погледаше, а онда Луј крену ка улазу да отвори.

Соба се зачас испуни униформама, а Лују застаде дах када међу њима угледа једног чичицу с папучама на ногама. „Готово је, помисли, то мора да је настојник зграде“. Како је девојчица у колевци све више плакала, сада већ сасвим разбуђена, Жана приђе кревету седе на њега и поче да је љуља и милује по глави. Иако је било мало, дете је препознало да му то није мајка.

Настојник се прогура поред немачког официра који је завиривао свуда и приђе Лују.

— Здраво, Жак, — рече гласом као да га познаје годинама. — Извините што сметамо и што ће госпођа Рамен морати поново да успављује малу, али господи траже ону вашу сусетку са трећег спрата.

Луј у првом тренутку није могао да верује својим ушима и тек када га настојник пријатељски потапша по рамену и при том мало ћушну, он схвати да овај човек покушава да их спасе.

Немачки официр прође још једном кроз све собе, погледа изгужване новине на каучу и јело на столу а онда, пошто мала поче да се дере из свег гласа, кратко салутира и заједно са својим људима и настојником изиђе из стана.

***

Кад се све смирило, Жана и Луј, тихо се спустише низ степените до сутерена у коме се налазио настојников стан. Старац као да их је чекао јер чим стигоше до врата, он их отвори и увуче у своју собу. Луј покуша некако да му захвали али старчић само одмахну својом коштуњавом руком и објасни им да кроз подрум зграде који је у вези са суседном кућом могу ујутру да изиђу на улицу са друге стране блока.

СПУСТИЛИ СУ СЕ ЛАКШЕ НЕГО ШТО СУ СЕ НАДАЛИ ЗАХВАЉУЈУЋИ ПОПРЕЧНИМ ШИПКАМА...

ИНДИЈАНЦИ

ИНДИЈАНЦИ СЕМИНОЛЕ НИКАДА НИСУ ПОТПИСАЛИ СПОРАЗУМ О МИРУ СА СЈЕДИЊЕНИМ АМЕРИЧКИМ ДРЖАВАМА

У време када су бели до сељеници продрли у унутрашњост америчког Запада, када су већ постојале Сједињене Америчке Државе, против Индијанаца су организовани походи праве регуларне војске. Влада је с Индијанцима склапала уговоре о миру а затим је те уговоре кршила а Индијанци су, најчешће преваром, убијани или смештани у резервате где су умيرали од глади, болести и туге за слободом. Црвени ратници су се очајнички бранили, из освете нападали и спаљивали дилижансе и насеља, лутали пространим америчким континентом тражећи нову домовину. Ратови су се водили читавог XIX века а коначну победу извојевали су бледолики. Данас индијанска раса проводи своје последње дане у неколико резервата.

Ево најважнијих ратова између Индијанаца војске САД: 1845—1890. ратови Сијукса; 1860—1879. ратови Јужних равница; 1872—1873. рат Модека; 1877. рат Пробушених Носева; 1861—1900. рат племена Апача.

ОФИЦИР

НАРЕДНИК

ВОЈНИК

КОЊАНИК

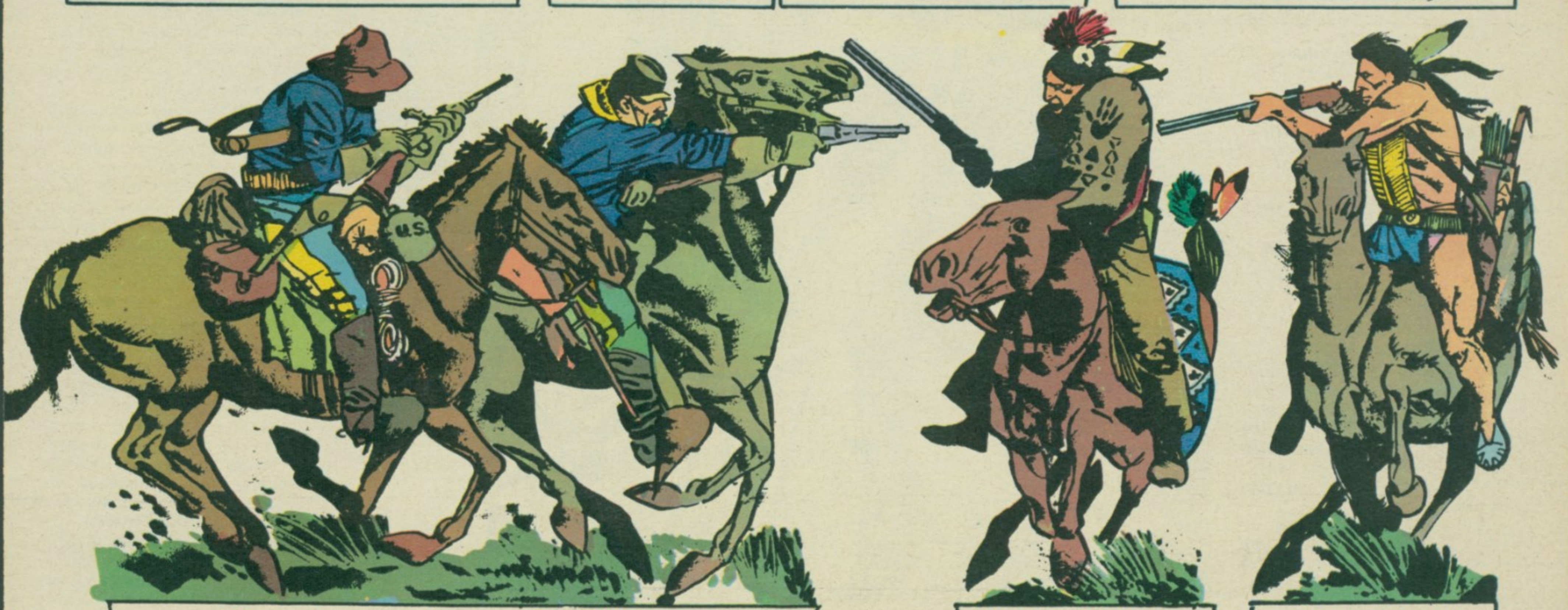

ВОЈНИК

ВОЈНИК

НАРЕДНИК

ИНДИЈАНАЦ

ВОЈНИК

ВОЈНИК

ИНДИЈАНАЦ

ИНДИЈАНАЦ

И ВОЈНИЦИ

ВОЈНИЦИ

ВОЈНИК

РАЊЕНИ
ВОЈНИК

ВОЈНИК

ВОЈНИЦИ

ПОГЛАВИЦА
СИЗУКСА

ПОГЛАВИЦА
КИША У ЛИЦЕ

ВОЈНИК

ПОГЛАВИЦА
БИК КОЈИ СЕДИ

ИНДИЈАНЦИ У БОРБИ

ИНДИЈАНАЦ

ГЕНЕРАЛ КАСТЕР

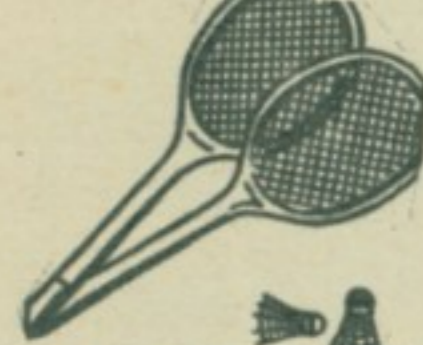
У следећем наставку: трагедија Пробушених Носева

UNICEF И ЗАБАВНИК ВАС НАГРАЂУЈУ

наставка са 16. стране

6 ГАРНИТУРА ЗА ТЕНИС добили су: 1. ВЕЂЕ-СЛАВ САВО, Рударска 23, Кутина; 2. ВЛАДА ШИМУ-НОВИЋ, Осн. шк. „Ј. Ј. Змај“, Сремска Митровица; 3. СЛАВКО ВЕЛИЋ, Д. Мишовић 108, Чачак; 4. ВЕСНА ЈОВОВИЋ, Балканска 5, Чачак; 5. ДУШИЦА ТОМАШЕ-ВИЋ, „Ј. Ј. Змај“, Сремска Митровица; 6. МИЛОСАВА ВОЈАНИЋ, Фадила Јахића 28, Бијељина.

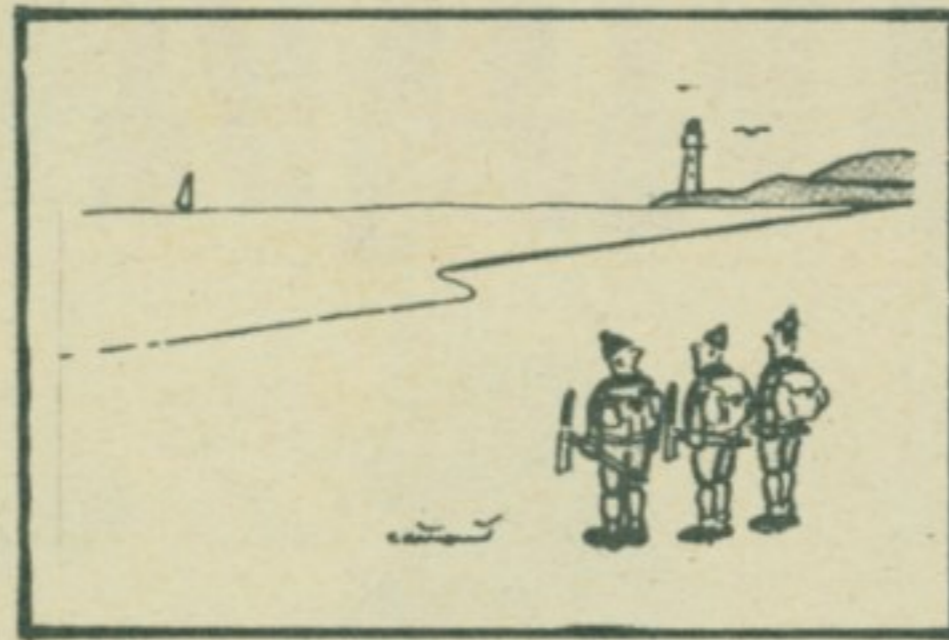

20 ГАРНИТУРА ЗА БАДМИНТОН добили су: 1. МИРЈАНА ЈАВИМОВИЋ, 9 Југовића 16, Чачак; 2. ВЕС-НА СТОЈКОВИЋ, Чедомира Васовића 8/а, Чачак; 3. ДРАГАНА БАРАЋ, Сл. Пенезића 17, Чачак; 4. МИРЈА-НА ТОМАШЕВИЋ, М. Тита 105, Врбас; 5. РАДА ВЛАТ-КОВИЋ, Р. Кончара 32, Вачка Топола; 6. СТЕВА ЖИ-ВАНОВИЋ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митровица; 7. РОБЕРТ САВО, Рударска 23, Кутина; 8. ДРАГИЦА ТОМИН, Лазе Стефановића 11, Београд; 9. ВЕРОЉУБ ИВАНИЋ, Вука Караџића 88, Шабац; 10. СУЗАНА МИЛЕНКОВИЋ, Кнез Да-нилова 37, Београд; 11. ЈАДРАНКА РАДОШ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митровица; 12. МИРЈАНА СТАНОЈЕВИЋ, О.ш. „Вук Караџић“, Крушевац; 13. ДАНИЦА МИХАИЛОВИЋ, Вука Караџића 90, Шабац; 14. ТИХОМИР ВЕРАК, Дубро-вачки пут 66, Требиње; 15. РОБЕРТ ВЕНЧИК, Рада Кончара 19, Вачка То-пола; 16. СРЂАН ТРИФКОВИЋ, О.ш. „Владимир Перић-Валтер“, Сарајево; 17. ОЛИВЕР МАРИНКОВИЋ, Трг братства и јединства 14, Новска; 18. СНЕ-ЖАНА ЕРАКОВИЋ, Ул. 715, бр. 33, Скопље; 19. ЛИДИЈА ДОВРОЊОВСКИ, Прерадовића 16, Петроварадин и 20. РАДИВОЈЕ МАНДИЋ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митровица.

50 УНИЦЕФ-ових ОЛОВКИ С ТАБЛИЦОМ МНОЖЕ-ЊА добили су: 1. ЉИЉАНА МИТРОВИЋ, 29. новембра 10, Чачак; 2. ДУШАНКА МЕЛЕНТИЈЕВИЋ, Сл. Пенезића 29, Чачак; 3. МИРЈАНА КОСТИЋ, Сл. Пенезића 31, Ча-чак; 4. МАРИЦА МАНОЈЛОВИЋ, Солунски пролаз 2, Чачак; 5. ГОРДАНА ВАСОВИЋ, О.ш. „Милица Павло-вић“, Чачак; 6. ДУШКО КОШУТИЋ, Трг В. Салаја 16, Чачак; 7. ЈАСМИНКА ВОЖИЋ, Симе Сараје 4, Чачак; 8. ЉИЉАНА АНЂЕЛИЋ, О.ш. „М. Брковић-Црни“, Зајечар; 9. ФРАЊО ХОЛОУБЕК, З. Ј. Јовановића 4-6, Вања Лука; 10. МАРИНА ВУКАСОВИЋ, 1 нова бр. 41, Жарково; 11. НАДА ЈОВАНО-ВИЋ, О.ш. „М. Брковић — Црни“, Зајечар; 12. ДУБРАВКА МАТКОВИЋ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митровица; 13. СНЕЖАНА БЕГЛЕРВЕГОВИЋ, В. Јакшића 12, Вања Лука; 14. БУРВИЦА ЗАТЕЗАЛО, Вечејски пут 62, Вачка Топола; 15. ОЛГИЦА ПАНИЋ, Радише Петронијевић 6, Косјерић; 16. ГОРДАНА ВЕЧИЋ, Алеја М. Тита 26, Суботица; 17. МАРИЈА МИТИЋ, О.ш. „М. Брковић — Цр-ни“, Зајечар; 18. БРАНИСЛАВ МИСТОВИЋ, Котор, Доброта 66; 19. МИ-ЛЕНКО ВИЛИЋ, А. Шантића 21, Мостар; 20. ЗОРАН НИКОЛАЈЕВИЋ, 7. јули бр. 14, Крушчић; 21. ВЕСНА РАДИЋ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митровица; 22. ЈАС-МИН ПЕХЛИВАНОВИЋ, Ремзије Омамовића 10, Сарајево; 23. ЉИЉАНА ОРЧИЋ, Толстојева 17, Суботица; 24. ДРАГАН ЛИЛИЋ, Косовска 5-6, Заје-чар; 25. АЛЕМКА ЗИНИЋ, 1 Булевар 16, Н. Београд; 26. ЕЛЕОНОРА РАНЦ 1. октобар бр. 77, Вела Црква — Банат; 27. ЕМИНА ПЕТКОВИЋ, Књегинје Љубице 6, Зајечар; 28. МИРЈАНА КЕЦМАН, М. Толбухина 25, Београд; 29. МИОДРАГ КАЛЧИЋ, О.ш. „М. Брковић — Црни“, Зајечар; 30. ЈАСМИН ТУ-ЗОВИЋ, IV пролетерске бр. 3, Титоград; 31. СНЕЖАНА ВУЛИЋ, Дубравска 13, Врњачка Бања; 32. СЛОВОДАНКА ЛЕПИН, Козарска 11-а, Вањалука; 33. МИКЛОШ МАТЛАРИ, Алеја М. Тита 14, Суботица; 34. ЛИНА ГРНЧАРОВИЋ, Његошева 6, Зајечар; 35. ЈЕЛЕНА ГАВРИЋ, Вајски виногради 193, Суботица; 36. БРАТИСЛАВА МИЛОЈЕВИЋ, О.ш. „М. Брковић — Црни“, Зајечар; 37. ДУБРАВКА ИВАНИЋ, Кеј ослобођења 37, Ср. Митровица; 38. СЛАВАНА ЖИВОЈИНОВИЋ, М. Горког 16, Смедерево; 39. ДУШКО ДАМЈАНОВИЋ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митровица; 40. МИРЈАНА КУКИН, Јавићева 5, Београд; 41. ДУШАНКА РАЈИЋ, Нушићева 15, Зајечар; 42. ВЛАДИМИР СИГМУНД, Ом-ладинска 36, Вања Лука; 43. ЗВОНКО РАДОШ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митровица; 44. СОФИЈА РАДОЈЕВИЋ, В. Кидрича 70, Ср. Митровица; 45. ЛАЗАР КНЕ-ЗМАЈ, Ср. Митровица; 47. ЉИЉАНА НИКОЛИЋ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митрови-жевић, В. Јакшића 53, Ср. Митровица; 46. ЗДЕНКА МИЛАНОВИЋ, „Ј. Ј. ца; 48. АНИЦА НЕШТИЌКИ, „Ј. Ј. Змај“, Ср. Митровица; 49. ИВАН ФЕРЕНЦ, Македонска 24, Београд и 50. СТЕВАН БЕЛОВРК, ул. А. Шантића 23, Но-ви Сад.

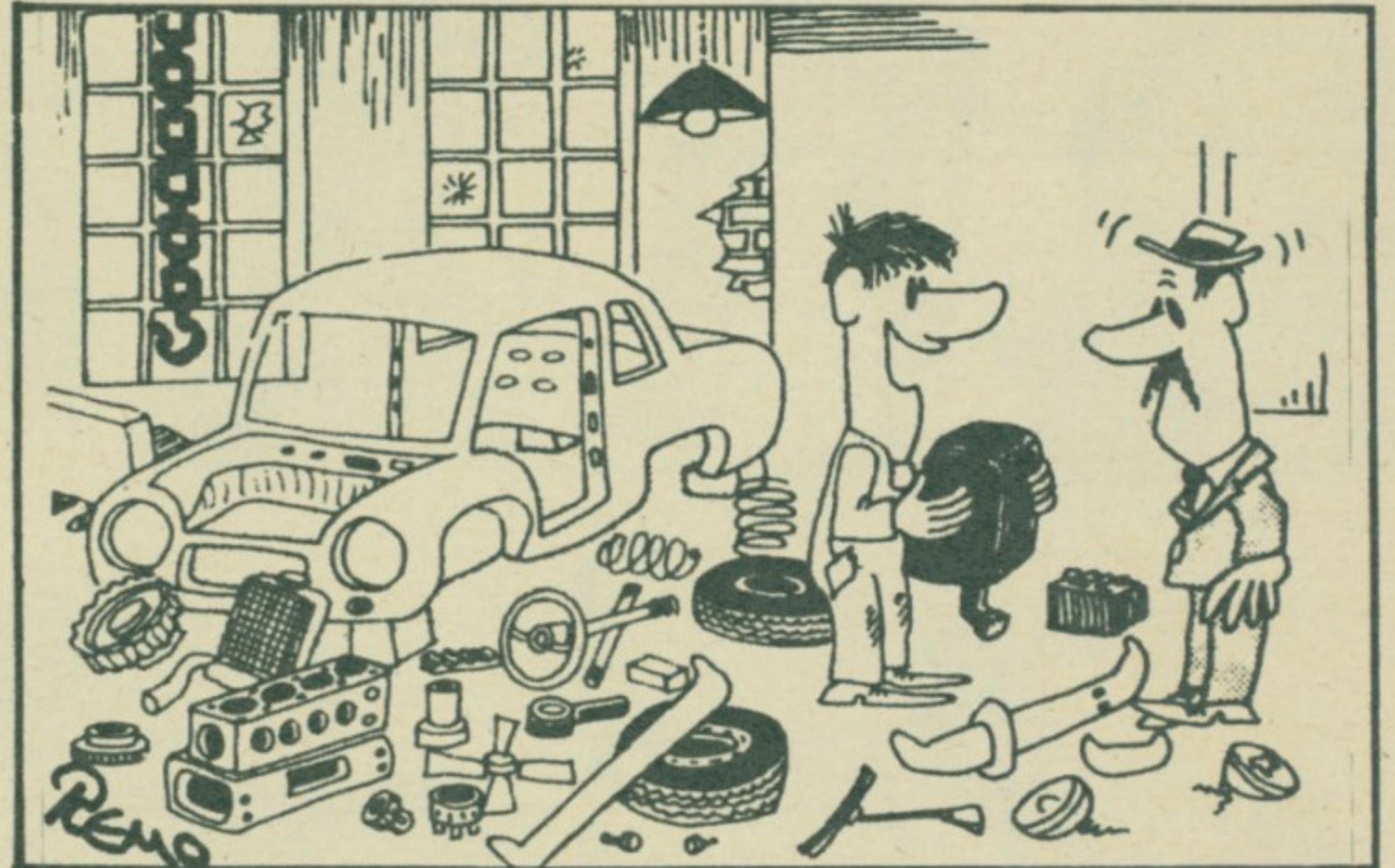
***** ХУМОР *****

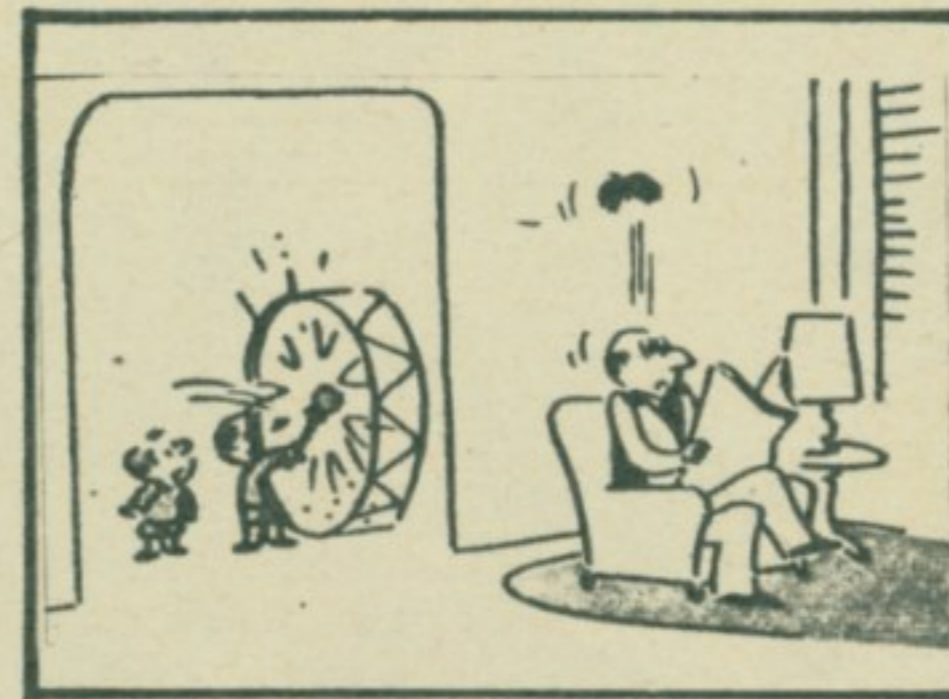
— Да ли вам је сада јасно да смо погрешили пут?

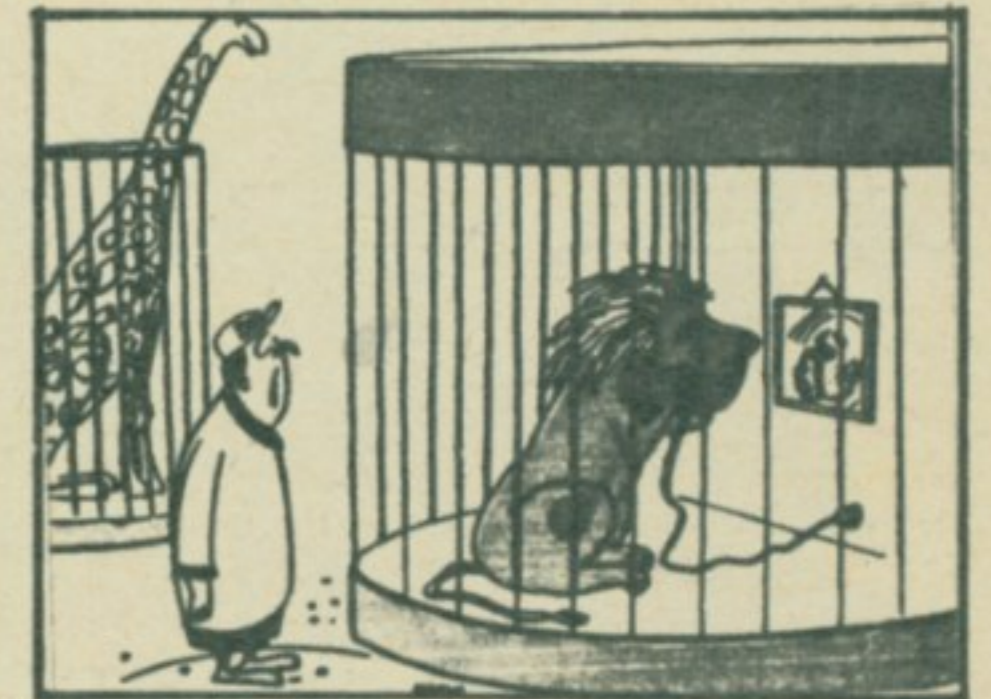
— Зар немате неку мало већу?

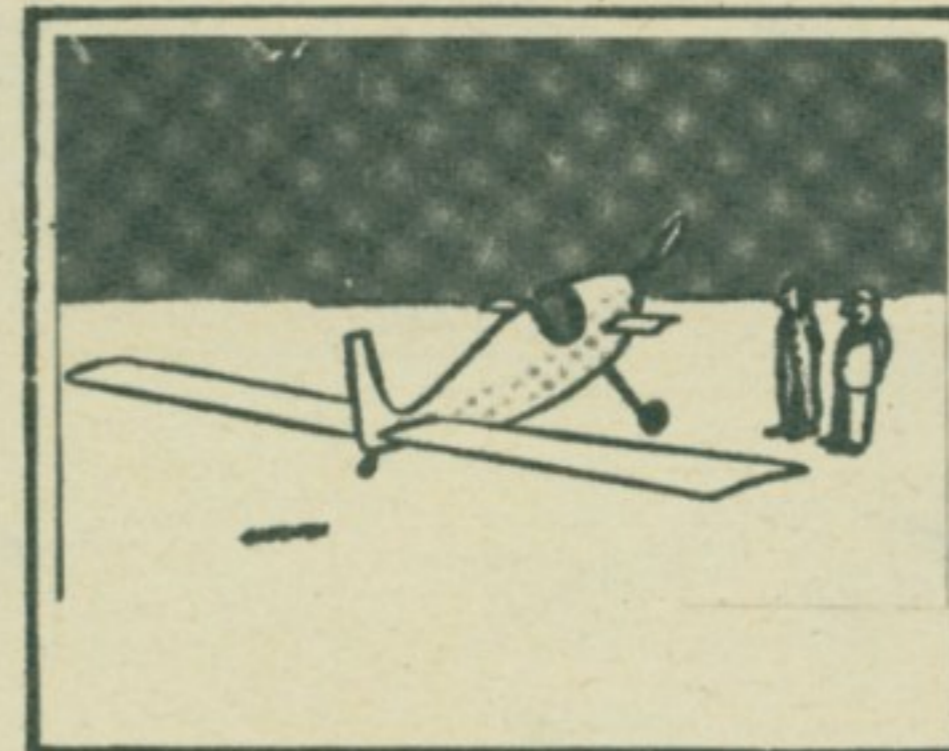
— Најзад смо успели да пронађемо квар: резервоар је празан.

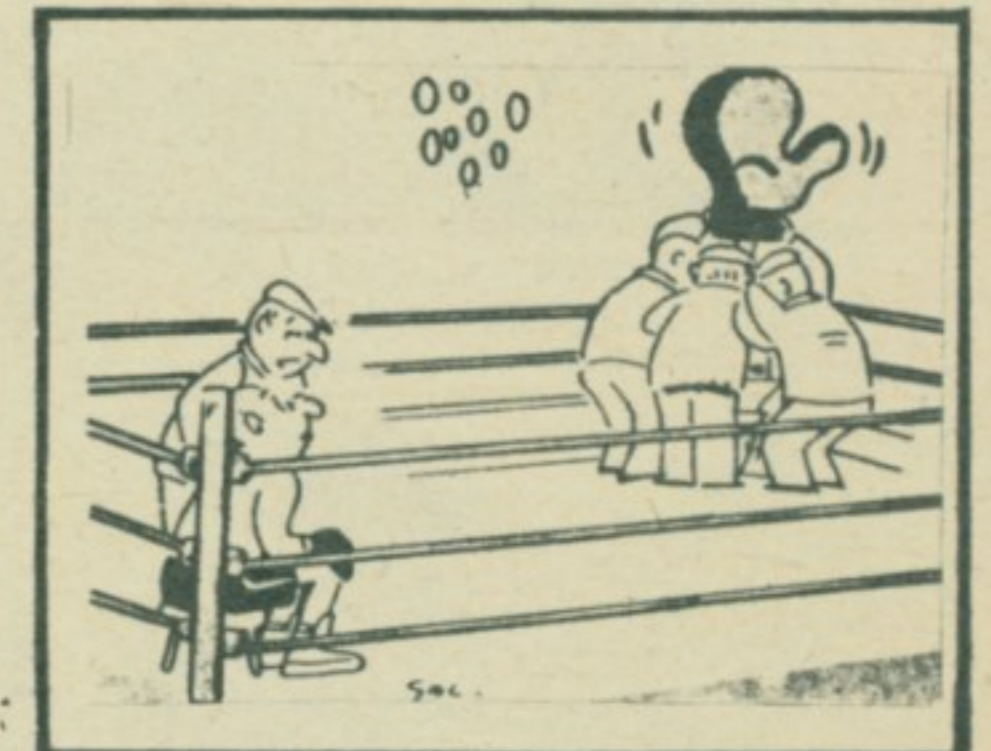
— Јао, твој отац носи перику!

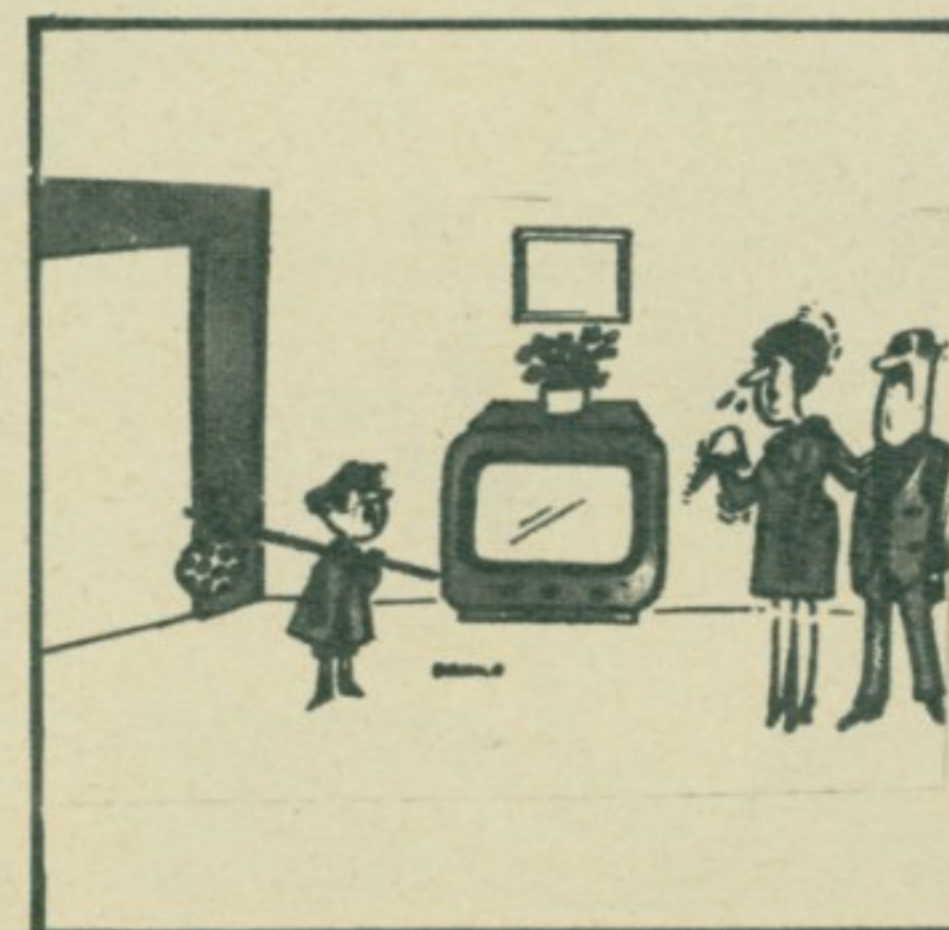
— Пожури, стижу посетиоци!

— Да, ја сам га конструисао, а зашто питате?

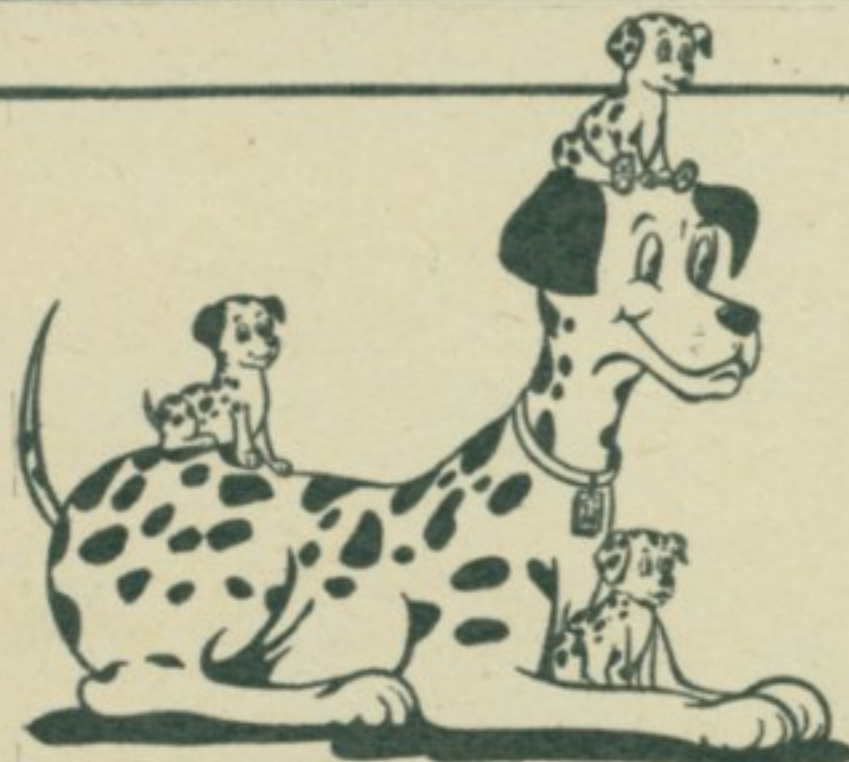
— Само ти буди хладан, мислим да је то све намештено да те упла-ше!

— Вратићу се кад оправите теле-визор!

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

Не хватај леопарда за реп а ако си га већ у-хватио — не пуштај!
(Анголска пословица)

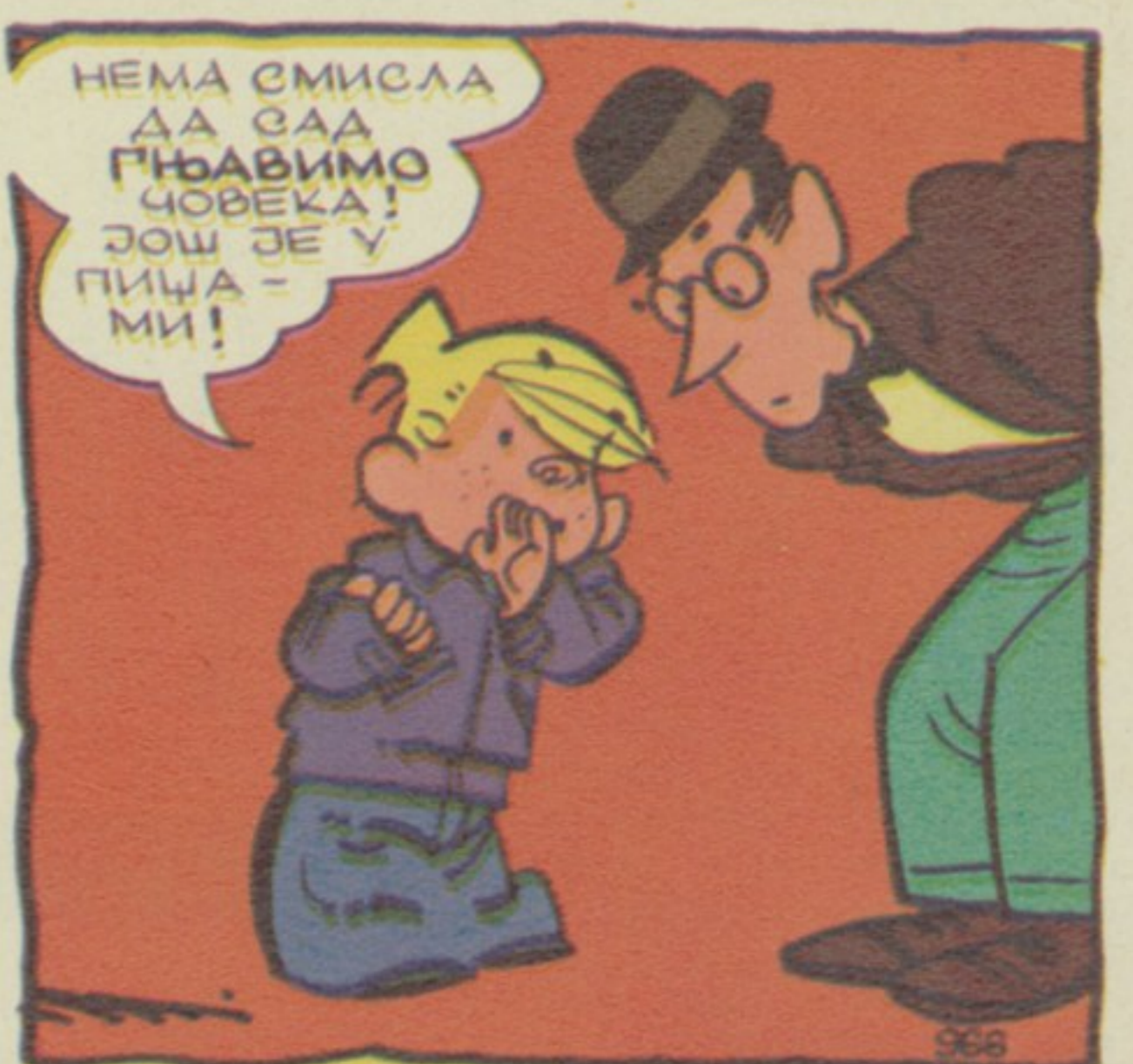
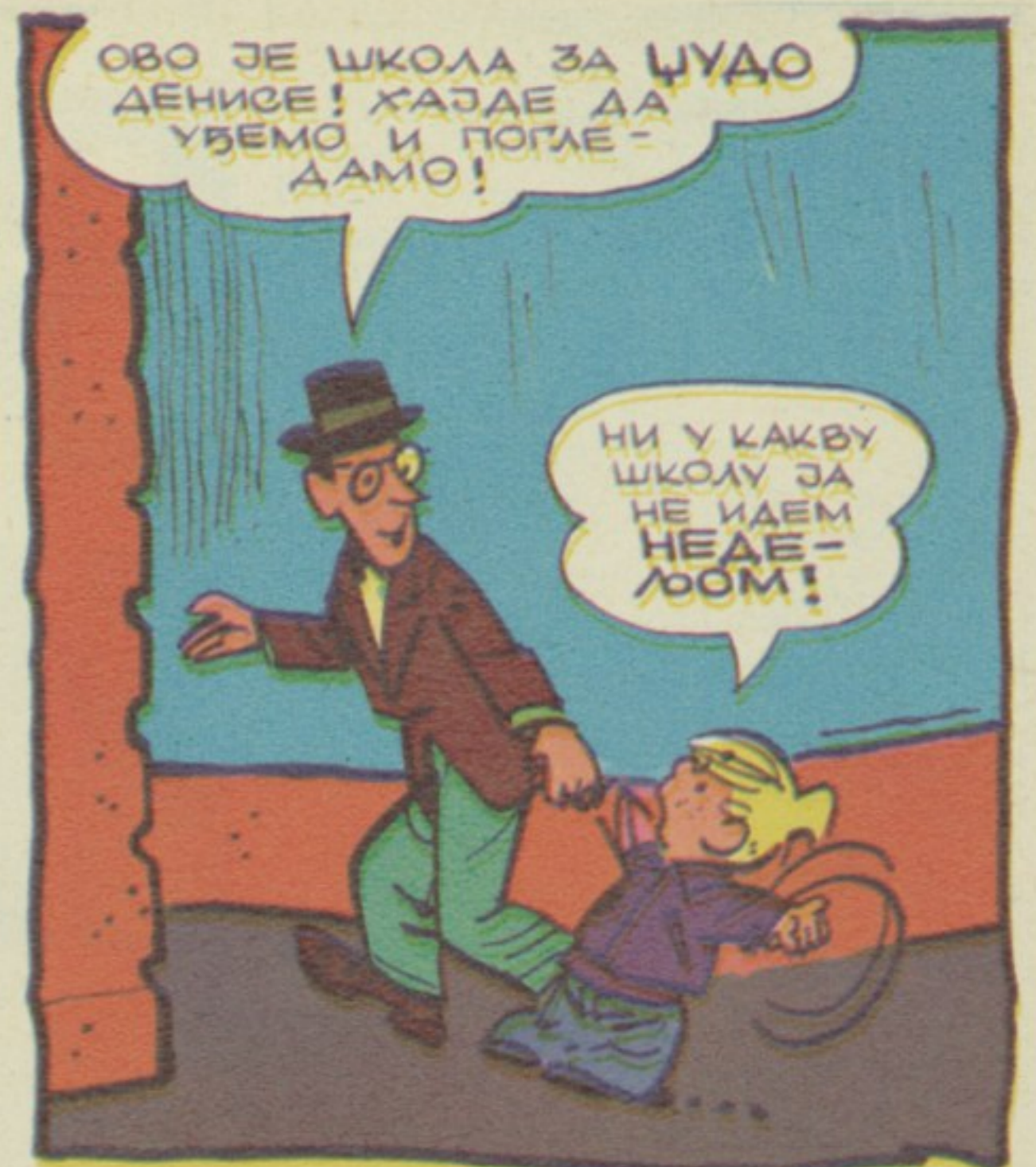
ТРИ МАЛА ДАЛМАТИНЦА ДОБИЛА ГОСПОДАРЕ

Завршен је наградни конкурс „ЗАБАВНИК ВАМ ПОКЛАЊА ДАЛМАТИНЦЕ“ објављен у боју 962 од 5. јуна ове године. На питање „Који је траг пса?“ 9.917 читалаца је одговорило тачно (траг број 3). С нетачним одговорима стигле су свега 243 дописнице.

Три живе награде — три мала пса далматинца добили су читаоци који су послали тачне одговоре и чија су имена извучена на срећу. То су:

1. СТАНКО СПОРИН, Царице Милице број 32, Зрењанин
2. МИРЈАНА ЂОКОВИЋ, Лењинградска 15, Београд
3. ЗОРАН ДАБЕТИЋ, Старца Вујадина 2, Београд

Као што видите, драги читаоци, срећа је овога пута била наклоњена њима. Али, не жалостите се. ЗАБАВНИК вам припрема изненађење!!! Можемо вам само толико рећи да су у питању опет живе награде.

PROIZVOĐAČ INTEREXPORT - MLADOST BEOGRAD - UROŠEVAČ

SLAN

INEX

Кикирики

У биоскопу, аутобусу, возу, авиону...
Крај радија и телевизора
На утакмици
У шетњи...

Кикирики

У КУТИЈАМА И КЕСИЦАМА

На улазним вратима zazвонило је звоно. У истом тренутку деца су почела да плачу, млеко у кухињи да кипи, а куче Мики, узнемирено оваквом буком, залајало је додајући свој глас општој пометњи. Док је ишла ка вратима да их отвори, Лаура Фарло била је у стању да непознатом посетиоцу тресне о главу чинију, у којој је мутила неки крем. Ко је то узнемирава у ово најкритичније време кад јој се чинило да на леђима носи читаву кућу?

Неодољива
љубазноси

Пред њом се нашао неки чудан човек омањег раста и готово сиве коже. У руци је држао неке формуларе и отворено налив-перо.

— Извините што вас узнемиравам. Наша установа врши једну веома важну анкету, па бисмо вам били захвални ако нам одговорите на нека питања.

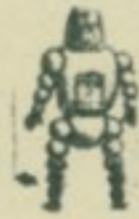
Глас непознатог је био чудно дубок и пријатан за његов изглед јер је цела појава, и поред беспрекорног одела, одавала неугледног човека. У том топлом гласу и великим зеленим очима било је нечега што није дозвољавало да му се ништа одбије. Домаћица је већ заустила да каже како нема времена, али је само слегла раменима и пустила незнанца у кућу.

Пошто је скинула млеко са ватре, вратила се у собу где су деца, као неким чудом, престала да плачу и гледала непознатог човека који им се смешио. Само је кер из угла собе тихо режао.

Испуњавање једног подужег упитника није трајало баш дуго пошто су питања била веома вешто састављена, а непознати је према њеним речима уписивао само неке неразумљиве знаке. Био је то један од упитника сличних онима на које су људи већ навикли пошто су их употребљавали сви: од државних органа, па до великих предузећа која су на основу њих састављала своје планове производње. Незнаца се мало више задржао једино на породичним питањима као што су: „Колико имате деце?“, „Како се хране?“, „Који су главни проблеми у вашој кући?..“ и слично.

После неких петнаестак минута човек је покупио своје формуларе, захвалио и отишао. Још неколико тренутака Лаура је стајала на вратима као занета а онда, долазећи лагано себи осети како је хвата срца што јој је више од четврт часа пропало због овако глупе ствари. Деца су поново почела да плачу а Мики да лаје.

Те досадне
анкете!

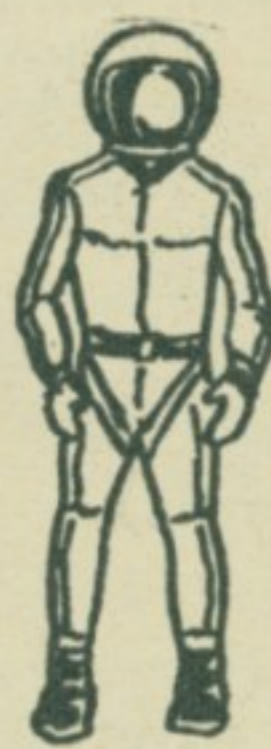

Њен муж је дошао по обичају кући касно по подне после напорног дана у редакцији. Пошто је пољубио жену и децу отишао је да се умије а затим су сели да вечерају. У невезаном разговору жена је поменула човека који је дошао да их анкетира. Фарло у првом тренутку на то није обратио пажњу али када се завалио у своју фотељу и запалио лулу, сетио се да су му и двојица колега рекли како су и код њих долазили неки чудни људи и постављали разна питања.

Новинарски инстинкт као да је проговорио у Фарлоу. То може да буде одлична тема за репортажу.

ВЕЛИКЕ ЗЕЛЕНЕ ОЧИ

Џ. КОЛИНС

Деца су као неким чудом престала да плачу и гледала у неизвесног човека који се смешио. Само је из угла собе тихо режао

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Ишчепрати мало више материјала о томе и написати чланак, можда чак и серију чланака, о томе колико су бесмислене све те анкете, испуњавање формулара... Као да је пред очима већ видео наслов чланка: „Докле ће разне анкете да нам одузимају драгоцену време?“ или

„Фабрике кекса и мармеладе мешају се у наш приватан живот“. Све ће то поткрепити цифрама о изгубљеним сатима. Сасвим загрејан за ову тему он реши да следећег јутра оде право у централни статистички завод и распита се колико се разних анкета спроводи у граду.

Одговор статистичког завода га је изненадио и узбудио: у граду се тренутно не води никаква анкета, ни државна ни приватна. Кроз главу су почеле да му пролазе разне мисли и све подједнако страшне. Помислио је прво да је тајанствени човек са анкетним листићима члан неке гангстерске банде која намерава да му киднапује децу. Али је то брзо одбацио јер би разбојници вероватно пронашли неког богатјег. Шта је онда посреди?

Шпијуни или...

После целог дана распитивања установио је да тајанствени посетиоци нису долазили само у њихову кућу већ и код других. Сви су се описи мање више слагали. Сигурно је да свуда није стигао исти човек али су сви готово потпуно личили и имали некакав хипнотични глас. Свуда су били веома љубазни, постављали иста питања и марљиво испуњавали своје дугачке формуларе.

Фарлоу се учинило да се морало радити о некој шпијунској организацији. Али како с тим довести у везу питања која су се односила на исхрану, деџи одгој, односе у породици и уопште начин живота људи.

Са неколико пријатеља новинара Фарло је решио да поведе истрагу на своју руку. Пошто су добро проучили крајеве где су се они појављивали, направили су праву заседа: чим угледају неког ко одговара опису, кренуће за њим и видети да ли ће ући у неку кућу да неког испитује. Затим ће га пратити да сазнају где је њихов главни стан.

Заседа

У току три дана западали су у глупе и непријатне ситуације пратећи праћане који су им се чинили сумњиви, али који заиста нису има-

— ИЗВИНИТЕ ШТО ВАС УЗНЕМИРАВАМ! НАША УСТАНОВА ВОДИ ЈЕДНУ ВЕОМА ВАЖНУ АНКЕТУ И БИЋЕМО ВАМ МНОГО ЗАХВАЛНИ АКО НАМ ОДГОВОРИТЕ НА НЕКА ПИТАЊА.

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

ли никакве везе са незнанцима.

Четвртог дана у подне Фарло је, пролазећи самим центром града, пред једним излогом угледао омањег мршаваг човека у беспрекорном оделу, неприродно сиве боје коже и великих зелених очију. Користећи сву своју уметност искусног новинара почео је да прати непознатог. После неколико стотина метара овај је ушао у једну кућу и пошто је добро прегледао списак станара упутио се на трећи спрат. Нека жена му је отворила врата. Пошто јој је показао дуге формуларе, она га је пустила унутра. Из другог дела ходника Фарло је кроз неки светларник и стаклена врата успео да сагледа незнанца како седи за једним столом и пише.

Када се овај после извесног времена поздравно и изашао напоље, пошао је да га прати. Трајало је то читаво два сата. Незнаца је обавио још пет сличних разговора, а онда се са првим сумраком упутио у једну од споредних улица. Ушао је у зграду где су се налазила нека предузећа за израду електронске опреме. Сачекао је лифт и попео се до последњег спрата, отворио врата предузећа које је носило назив Савет електронских чуда и — нестао унутра. Са својим људима које је позвао из прве телефонске говорнице, Фарло је поставио праву заседу — да би могле да даље кретање непознатог.

Њихово запрепашћење није било мало када су видели да је у току једног часа у ту кућу ушло ни мање ни више него дванаест људи који су и поред разнобојних одела изгледали сви потпуно исти: сви малог раста, исте боје коже, мршави и великих зелених очију.

Не знајући шта више да мисле о свему и уплашени од онога што нису могли да разумеју, Фарло и његови људи одлучише да зову полицију.

Користећи свој утицај код шефа градске полиције и славши га да се у згради крије опасна банда злочинаца, добио је двоја кола са представницима реда који су опколили кућу и попели се на двадесети спрат.

Незnanци су ишчезли

Ни куцање ни позиви да се отворе врата нису помогли. Неколико снажних полицајаца су онда налетели на врата и уз помоћ секире провалили унутра. Остали уђоше за њима са напереним револверима. Али, сем обичних канцеларијских празних просторија није било ничег више. На крају стана нађоше још једна закључана врата која брзо пустише. Нашли су се у некој врсти лабораторије која је мно го подсећала на фотографску мрачну комору. Неке чудне електронске справе биле су поређане поред зидова а у једном углу тринаест пар одела која су незнанци носили. Ту су биле и њихове празне актен ташне. А стан није имао никаквог другог излаза.

На једном малом столу налазила се цедуља на којој је правилним штампаним словима било исписано: „Захваљујемо вам на љубазном ико ненамерном гостопримству. Ми смо наш посао — проучавања људске врсте на планети Земљи у овом периоду њеног развика — углавном завршили. Ваши потомци могу да нас очекују кроз хиљаду ваших година, када ћете вероватно достићи напредак који ће омогућити ближи контакт између цивилизације наших двеју удаљених планета“.

ПОДСЕТНИК

НАОЧАРЕ за сунце, различних облика и величина, наћи ћете у свим робним кућама „Београд“ (Теразије 27, Кнез Михаила 5 итд). Цена је од 15 до 35 н. динара.

ЗА ПОКЛОН

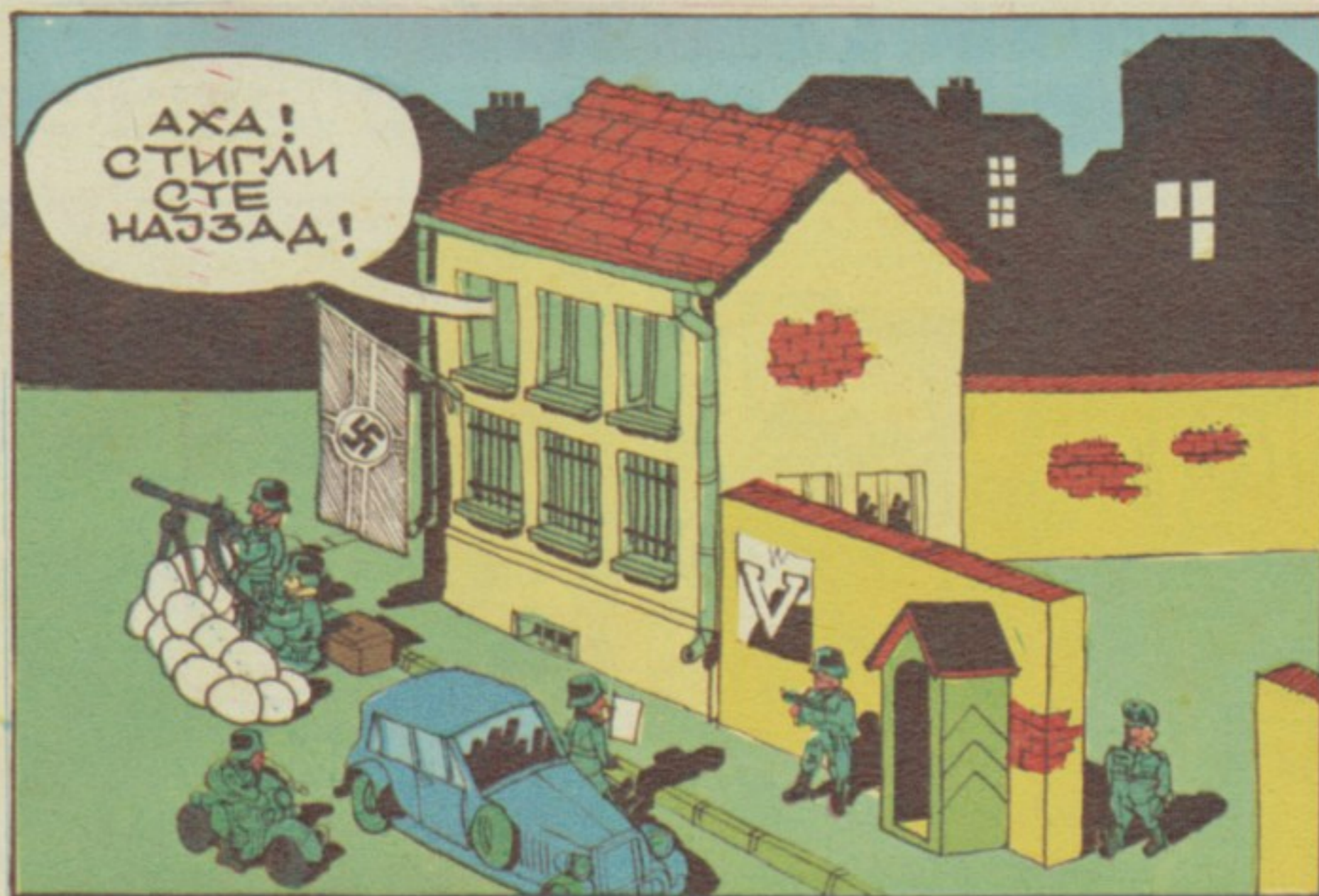
ПЛОЧА ЗА ВАС

ПРЕКО СЕДАМ МОРА

Златко Голубовић, певач коме су дуго оспоравани сви квалитети и кога су сматрали имитатором Ђорђа Марјановића, успео је да докаже своју вредност. Начином извођења и темама које користи за своје композиције он уноси нешто ново у нашу забавну музику. На плочи коју је недавно издала Продукција плоча РТБ су две композиције: тренутно веома популарна „Преко седам мора“, трећенаграђена на „Шлагеру се зоне 70“ и „Живот је кратак за све што бих хтео“ са „Загреба 70“. Цена плоче је 9,30 н.д.

ТОГ ИСТОГ
ЈУТРА
И У
НЕМАЧКОЈ
КОМАНДИ
У ГРАДУ
ДЕШАВАЈУ
СЕ
ЧУДНЕ
СТВАРИ.

*ГРОСЕ - ВЕЛИКА

* ХЕР - ГОСПОДИН

* ХАВЕН - ИМАТИ

* ГЛИК - СРЕЂА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 15 година и идем у VIII разред. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Скупљам разгледнице (стране) и „кандит“ маркице. Волим забавну и бит-музику. Навијам за „Партизан“. Мирослав Мајсторовић, Синђелићева улица, солитер 3, Ваљево.

Ученица сам VII разреда. Имама 14 година. Сакупљам значке и фотографије глумца и глумица. Учим француски језик. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Асима Дедовић, Иван Г. Ковачић 66, Фоча.

Желела бих да се дописујем са својим имењакињама широм земље (од 12 до 14 година). Идем у VI разред. Скупљам салвете, марке, разгледнице, фотографије филмских глумца и речи забавних мелодија. Вера Цветковић, Шековићка 5, Тузла.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Сакупљам марке и разгледнице. Навијам за „Динамо“. Волим бит музику. Фрањо Дретар, ВЕ-3 В. П. 5835/8, Задар.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Идем у VI разред. Волим тенис, пливање и радо читам књиге. Навијам за „Динамо“. Мојра Милун, Шилановац 9, Сив.

Ученица сам V разреда. Навијам за „Партизан“. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Бранка Славнић, Карађорђева 42/а, Батајница.

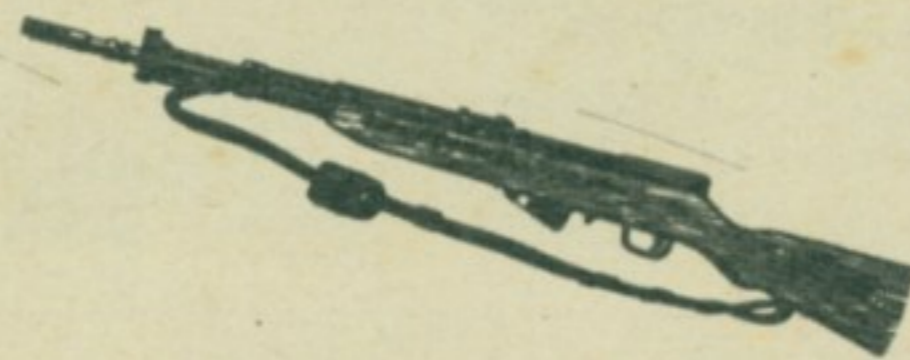
ПРВА ИЗЛОЖБА СЛИЧИЦА С КУТИЈА ОД ШИВИЦА И СТРАНИХ РАСПОРЕДА ЧАСОВА одржана је од 10. до 30. јуна ове године у холу ДОМА ПИОНИРА БЕОГРАДА. Изложбу је организовао Клуб међународног пријатељства а изложене експонате су читаоцима ЗАБАВНИКА послали њихови вршњаци из целог света. С овим сличицама и распоредима часова читаоци ЗАБАВНИКА су учествовали у наградном конкурс: „ПРВИ МЕЂУНАРОДНИ ЗАДАТАК“ који су организовали наш лист и Клуб међународног пријатељства. Управа Клуба позвала је десет учесника овог конкурса из Београда, учланила их у свој Клуб и за награду повела их на једнодневни излет у Бовогају са осталим члановима Клуба. „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ и КЛУБ МЕЂУНАРОДНОГ ПРИЈАТЕЉСТВА припремају ускоро други наградни међународни задатак.

МАЛА ПОШТА

НЕ СЛАЖЕМ СЕ!

Не слажем се са другом Кокиновићем који је тако бучно реаговао на ваш чланак о новој пушци.

Никад се не зна у какву неприлику човек може запасти и због тога није лоше знати руковати оружјем.

Владимир Обшуст,
Радничка 15/III, Нови Сад

КОРИСНО ЈЕ ЗНАТИ

Драги друже уреднице, В. Кокиновић из Нове Пазове пише: „Да ми млади не би требало у тако раним годинама да се учимо руковању оружјем, јер смо ми ионако у овим годинама склони разним авантурама.“

У НОБ су ишла и деца млађа од 14 година. Многи су постали славни курири.

Предлажемо да и даље објављујете сличне написе јер морамо знати како да се снађемо у случају рата.

Ваши редовни читаоци
Мирјана Вокић, II З и
Чедомир Вокић, III З, осн. шк.
„Ж. Ј. Шпанац“, Н. Београд

ШТА ЈЕ С ПОСЛЕДЊОМ ОФАНЗИВОМ?

Драги „Забавниче“, објавио си да ће они који су на полугодишту имали негативне оцене, а сада су их поправили добити награде. Молим те, одговори ми што пре да ли ћеш њихова имена објавити у „Забавнику“?

Другарски поздрав
Маја Ланић, Гундулићева 57-а,
Славонски Брод

У „Забавнику“ бр. 954 од десетог априла ове године објавили смо велики ђачки рат (1969/70) и позвали све ученике са slabим оценама у последњу офанзиву на јединице. Рок за слање купона који је наставник оверио печатом и потписом био је 30. јун. Значи, у једном од следећих бројева биће, већ како смо обећали, објављена имена добитника награда која ће на срећу бити извуче-

на међу свима који су послали потврду да су на полугођу имали једну или више slabих оцена, а на крају с успехом завршили разред. Награде су дуго дале за летовање: бицикл, гитара, подводна пушка, транзистор, прибор за пецање и многе друге.

»БАТИНЕ« СЕ ПЛАЂАЈУ

Драги „Забавниче“, молим те да ми одговориш да ли се чланци који се објаве у рубрици „Батине које се памте“ награђују и како?

Твој верни читалац
Јадранко Гладић, Миховила Павлиновића 6, Задар

„Забавник“ истините и занимљиво описане „Батине које се памте“ објављује и награђује хонораром од 20.000 ст. динара. Према томе, пишите нам!

НАНАД-МАШНИ СТРЕЛАЦ

Драги „Забавниче“, Пошто сам твој верни читалац надам се да ћеш ми одговорити на ово питање: ко је био најбољи стрелац на Шампионату у фудбалу 1958. године у Шведској? Драгиша Мајкић, Хероја Раде Кондића 55, Футог

То је био Француз Жист Фонтен. Он је у току Светског шампионата 1958. године дао равно 13 голова! Његов рекорд до сада нико није превазишао. На овогодишњем шампионату у Мексику титулу најбољег стрелца добио је члан репрезентације СР Немачке Герд Милер (на слици) са десет голова.

»КОРНИ« КЛУБ

Драги „Забавниче“! Пошто си ти омиљен лист нас младих и имаш велик број редовних читалаца, молимо те да објавиш овај позив:

Сви који желе да се учлане у наш клуб „КОРНИ ГРУПЕ“ нека се јаве на адресу Груша Смиља, — Кол. „Утва“ 2/3, Панчево или: Филип Гордана, Утринска 9-а. Сбавезно написати адресу.

* укршћене речи *

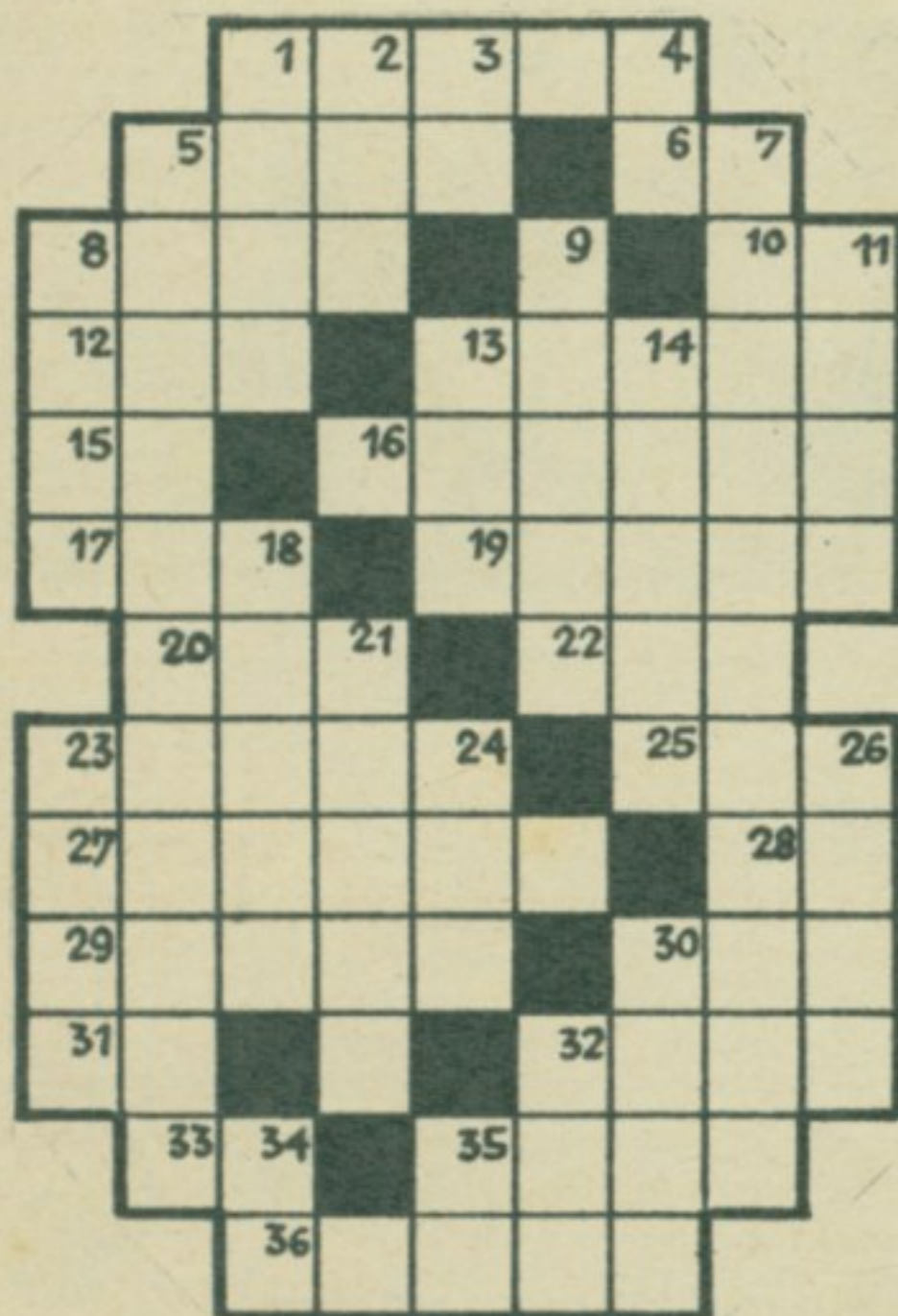
Водоравно: 1) слава, сјај, 5) пркос, 6) узвик, 8) планински венац у Јужној Америци, 10) кост (мед.), 12) главни град Башкирске ССР, 13) врста плеса, 15) гувернер Свете Јелене у доба Наполеона, 16) женско

име, 17) престоница старе Арголде, 19) град на Црногорском приморју, 20) енглески књижевник (Сомерсет), 22) птица тркачица, 23) машина за копање и уклањање земље, 25) озидана речна обала, 27) со сирћетне киселине, 28) кинеско мушко име, 29) лек против маларије, 30) острво у Јадранском мору, 31) узвик, 32) такмичење у брзини, 33) митолошки бог подземља, 35) куршуми, 36) старо турско номадско племе.

Усправно: 1) прилог за време, 2) скраћеница италијанске телевизије, 3) латинска свеза, 4) сугласник и самогласник, 5) обавештење, 7) руски књижевник („Злочин и казна“), 8) универзитетска дворана, 9) ваздушно превозно средство, 11) мотор, 13) трчање, 14) страна света, 18) француски сликар (Пол), 21) паразит који напада овце и говеда, 23) старица, 24) превремен, 26) индустријска биљка, 30) становници једне европске државе, 32) катран, 34) афирмација, 35) хемијски знак за мазуријум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) балет; 6) капилар; 8) шор; 9) кеј; 11) „Три сестре“; 14) АП; 15) ало; 16) ни; 17) ауда; 19) да; 20) на; 21) се; 22) ба; 23) плот; 25) са; 26) оро; 27) Ек; 29) премијера; 32) аут; л; 33) топ; 34) тапетар; 37) напор.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин. полугодишња 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин. полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40.— \$ 10,60— FF 58,80— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

Distributed by King Features Syndicate.

